

בעזרה"ת

נְעִימוֹת בַּתּוֹרָה

חלק ראשון

מאמרים ודברי חיזוק על

לימוד התורה

ליקוטים מתוך ספרי רבי נחמן ותלמידיו

אֲשֶׁר הַזִּכָּה לְהַרְגִּישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, כִּי יֵשׁ
נְעִימוֹת בַּתּוֹרָה, וְזֶהוּ הָעֵקֶר, לְזַכּוֹת
לְהַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת שֶׁיֵּשׁ בַּהַתּוֹרָה:
ליקוטי מוהר"ן תנינא ע"א

לעילוי נשמת

מרת עליזה בת עזיזה

לרפואת כל חולי ישראל, ובפרט:

מימון בן סוליקה

אהרון בן אסתר

גדעון בן סנדרה

להצלחה ויישוב הדעת בכל העניינים:

יעקב בן עליזה

שרון בן עליזה

שי בן עליזה

משה בן קלרה

פייגי קארין בת מאירה

להצלחת כל מפיצי אור האמת בעולם כולו, בפרט המפיצים
לשם שמים בלי לקבל שכר, יהי שכרם עוד בעולם הזה בזה
שיזכו להפיץ יותר ויותר ספרים ושמחה וליישב את העולם
בבני אדם.

לְבַנֵי תוֹרָה

הפצת ספרי רבי נחמן. עלון שבועי "לב בשר". ספרים וחוברות מגוונים. מדבקות
משמחות ומחזקות. נידת לריקודים ושמחה לכל אירוע. דיסקים.

טלפון: 0573167767

046827128

מִפְתָּחוֹת

חלק ראשון – לימוד תורה

- מתוך שבחי הר"ן ג'-ד'
 ליקוטים מתוך ספרי רבי נחמן ותלמידיו ה'-נד
 מתוך ספר "אוצר היראה" נה-עט

חלק שני – תפילות לזכות לתורה

- כמה מילים על מעלת התפילה פג-פז
 מהו ליקוטי תפילות? פח-צ
 שלושים תפילות לזכיה בתורה צא-קנג
 הקדמה ודברי חכמי ישראל על מעלת התיקון הכללי קנד-קנח
 תיקון הכללי קנט-קע

מפתח לתפילות

- א. לימוד תורה בכח צא
 ב. ללימוד תורה בלילות צג
 ג. לזכות למהרת הלב והמחשבה צד
 ד. לזכות לדרכי התשובה צה
 ה. אמת, אמונה ודבקות צז
 ו. לכוון לאמת ק
 ז. להשגת האמונה קג
 ח. להגדיל כבוד ה' בעולם קד

- ט. להגות תמיד בתורה, לשם שמים קו
- י. יישוב הדעת בלימוד, למי שנצרך לעסוק במשא ומתן . . קי
- יא. להשפיע על ידי התורה קיב
- יב. לתורה ותפילה בהתמדה ובשכל נקי קיג
- יג. תפילה נוראה על שמירת הזמן ודבקות קיז
- יד. אכילה ומחשבה קכ
- טו. להשגת התכלית קכב
- טז. תפילה על השינה קכג
- יז. לחידושי תורה קכה
- יח. לעלות מדרגא לדרגא קכו
- יט. פרנסה ובטחון קכה
- כ. תפילה נוראה לזכות לשמחה בלימוד ובקיום המצוות . . קלא
- כא. להנצל מדמיונות בלימוד ולקדש השכל קלד
- כב. לחידושים אמיתיים, להבנה מהירה ולשלום כללי . . קלו
- כג. לגלות חידושי תורה קלח
- כד. לפרנסה קמ
- כה. לעזות דקדושה קמא
- כו. להיות צדיק ולמדן קמג
- כז. לזכות לשלום ואהבה קמג
- כח. למנוחה וחידוש המוחין קמו
- כט. כבוד התורה קמח
- ל. סגולה להתמדה קנא

מתוך "שבחי הר"ן" א'-י'

רבי נתן, מתאר מעט את אופן לימודו של רבי נחמן בימי נעוריו:

"גַּם בְּיָמַי קִטְנוֹתוֹ הִתְחִיל לְהִתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדוֹ, וְהָיָה מְשַׁלֵּם לְהַמְלַמֵּד מִפִּיסוֹ שְׁלֹשָׁה גְדוּלִים [סכום כסף] בְּעַד כָּל דָּף גִּמְרָא שֶׁהָיָה לוֹמֵד עִמוֹ, מְלַבֵּד הַשֶּׁכֶר לְמוֹד שֶׁהָיָה אָבִיו מְשַׁלֵּם לְהַמְלַמֵּד... בְּדֵי שֶׁהַמְלַמֵּד יִכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְלַמֵּד עִמוֹ הַרְבֵּה דְפִים גִּמְרָא בְּכָל יוֹם."

"וְהָיָה מִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד, וְלָמַד הַרְבֵּה מְאֹד "ש"ס" ו"פּוֹסְקִים" ו"תַּנ"ךְ" ו"עֵין יַעֲקֹב" ו"סְפָרֵי הַזֶּהָר" ו"תְּקוּנִים" וְכָל "בְּתַבֵּי הָאֵר" וְזָכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְשָׂאָר סְפָרִים הַרְבֵּה מְאֹד ו"סְפָרֵי מוֹסֵר" הַרְבֵּה מְאֹד. וְאָמַר: שְׁפָל הַסְּפָרִים קִטְנִים הַמְדַּבְּרִים מִמוֹסֵר, כֵּלָם הָיוּ בְּבֵית אָבִיו, וְלָמַד מִכֻּלָּם. גַּם לָמַד הַרְבֵּה "רְאשִׁית חֲכָמָה" וְאָמַר בְּפִרוּשׁ: שְׁלָמַד אֶת סֵפֶר "רְאשִׁית חֲכָמָה" פְּעָמִים אֵין־מְסַפֵּר.

וְגַדְלָל בְּקִיאוֹתוֹ בְּכָל הַסְּפָרִים, כְּפִי מַה שֶּׁרְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ קִצָּת, הָיָה בְּלֵי שְׁעוֹר, וּבִפְרָט בְּסְפָרֵי תַנ"ךְ ו"עֵין יַעֲקֹב" וְכָל בְּתַבֵּי הָאֵר" וְסְפָרֵי הַזֶּהָר וְתְקוּנִים, לֹא נִמְצָא דְגִמְתּוֹ. כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה הִיְתָה מוֹכַנֶת לְפָנָיו וְשָׁגוֹר בְּפִיו כְּשֶׁלָּחַן הָעֶרוּךְ מִמֶּשֶׁה, כְּדָבָר הַמֵּנַח לְפָנָי הָאֵדָם לְפָנָי עֵינָיו שֶׁיִּכּוֹל לְקַח לְעֲצָמוֹ מַה שִּׁירְצָה. בֵּן מִמֶּשֶׁה הָיוּ כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים מוֹכַנִים לְפָנָי עֵינָי

שָׁכְלוּ הַקְדוֹשׁ בְּכַל־עַת שְׁרָצָה, וּקְצַת מְזָה יְכוּלִים לְרֹאוֹת וּלְהַבִּין
בְּסִפְרֵי הַקְדוֹשִׁים"

"וְסֵפֶר, שְׁכַל לְמוֹדוֹ בָּא לוֹ בִּיגִיעָה גְדוֹלָה, כִּי בְּתַחֲלָה הָיָה
לוֹמֵד מִשְׁנֵיאוֹת וְלֹא הָיָה מִבֵּין לְמוֹדוֹ, וְהָיָה בּוֹכָה
הֲרֵבָה לִפְנֵי הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ שִׁיאִיר עֵינָיו, וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה כָּל־כֶּף
עַד שְׁזָכָה שְׁיוּכַל לְלַמּוֹד מִשְׁנֵיאוֹת, וְכֵן אַחֲר־כֶּף לָמַד שְׁאָר סִפְרִים
וְלֹא הָיָה מִבֵּין גַּם־כֵּן, וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה גַּם־כֵּן הֲרֵבָה מְאֹד עַד
שְׁזָכָה לְהַבִּינֵם. וְכֵן בְּלַמּוֹד זֶהר וְכַתְּבֵי הָאֵר"י וְכִרְוֹנוֹ לְבִרְכָה, הָיָה
בּוֹכָה גַּם כֵּן הֲרֵבָה עַד שְׁזָכָה לְהַבִּין. וְאָמַר: שְׁבַתְחַלָּה בְּכָל סִפְרֵי
וְסֵפֶר שְׁלַמֵּד לֹא הָיָה מִבֵּין וְהָיָה קָשָׁה לוֹ הֲרֵבָה וְלֹא הָיָה יְכוּל
לְעַמּוֹד עַל פְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים, וְהָיָה לוֹ יְסוּרִים גְּדוֹלִים מְזָה וְהָיָה
לְמוֹדוֹ בִּיגִיעָה גְדוֹלָה, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן לָמַד הֲרֵבָה מְאֹד כִּי הָיָה
מְחֻזַּק עֲצָמוֹ מְאֹד, וְהַכֵּל זָכָה עַל־יְדֵי תַפְלָתוֹ וּבְכִיָּתוֹ כִּנ"ל"

לִיקוּטִים מִתּוֹךְ

סִפְרֵי רַבֵּי נַחֲמָן וְתַלְמִידָיו זִיע"א

העיקר להרגיש נעימות

אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְהַרְגִּישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, כִּי יֵשׁ נְעִימוֹת פְּתוּרָה,
וְזֶהוּ הָעֵקֶר, לְזָכוֹת לְהַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּהַתּוֹרָה:
ליקוטי מוהר"ן תנינא ע"א

לאכול משניות ולשתות תהילים ולהתלבש במעשים טובים

שׁוֹב שָׁמַעְתִּי שִׁיחַתוֹ הַקְדוּשָׁה מֵעֵין זֶה, שְׁאָמַר: בְּעוֹלָם הָבָא
מִנְחִין בְּמָה בְּנֵי אָדָם בַּחוּץ וְהֵם צוֹעְקִים בְּקוֹל מַר, תָּנוּ לָנוּ
מָה לֶאֱכֹל! וּבָאִין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים לָהֶם: הֲרֵי לָכֶם אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה
אֲכֹלוּ וּשְׁתּוּ, וְהֵם מְשִׁיבִים לֹא לֹא! אֵין אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה זֹאת,
רַק אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה שֶׁל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה! וְכֵן מִנְחִים בְּמָה
בְּנֵי־אָדָם עֲרָמִים בַּחוּץ וְהֵם צוֹעְקִים גַּם בֵּן מְאֹד, תָּנוּ לָנוּ בְּמָה
לְהַתְּפֹסוֹת! וּבָאִין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים: הֲרֵי לָכֶם מַלְבוּשִׁים, וְהֵם
מְשִׁיבִים: לֹא, אֵין אֵלּוּ מַלְבוּשִׁים נְצַרְכִּים לָנוּ כְּלָל, רַק אָנוּ צְרִיכִים
מְצוּזוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם!

עֲנָה וְאָמַר: אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֶה לֶאֱכֹל בְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיזוֹת
וּלְשִׁתּוֹת אַחֲר־כֵּן אֵיזָה קַפִּיטְלִיד תְּהִלִּים, וּלְהַתְּלַבֵּשׁ
בְּאֵיזָה מְצוּזוֹת. שיחות הר"ן כ"ג

חוץ מתורה ומעשים טובים הכל הבל

"וַעֲתָהּ בְּנֵי חֲבִיבֵי חֲזַק וַאֲמִין, וְשִׁמַּח נַפְשְׁךָ בְּכֹל מַה דְּאַפְשֶׁר, וְחֲמֵף וְאַכֵּל, חֲמֵף וְאַכֵּל אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמְלַבּוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצְוֹת, וְזִכֹּר הַיָּטִב מַה שֶּׁפָּתַח רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה - אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאוֹכֵל בְּמַה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְשׂוֹתָה בְּמַה קְפִיטְלִיד תְּהֵלִים, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּכַמָּה מִצְוֹת כִּי חוּץ מִזֶּה הַכֹּל הַכֹּל, וּמַה יִּתְרוֹן לְאָדָם בְּכֹל עֲמָלוֹ וְכו'.

וְאִם כִּי הוּא דְבָר יְדוּע לְכֹל, צְרִיכִין לְחֹזֵר זֹאת בְּכֹל יוֹם וְלִשְׁמֹר הַזְּכוּרֵן הַיָּטִב לְזִכֹּר בְּעֶלְמָא דְאֵתִי בְּכֹל יוֹם בְּכֹלל וּבְפֶרֶט. וְאֵל יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ בִּישָׁנִים אֶלָּא בְּחֻדָּשִׁים. וְלֹא עַל חֲנָם הַזְּכוּרֵי אוֹתָנוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלֶּה - לְכֹל נִישָׁן אֶת יְמֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם, וְכו'.

דְּבָרֵי אֲבִיד הַמְּצַפֶּה לִישׁוּעָה: נָתַן מִפְּרָסְלָב. וְשָׁלוֹם לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַהֲבָה רַבָּה" עֵלִים לְתַרוּפָה קצ"ז

סגולה להתמדה – אהבת ישראל

"סִגְלָה לְהַתְמָדָה - שְׂיִזְכָּה לְהֵיוֹת מִתְמִיד בְּלְמוּדוֹ, הוּא: לְהִזְהַר לְבָלֵי לְדַבֵּר עַל שׁוֹם אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי.

בְּמוֹ כְּשֶׁהַפְּלָה הִיא יָפָה אִזֵּי הָאֲהָבָה בְּשִׁלְמוֹת, אֲבָל כְּשִׁישׁ לְהַפְּלָה אִיזָה חֶסְרוֹן וּמוֹם, אִזֵּי בּוֹדָאֵי אִין הָאֲהָבָה בְּשִׁלְמוֹת, בְּמוֹ-כֵן הַתּוֹרָה נִקְרָאת פְּלָה בְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (דְּבָרִים לְגִיד): "תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה" וְדָרְשׁוּ רְבוּתֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה (בְּרִכּוֹת נו. פְּסָחִים מ:): "אֵל תִּקְרֵי מוֹרְשָׁה אֶלָּא מְאוֹרְסָה", וְכֹל

אָחַד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אוֹת בְּתוֹרָה, כִּי שְׂשִׁים רַבּוֹא אוֹתוֹת הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד שְׂשִׁים רַבּוֹא נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּכְשִׁישׁ חֶסְרוֹן בְּאָחַד מִיִּשְׂרָאֵל נִמְצָא שְׂשִׁישׁ חֶסְרוֹן בְּתוֹרָה שְׂשִׁים שָׂרֵשׁ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כִּנְ"ל, וְעַל-כֵּן, בְּיֹדָאֵי אִי-אֶפְשָׁר לְאַהֵב אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת.

אָבֵל, כְּשִׁיזְהַר מְלֻדָּבֵר עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל וְלִבְלִי לְמִצָּא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם יִשְׂרָאֵל, נִמְצָא, שְׂאִין בְּהַתּוֹרָה שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזַי בְּיֹדָאֵי יֶאֱהֵב אֶת הַתּוֹרָה מְאֹד, וְאֲזַי יִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה מִגְּדֵל הָאֱהָבָה.

וְזָהוּ "תּוֹרַת ה' תְּמִימָה" (תְּהִלִּים יט"ח), הֵינּוּ כְּשִׁתּוֹרַת ה' הִיא תְּמִימָה בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, דְּהֵינּוּ: כְּשִׁנְזֶהְרִין לִבְלִי לְדַבֵּר וְלִבְלִי לְמִצָּא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא אוֹת מִהַתּוֹרָה, נִמְצָא שְׂאֵז תּוֹרַת ה' תְּמִימָה בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזַי: "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ" כִּי אֲזַי דִּיקָא זֹכִינ׳ לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה וּמְרַגִּישִׁין מְעַם מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה שְׂמִשְׁיבָה אֶת הַנֶּפֶשׁ, מֵאַחַר שְׂאִין בְּהַ שׁוֹם חֶסְרוֹן כִּנְ"ל וְאֲזַי זֹכִינ׳ לְהַתְמַדָּה" שיחות הר"ן צ"א

"ואהבת לרעך כמוך" – "כלל גדול" – "בתורה"

...וזה בחינת "ואהבת לרעך כמוך" אמר רבי עקיבא: זה כלל גדול בתורה, כי בוודאי אהבה ושלוש בין ישראל הוא כלל גדול בתורה, כי על-ידי-זה נכללין כל הנפשות יחד ... נמצא שכל שלימות וקיום התורה ע"י שישראל אוהבים זה את זה על-כן ואהבת לרעך וכו' הוא כלל גדול בתורה כנ"ל

ליקוטי הלכות פקדון וד' שומרים הלכה ד אות ב.

ארץ ישראל מסוגלת לאהבת התורה ולהתמדה

קדושת ארץ ישראל מסוגלת ביותר לאהבת התורה ולהתמדה, כי אין תורה כתורת ארץ ישראל, והמוחין של ארץ ישראל הם בבחינת נעם.

על-כן זוכים שם ביותר - להרגיש הנעימות והמתיקות שיש בתורה בבחינת "דרכיה דרכי נעם" וגו'. ועי"ז: זוכים להתמדה בבחינת "וכל בניך למודי ה'".

ועיקר קדושת ארץ ישראל נמשך מההתפארות שהתפאר השי"ת עם ישראל. [כמבואר בלקו"מ תנינא סי' מ']

על-כן צריכים לזהר שם ביותר, שלא לדבר על שום א' מישראל, ולבלי למצוא חסרון על שום אחד מישראל. בכדי שלא לפגום עי"ז ח"ו בקדושת התורה הקדושה כמבואר בפנים. וכן בקדושת ארץ ישראל כנ"ל. כי כמו שיש לכל א' מישראל אחיזה באות מתורתינו הק', כמו כן יש לכל א' מישראל חלק בקדושת א"י ע"י ההתפארות שמקבל השי"ת מכל א' מישראל. וזה "ועמך כולם צדיקים" (כולם דייקא כנ"ל) "לעולם יירשו ארץ"

זמרת הארץ שיחות הר"ן סימן צ"א

התמדה

אֲנִי לְיוֹם ה' וַיֵּצֵא תְּרַכ"ט עֵיר הַקֹּדֶשׁ צִפְתָּ תִּפְנֶה וְתִפּוֹנֵן
 "...וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרַךְ שְׁמִתִּי נִפְשִׁי בְּכַפִּי לְשִׁקְדַּעַל דְּלִתִּי

הַתּוֹרָה. וְה' שָׁלַח בְּלִבִּי הַתְּמִדָּה לְכָל הַלְמוּדִים..."

מתוך "עלים לתרופה" - רבי נתן מכתבים

להשלים חסרון העבודה של הימים שעברו

שְׁמַעְתִּי אִזּוּ מִפִּי הַקְדוּשׁ, לְעֵנִין בְּנִי־אָדָם הַזּוֹכִים לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבָה עַל הָעֵבֶר, וְאָמַר: שְׂאֵף־עַל־פִּי שְׂזוֹכִים לְתַקֵּן
מִה שְׁעָבַר, אֶף־עַל־פִּי־כֵן עֲדִין הֵיכֵן הוּא אוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהָיוּ רְחוּקִים
מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאוֹתוֹ
הַזְּמַן?

וּבְיַד־אֵי צְרִיכִים לְתַקֵּן זֹאת, דִּהְיִינוּ לְהַשְׁלִים וּלְמַלֵּאת אֶת
הָעֲבוּדָה שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל
אוֹתוֹ הָעֵת שֶׁהָיוּ נְזוּפִים מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ וּרְחוּקִים מִמֶּנּוּ.

עַל־כֵּן, אַחֲרֵי שְׂזוֹכִין לְהַתְּעוֹרֵר לְתִשׁוּבָה, צְרִיכִין זְרִיזוֹת גְּדוֹל
בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלְרוּץ מְאֹד מְאֹד, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה עַל־
יְדֵי זְרִיזוֹת עֲבוּדָתוֹ לְתַקֵּן וּלְהַשְׁלִים גַּם חֶסְרוֹן הָעֲבוּדָה שֶׁל הַיָּמִים
שֶׁעָבְרוּ, כִּי עֲכָשׁוּ צְרִיךְ לְרוּץ בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל זֶה הַדְּרָךְ שֶׁהִיא יְכוּל
לִילָךְ בְּזֶמַן שֶׁהִיא רְחוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: וְאָמַר לְאַנְשֵׁי בְּזֶה הַלְּשׁוֹן:
אִיר דֹּאֲרַפֵּט זִיךְ זִיעַר יֶאֱגִין אִיר זְאֵלֵט נֶאֱדָךְ קַעֲנִין עָפִים חֶאֱפִין.

ליקוטי מוהר"ן סוף מ"ט

זְרִיזוֹת - רוּעָה לְיִשְׂרָאֵל

"עַל־יְדֵי זְרִיזוֹת זֹכָה לְהִיּוֹת רוּעָה נְאֻמָּן. וְסִימָן לְדַבֵּר: לֵךְ אֶל
גִּמְ'לָה' עֲצַל וּכְתִיב: מִשָּׁם רוּעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל"

ספר המידות - התנשאות חלק שני ד'

וּכְתַב בספר פרפראות לחכמה [ס"ג אות ז'] וז"ל: "ושמעתי מאנשים נאמנים מאנ"ש הזקנים, שענין זה אמר רבינו ז"ל בפירוש על הר"ר נתן ז"ל שהיה זריו גדול מאוד כידוע. ופעם אחת התפעל רבינו ז"ל מאד מזריזתו הגדולה והנפלאה, ואמר עליו אז - שבוודאי יהיה הר"ר נתן ז"ל מנהיג ורועה ישראל"

וּכְךָ מתואר ב"שיח שרפי קודש" וזה"ל: "וְכָל הַנְּהַגוֹתָיו וְכָל מַעֲשָׂיו הָיוּ בְּזִרְיוֹת וּבְמַהֲירוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כְּמוֹ הַלִּיכָתוֹ לְמִקְנֵה בְּכָל בְּקָר - הַלֶּךְ וּפָשֵׁט וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו בְּתַכְלִית הַמְּהִירוֹת, עַד שֶׁכִּמְעַט לֹא הָיָה בְּאַפְשָׁרוֹת שׁוֹם אָדָם לְהַשְׁתַּוֹּת עִמּוֹ. וְכֵן בְּעַת כְּתִיבָתוֹ הִיְתָה הַקְּלָמוֹס פּוֹרַחַת מִתַּחַת יָדוֹ, שְׁהָיָה לְפֶלֶא בְּעֵינָיו כָּל רוֹאֵיו, וְכֵן שָׁאֵר מַעֲשָׂיו - כֻּלָּם הָיוּ בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל וְנִפְלָא עַד מְאֹד. וְגַם אַחַז תָּמִיד אֶת הַמּוֹרֵה־שְׁעוֹת לְנֶגֶד עֵינָיו וְהָיָה שׁוֹמֵר אֶת כָּל שְׁעוֹתָיו וְרַגְעָיו בְּכָל מִינֵי שְׁמִירָה, כִּי גַם בְּעַת נְסִיעָתוֹ וַיִּשְׁיבָתוֹ עַל הָעֲגָלָה הִרְבָּה לְלַמֵּד וּלְהַתְּפַלֵּל וכו'"

עַל זריזותו של רבי נתן מובא בספר "באש ובמים" חלק ג' פרק י"ח [בשם שיח שרפי קודש] מעשה שהיה בזמן שרבי נתן היה מקרוב לרה"ק לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א וזה"ל: "בעת ההיא שהרה"ק מברדיטשוב היה נודד בדרכים - ציוה רבי נחמן לרבי נתן תלמידו שיסע לשמשו, בהוסיפו: "וכי האנשים הגסים צריכים לשמשו? - סע אתה לשמשו!" והוא אכן נסע. ותוך־כדי הנסיעה פנו להתפלל בביהכנ"ס בדרך. רבי נתן כדרכו היה

מתפלל בהתלהבות ובקול גדול. ניגש אליו אחד מבאי ביהכנ"ס ואמר לו: "אל נא תבלבל את הרב בתפילתו". נענה הרב ואמר לאותו אחד: "אולי מבלבל אני אותו?...?"

ופעם אחת הגיעו לעיירה אחת שהר גבוה ותלול התנשא לפנייה. רבי נתן בזריזותו הגדולה ירד מן העגלה וניגש למקוה שעמד מחוץ לעיר וטבל בו בזריזות, [כי כן היו נוהגים החסידים לטבול בטרם כניסתם העירה]. וכשהעגלה הגיעה לראש ההר - המתין לה רבי נתן... כי היה מופלג בזריזותו, וכשראה זאת הרב מברדיטשוב שבחו מאד.

ובחלק ט' פרק מ"ז מתאר בספר "באש ובמים": "בהתאם לאמור, מפליא הדבר, כי המכתב האחרון המופיע בספר עלים לתרופה, שרבי נתן כתבו כשלושה שבועות לפני הסתלקותו, מוקדש כולו ל... זייגעריל שלו (השעון)... - שעונו התקלקל אז, והוא שלחו לר' יצחק, בטולמשיין, בבקשו ממנו לדאוג לתקנו ולהחזירו אליו לברסלב במהירות האפשרית: "יום א' וישב תר"ה... אהובי בני חביבי, יקבל הזייגריל, וישתדל שיתקנו אותו מיד באופן שיוחזר לידי היום ע"י מוסר כתב זה. והשי"ת יאיר עלינו אור קדושת חנוכה הקדוש הבע"ל, וכו' נגילה ונשמחה בישועתו... דברי אביך המצפה לראותך מהרה בשמחה".... "ושלום לכל אנ"ש באהבה רבה. לר' נחמן נ"י [אחד מהחברים] אני מזהיר שיבלה היום איזה שעות, ויעמוד על הזייגער-מאכיר שיגמור תיקון הזייגריל היום בכי טוב, וגם אתה

תלך עמו ותבקש מהזיווג-מאכיר שיתקנו מיד, ומן הסתם תעשו על הצד היותר טוב, כי ידעתם כמה מוכרח לי הזיווג בכל שעה..." ובדברים הללו מסתיימים ארבע מאות וחמישים מכתבי רבי נתן מלאי התורה והיראה וחזיון והתעוררות שלא נודע כמותם"

לברוח מעמל הפרנסה אל עמל התורה:

...צָרִיכִים לְבָרוּחַ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְעֲבוּדָה, כִּי אֵין מְקוֹם לְבָרוּחַ מְצָרוֹת וְיִסּוּרֵי עוֹלָם הַזֶּה רַק אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְאֶל הַתּוֹרָה. כִּי "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" (אִיּוֹב ה' ז) וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּמִּדְרָשׁ (סִנְהֶדְרִין צ"ט): "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעִמְלוֹ בְּתוֹרָה, פְּרוּשׁ: מֵאַחַר שְׂאִיף שְׂיִהְיֶה - אִם יִהְיֶה עֲשִׂיר אֹז עֲנִי וְכוּ' אֶף-עַל-פִּי-כֵן בּוֹדְאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְכַעֲס כֹּל יָמָיו, כִּי צָרוֹת וְיִסּוּרֵי כֹל אָדָם רַבִּים מְאֹד וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב "גַּם כֹּל יָמָיו כַּעֲס וּמִכְאוּבוֹת" וְכוּ' (קִהְלַת ב' כג) וְכִמוֹכָא בְּשִׁל"ה (ח"ב קלח) בְּלִשׁוֹן חֲרוֹז: "אֵין רָגַע בְּלֹא פָגַע אֵין שְׁעָה וְכוּ' אֵין יוֹם וְכוּ'"

עַל כֵּן בּוֹדְאֵי אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבּוֹרַח מִזֶּה הָעֵמֶל שֶׁל פְּגַעֵי הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל עֵמֶל הַתּוֹרָה, וְאֹז בּוֹדְאֵי אֲשֶׁרִי וְטוֹב לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא..."

הַבְּלָל: שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא דְאֲגוֹת וְיִגּוֹנוֹת וְצַעַר וְיִסּוּרִים תָּמִיד כְּמוֹ אֹז כְּמוֹ עֵתָה וְכִמוֹ שֶׁנִּגְזַר מִחֲטָא אָדָם הָרִאשׁוֹן (בְּרֵאשִׁית ג' יז): "בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה" (בְּרֵאשִׁית ג' יט): "בְּיַעַת אֶפֶךָ תֹּאכַל לֶחֶם" וְאֵין מְקוֹם לְבָרוּחַ מִהָעֶצְבוֹן וְהַדְּאֲגוֹת הָאֵלוֹ

הַמְקַצְרִים וּמְכַלְּיִים יְמֵי הָאָדָם, אֵינן מְקוּם לְכָרֶחַ מֵהֶם - כִּי אִם אֵל הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד וְאֵל הַתּוֹרָה וְכַנּוּזָר לְעֵיל...

...וְהֵן בְּעֵינֵי יְסוּרִים וּמְכַאֲוִבִים מִמֶּשׁ שְׁנַמְצָאִים הַרְבֵּה סוּבְלֵי חֲלָאִים וּמִפּוֹת מַפְלְאוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן בְּעוֹלָם - הֵן עַל

כָּל אֱלֹה וּכְיוּצָא בָהֶם, אֵינן מְקוּם לְכָרֶחַ מִכָּל זֶה כִּי אִם אֵל הַתּוֹרָה. כִּי כָּל מִי שֶׁרוּצָה שְׂיִהְיֶה לוֹ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂיַחֲיֶה בְּנַחַת בְּלֵי צַעַר - הוּא מְלֵא צְרוֹת תְּמִיד, כִּי כָּל מִי שֶׁמְקַוֶּה לְטוֹב - בָּא לְהַפְדֵּי! וְאִפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ לְפַעֲמַיִם אֵיזֶה טוֹב מְדַמֶּה, הוּא בּוֹדֵאֵי מְעַרְבַּ בְּיַגוֹנוֹת תְּמִיד כִּי־דוּעַ בְּחוּשׁ לְמִסְתַּבֵּל עַל הָאֲמֶת..."

'וּבַתּוֹרָה אֵתָּה עֵמֶל' אִזְ דִּיקָא יֵשׁ לוֹ חַיּוֹת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי לוֹ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב שָׁם: 'אִם אֵתָּה עוֹשֶׂה בֵּן אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה' וְדַאֵי! כִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם יְסוּרִים מִפְּנֵעֵי הָעוֹלָם הַזֶּה - הַמְרַבִּים אֶצֶל כָּל אָדָם מְאֹד! מֵאַחַר שֶׁמְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַתּוֹרָה, וְכָל חַיּוֹתוֹ וְטוֹבוֹ - הוּא הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טוֹב אֲמֶתִי, וְאִזְ בּוֹדֵאֵי חַיּוֹ חַיִּים אֲמֶתִיִּים וְאֲשֶׁרֵי לוֹ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה

"כִּי עוֹלָם הַזֶּה מְלֵא יְסוּרִים כְּנִ"ל, עַל כֵּן, אֵינן מְקוּם לְכָרֶחַ מִמֶּעַמַל עוֹלָם הַזֶּה, וְיְסוּרֵי כִּי אִם אֵל עֵמֶל הַתּוֹרָה, לְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ לִילֵךְ בְּדַרְבָּה שֶׁל הַתּוֹרָה, לְאֹכַל פֶּת בַּמֶּלַח וְכוּ' וְאִזְ אֲשֶׁרֵי..."

...כְּשֶׁבוֹחֵר חֲלָקוֹ בְּתוֹרָה וּמִצּוֹת הַקְּדוּשִׁים, וּמְרַצָּה לְהַסְתַּפֵּק בְּתַכְלִית הַמַּעוּט מִזֶּה הָעוֹלָם כְּדֵי לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּלְבַלּוֹת יְמָיו עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה אִזְ דִּיקָא יְכוּל

לְבָרַח מִן עֲמַל הָעוֹלָם הַזֶּה, לְפָטֵר מֵעָלְיוֹ עֲמַל וַיְגִיעוֹת וּמְטָרֹדוֹת
וּמְרִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁל הַאֲגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלַחֲיוֹת חַיִּים אֲמִתִּיִּים
בְּתוֹרָה וְעִבּוֹדָתָהּ, אֲשֶׁר הוּא עֶקֶר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא...

אי-אפשר לנתקו לרגע מלימודו

אשת רבי נתן [מוהרנ"ת], שכבר לא עמדה יותר בסבל,
חשבה - שמא אין היא מתאימה עבורו, ושמא - ראוי
לה לבקש ממנו גט פיטורין. גם אביו של מוהרנ"ת הבין לרוחה
ואף הוא הסכים שיתכן שזו היא העצה.

היא נסעה אל אביה הר"ר דוד צבי, וכשהציעה את מחשבתה
זו בפני אביה הגדול, פנה אליה בשאלה: "האם הוא
פחות לומד מאז התקרבותו לרבו"? "לומד?! השיבה הבת,
"לומד הוא פי כמה וכמה, עד שאי-אפשר לנתקו לרגע אחד
מלימודו", "אם כך הוא הענין" הגביה אביה קולו, "לא יאה
לבקש גט ממנו... רבי כזה [רבי נחמן, רבו] המעורר את תלמידיו
להתמדה, ראוי להערכה וברכה!"

ראתה הבת כי דרכי בעלה מוצאים דוקא חן בעיני אביה,
ניסתה שוב: "והפרנסה מה תהא עליה?!", "אצל בעל
כזה את מחפשת פרנסה?! חרשי את האדמה באפך והביאי לו
פרנסה! כדאי הוא שתעמדי ברחוב טעונה שק עם מלח למכירה
כדי לזכות לפרנס בעל כזה!" - גער בה אביה.

רבי דוד צבי [חמיו של רבי נתן] אהב תורה בכל נפשו. ברגע ששמע איך שרבי נחמן מחדיר אהבה לתורה בחתנו, קרא: "לכזה רבי צריכים להודות".

באש ובמים פרק ז' חלק ב' [קורות חיי רבי נתן ז"ל]

בלא עמל אי-אפשר לקבל קדושת התורה

...לעת עתה חזק וחזק בני, כי כבר ידעת והבנת שכל מה שעובר עליך בהכרח שיעבר על האדם, כי אדם לעמל יולד, ופרשו רבותינו זכרונם לברכה: לעמל תורה, אבל בלא עמל כלל אי-אפשר לקבל קדשת התורה, כי מצאתי ולא יגעתי אל תאמין, אבל אין השם יתברך שולח על האדם עמל ויגיעה שלא יוכל לעמד בו...
עלים לתרופה ע"ז

או עמל תורה או עמל גיהנום:

"...תהלה לאל כבר הקדמתי לדבר עמכם הרבה מענין אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז, ואיך כל העולם מלא יסורים והרפתקאות מהרפתקאות שונות, ואין לשום אדם במה לנחם את עצמו כי אם במעט הטוב שזוכה לחמף במעט הימים הרעים האלה, כי רק לזה נברא לסבל עמל - בשביל התורה והעבודה, ואם אינו זוכה - סובל עמל בשביל גיהנום ח"ו שעל זה הזהיר התנא 'במטותא מינייכו לא תירתו תרתי גיהנום'..."
עלים לתרופה ק"ע

אין שום תקנה כי אם לברוח אל עמל התורה

...כְּכָר דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה שְׂאִין שׁוּם טוֹבָה בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה מְעַרְב בּוֹ אִיזָה צֶעַר אוֹ חֶסְרוֹן, וּמַחֲמַת זֶה - כֹּל הָעוֹלָם מְלֵא יִסּוּרִים וַיִּגּוֹנוֹת וְחֶסְרוֹנוֹת הַרְבֵּה, בְּכֹל אָדָם וּבְכֹל זְמַן בְּכֹל יוֹם וְיוֹם וּבְכֹל עֵת וְשָׁעָה, רַק שְׁהַשְׁנוּיִים רַבִּים מְאֹד בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ. וּבְאָדָם אֶחָד בְּעֶצְמוֹ רַבּוֹ הַשְׁנוּיִים, בֵּין הָעֵתִים בֵּין יוֹם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין עֵת לְעֵת.

כִּי אִין שׁוּם תִּקְנָה - כִּי אִם לְבָרוּחַ אֶל עֵמַל הַתּוֹרָה, וְאִם כְּכָר דְּבַרְנוּ בְּזֶה הַרְבֵּה - עֲדוֹן צְרִיכִין לְחַזֵּר זֹאת בְּכֹל יוֹם. כִּי רַבּוֹ שְׁנוּיֵי הָעֵתִים הָעוֹבְרִים עַל כֹּל אָדָם בְּפִרְטוּיּוֹת וּבְפִרְטוּי פְּרִטוּיּוֹת...
...וְעֵתָהּ רְאֵה וְהִבֵּן וְחָכֵם - אִיךָ אִין שׁוּם בַּיִת מְנוּס כִּי אִם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּלְהַתּוֹרָה. וְהַעֲקָר לְשִׁפְךָ שִׁיחוּ לְפָנָי ה' עַל כֹּל דְּבָר. בְּאִפְּן שְׁגָם בְּתַכְלִית הַגְּשָׁמִיּוֹת, מִי שְׁמַנָּח אֶפְלוֹ בְּמָקוֹם שְׁמַנָּח - גַּם מִשֵּׁם יוֹכֵל לְקַשֵּׁר הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, לְחַשֵּׁב בְּכֹל פְּעַם מַה יִּהְיֶה הַתַּכְלִית מִזֶּה, הֲלֹא יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר...
עֲלִים לַתְּרוּפָה רַל"ו

לעמול בתורה ומצוות עד שיזכה להאיר אלוקות לגופו

כִּי בִשְׂבִיל זֶה נִבְרָא הָאָדָם שִׁיבְטֵשׁ גּוּפוֹ ע"י עֵמַל וַיִּגְיעָה בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְכו' כִּי צְרִיכִין לְעֵמוֹל בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת וּלְקַדֵּשׁ וּלְמַטָּה עֲצָמוֹ כֹּל-כֶּךְ עַד שִׁיזְכֶּה לְהֵאִיר גַּם בְּגוּפוֹ הָאֲרוֹת מֵהַשְּׂגַת אֱלֻקוֹתוֹ ית'.

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר ג' ב'

119 דפים כל יום – זה מעט...

"על מה שספרו לפניו [רבי נחמן] מגדול אחד שלמד מאה ותשעה-עשר (איני זוכר אם למד מאה ותשעה-עשר דפים גמרא בכל יום, או אם חזר מאה ותשעה-עשר דפים בכל יום) ואמר שזה מעט..."
חיי מוהר"ן תקנו

"אותו גדול היה מחתנו הרב מוואלמישיסק." שיה שרפי קודש

יומם ולילה אינו עוסק – רק בלימודו

...והנה האיש הזה מורנו הרב רבי נתן ז"ל לא נתן שנה לעיניו ולעפעפיו תנומה, וכל ימי חייו היה עוסק רק בענין זה - לדלות ולהשקות מתורת רבו לאחרים. ועסק בזה בשקידה רבה מאד ובמסירת נפש עצום מאד אשר לא יאמן כי יספר, וזכות רבו הקדוש מסייעתו כי זכה למדרגה גבה ועליונה מאד בעבודת ה' ובהשגת התורה הקדושה, והכל היה בתמימות ובפשיטות גמור ובשפלות אמתית וענוה שלמה - מה שאי-אפשר לשער כלל. ואי-אפשר לבאר בפרטיות ענין זה לא בכתב ולא בעל פה, והיה חדוש נפלא ונורא מאד.

כי זכה ללמד הרבה בפשיטות, ש"ס ופוסקים ומדרשים וזהר הקדוש וספרי קבלה ושאר ספרי קדש עד שכל מי ששמע קצת מסדר למודו היה משער בלבו כי בלתי אפשר דבר זה אם לא שתאמר שיומם ולילה אינו עוסק רק בסדר למודו...

עלים לתרופה תטו

להכניס ראשך וכל מחשבתך בתוך הלימוד

מכתב של רבי נתן זיע"א לנכדו:

וְאַתָּה נְכֹדֵי יְדֵי דְוֹד צְבִי שְׂיַחֲיָה, חֲזַק בְּנִי! וְחֲזַק מֵעַתָּה -
 לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּדֶךָ וּלְהַכְנִים רֵאשֶׁךָ וְכָל מַחְשַׁבְתְּךָ בְּתוֹךְ
 הַלְמוּד. וְלֹא תִהְיֶה בְּעַל מַחְשְׁבוֹת אַחֲרוֹת חֲלִילָה. וְתִתְגַּבֵּר בְּכָל
 יוֹם לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה עֶרֶב וּבִקְרֹ וְצַהֲרִים וּלְהַרְגִיל עֲצֻמָּךְ לֹאמֹר
 תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְאִם אַתָּה טְרוּד לִילָךְ אֶל הַחֶדֶר לְלַמֵּד תֹּאמֶר עַל
 כָּל פְּנִים תְּהִלִּים מְעַט אֵיזָה קַפִּיטְלִיךָ וּבִעַת הַפְּנָאִי תֹאמֶר יוֹתֵר.
אֲשֶׁרִיךְ בְּנִי אִם תִּרְגִּיל עֲצֻמָּךְ מִיְלֻדוֹתֶךָ וְנִעְרוֹתֶךָ לִילָךְ בְּדַרְכֵי
 ה', וְתִשְׁלִיךְ מֵעֵשִׂי נְעוּרוֹת וְתִשְׁמֹר יְדֶךָ מֵעֲשׂוֹת כָּל
 רַע, וּבִיוֹתֵר תִּשְׁמֹר מַחְשַׁבְתְּךָ מִלְּחֹשֶׁב מַחְשְׁבוֹת חוּץ ח"ו. וְאִם
 יִרְצֶה הַשֵּׁם, עַל חֲנֻכָּה הַבָּא עֲלֵינוּ לְמוֹכָה תִּהְיֶה פֶה בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ וְאֲדַבֵּר עִמָּךְ פְּנִים אֶל פְּנִים כְּפִי תִשׁוּקְתְךָ וְהִתְעוֹרְרוֹת שְׁלֹךְ
 הַטּוֹב.

...וְתִזְהָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד אֲבָל לֹא עַל-יְדֵי הַכָּאוֹת
 וּמְרִיבוֹת ח"ו עִם הַנְּעָרִים, רַק תִּשְׂמַח וְתִגִּיל
 בְּשִׂמְחַת יִשְׂרָאֵל בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצָּחַ אָמֵן בְּן יְהִי רָצוֹן.

מכתב של רבי נתן זיע"א לנכדו:

...וְאַחַר כִּךְ הִיָּה זֶה לְךָ לְמוֹכָה שְׁפִטְרַתְּ הַכָּל הַבְּלִבּוּלִים עַל
 יְדֵי זֶה לְמַדְתָּ גְּמָרָא בְּתוֹךְ בְּלִבּוּלֵי טְרֵדָא כְּזֹאת. כִּךְ
 הוּא הַמְּדָה וְכִךְ יִפֶּה לְךָ בְּנִי חֲבִיבִי. מִי יִתֵּן וְהִיָּה לְבַבְךָ זֶה כָּל
 הַיָּמִים לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַבְּלִבּוּלִים מֵאַתָּךְ. וְלִדְלֹג וְלִקְפֹץ מִתּוֹךְ כָּל

ההרהורים והבלבולים איך שָׁהם לְתוֹךְ עֶסְקִים הַמְכַרְחִים. כִּי הֲלֹא אֵין רָגַע שְׁלֵא תִמְצָא מֵה לְעֶסֶק אֹו, כִּי עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לְבַד יְכוּלִים לְבַלּוֹת יָמִים וְשָׁנִים כֹּל יְמֵי עוֹלָם. בְּפָרָט שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ עִתָּה סְפָרִים הַרְבֵּה תנ"כ וּמְשָׁנִיּוֹת וְש"ס וְסְפָרֵי מוֹסֵר וְכו' וְסְפָרֵי הַקְדוּשִׁים וּבְאוּרָנוּ וְכו' שְׁעוּרָנוּ ה' יִתְבָּרֵךְ...
עלים לתרופה - מכתב קל"ט

צְרִיכִים גַּם לְהַמְתִּין הַרְבֵּה

...וּבְכָר יִדְעַתָּ שְׁהַעֲקֹר הוּא הַרְצוֹן, וְתַהֲלֶה לְאֵל - יֵשׁ לָךְ רְצוֹנוֹת טוֹבִים וְחֻזְקִים מְאֹד וְאַתָּה פּוֹעֵל בָּהֶם הַרְבֵּה לְטוֹבָה, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וּבְתוֹךְ כֵּךְ אַתָּה חוֹטֵף גַּם-כֵּן כַּמָּה דְבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה וְלֹה' הִישׁוּעָה שְׁתוּכַל בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְלַמֵּד יוֹתֵר וְלְעֶסֶק בְּתַפְלָה יוֹתֵר...
...וְאַתָּה עַל פִּי שְׁצָרִיכִין זְרִיזוֹת גְּדוֹל צְרִיכִין גַּם לְהַמְתִּין הַרְבֵּה. אוֹצֵר הִירָאָה - כִּנְסַת קֹהֵל ה' אוֹת קַט

לֹא לְבַעוֹר יוֹתֵר מִיָּדֵי...

אַף-עַל-פִּי שֶׁבּוֹדְאֵי רֵאוּי שְׁיִבְעֵר הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד, וְכֵךְ הוּא טָבַע כֹּל אָדָם בְּשֶׁרְשׁוֹ, שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בּוֹעֵר מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלֵי שְׁעוֹר וְעַרְךָ, אַף-עַל-פִּי-כֵן, צְרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד לְצַמְצֵם הַהֲתַלְהָבוֹת וְהַתְּבַעְרָה הַזֹּאת, דְּלֹא יוֹקִיד לְבָא כֹּל גּוֹפָא, ח"ו, מֵרַבּוּי הַהֲתַלְהָבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁוָה אֵינוֹ רְצוֹנוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חֲפִיץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם.

וְרַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנָפְלוּ לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי רַבּוּי הַתְּבַעְרָה חוּץ מֵהַמְדָּה, כִּי לְפַעֲמִים אָפְלוּ הַהִתְלַהֲבוּת דְקִדְשָׁה חוּץ מֵהַמְדָּה הוּא בְּבַחֲנֵינָת רוּם לְכַבּ וְגִסּוֹת, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יוֹכֵלִין לְהַכְּשִׁיל וּלְהִתְרַחֵק לְגַמְרֵי מֵהַשֵּׁם יִתְפַּרֵּד, בְּבַחֲנֵינָת "וְרִם לְכַבֵּד וְשִׁכַּחַת וְכו'".

כִּי בְּאֵמֶת, עַל־פִּירֵב, מֵה שְׂאִין הָאָדָם מֵתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְפַּרֵּד וְאִינוּ חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֶף־עַל־פִּי שְׁהַמְנִיעָה הוּא מִחֲמַת הַתְּנַבְרוּת תְּאוּוֹת הַגּוֹף, אֲבָל גַּם זֶה הוּא מְנִיעָה גְדוֹלָה מִלְּהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְפַּרֵּד - הֵינּוּ רַבּוּי תְּבַעְרַת הַלֵּב שְׁבוּעַר חוּץ מֵהַמְדָּה.

כִּי בְּוֹדָאֵי אִם נִשְׂאָל אִיזָה אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל (שְׁלֹא נִזְרָקָה בּוּ מִינּוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, ח"ו) אִם הוּא חָפֵץ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה לְהַשֵּׁם יִתְפַּרֵּד - בְּוֹדָאֵי הַכֹּל יִשִּׁיבוּ פֶה אֶחָד - שְׁמַרְצִים לָזֶה וּמִתְנַעְנְעִים לָזֶה מְאֹד זֶה יָמִים וְשָׁנִים. וְכֵן אִם נִשְׂאָל אוֹתוֹ אִם הוּא מְרַצָּה לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְבַר בְּשִׁבִּיל הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּד כְּדֵי לְשׁוּב אֵלָיו עַל־יְדֵי זֶה, כְּגוֹן לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, אוּ לְתַן פְּרוּמָה לְצַדִּיקָה, אוּ לְמַבֵּל בְּמִקְוֵה, וְכִיּוֹצֵא בְזֶה מֵהַדְּבָרִים הַמְקַדְּשִׁין אֶת הָאָדָם - בְּוֹדָאֵי יִשִּׁיב בְּפֶה מְלֵא - שְׁמַרְצָה לַעֲשׂוֹת בְּכַפְלִים מְכַל הַנֶּ"ל, וּבְלִבָּד - שְׁ"יֹעִיל" לוֹ; רַק מִחֲמַת שְׁנֵדָמָה לוֹ שְׁכָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ לְפִי עֵצָם רַבּוּי פְּגָמָיו וְכו', עַל־כֵּן אִינוּ עוֹשֶׂה כָּלֵל, אֶף מֵה שְׁבִידוֹ וּבְנִקְל לוֹ לַעֲשׂוֹת.

וְכָל זֶה מִחֲמַת רַבּוּי תְּבַעְרַת לְכַבּוּ, כִּי לְפִי מֵה שְׁמִשְׁעַר בְּלָבוּ גִדְלָתוֹ יִתְפַּרֵּד וְאִיד שְׁפָגַם נִגְדוֹ יִתְפַּרֵּד, אֲשֶׁר לְפִי זֶה הִיָּה צְרִיךְ לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה יִתְרָה מְאֹד מְאֹד וּלְסַלֵּק עֵצָמוּ לְגַמְרֵי מִן

הַעוֹלָם הַזֶּה, וְלִהְשִׁיבָהוּ כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה אַחַר גּוֹן, וְלִהְתַּקְדֵּשׁ
בְּכָל הַקְּדוּשׁוֹת, וְלִהְתַּעַנּוֹת הַרְבֵּה וְלִסְגָּף עִצְמוֹ בְּכָל הַסְּגוּפִים
שֶׁבְּעוֹלָם; וּמַחֲמַת שְׂאִינֹי יָכוֹל לְהַתְגַּבֵּר לַעֲשׂוֹת כָּל אֱלֹהִים, מַחֲמַת
זֶה אֵינֹי עוֹשֶׂה כָּלֵל אֶפְלוֹ מִה שְׂיָכוֹל.

רִישׁ שֶׁנִּפְלָאוּ כָּל-כֶּךָ בְּדַעְתָּם, עַד שְׂאִינִים לֹמְדִים אֶפְלוֹ דָף אֶחָד
גְּמָרָא אוֹ פֶּרֶק מִשְׁנֵיאוֹת, מַחֲמַת שְׂיֹדְעִים שְׂצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת
הַרְבֵּה מְאֹד, וּמַחֲמַת זֶה אֵינִים עוֹשִׂים כְּלוּם.

וְעַל זֶה הַזְּהִיר הַכְּתוּב: "אֵל תִּצְדַּק הַרְבֵּה" וְ"אֵל תִּרְשַׁע
הַרְבֵּה", כִּי מַחֲמַת שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת צְדִיק הַרְבֵּה כִּנ"ל, עַל-כֵּן
הוּא רִשָּׁע הַרְבֵּה, ח"ו.

כִּי בְּאִמַּת, בּוֹדְאֵי הִיָּה רְאוּי שְׂיִהְיֶה כֶּךָ, לְקַדְּשׁ עִצְמוֹ בְּכָל
הַקְּדוּשׁוֹת וְלִהְבִּיךְ פָּנָיו מֵעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי וְכו' וְכו', אֲכַל אִף-
עַל-פִּי-כֵן, וְכִי מֵאֵן דִּלָּא יָכוֹל לְמַעַבְד כָּלָא מְצוּה, פְּלַגָּא מְצוּה נְמִי
לֹא לְעַבְד?! כִּי בּוֹדְאֵי כָּל מַה שְׂיַעֲשֶׂה אִיזָה דְּכַר שֶׁבְּקַדְּשָׁה בְּשִׁבִיל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֶפְלוֹ נִקְדָּה קַמְנָה בְּעַלְמָא, בּוֹדְאֵי לֹא יֵאבֵד לְעַתִּיד
שׁוּם דְּבַר; מִכַּל-שִׁבְן שְׂעַל-פִּיר-ב כְּשִׂיחֵיהָ חֹק בְּדַעְתּוֹ וִירְגִיל
עִצְמוֹ מְעַט מְעַט בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה, אִזְ סוּף-כָּל-סוּף יִזְכֶּה לְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּרְאוּי, כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם
כָּלֵל, כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחַר כְּמָה פְּעָמִים

(בליקוטי הלכות - הל' תרומות ומעשרות ה"ג אות ב)

לא להבהל מדרשות ותשובות ארוכות

והנה מהות הספר [ליקוטי הלכות] ומעשהו יראה הרואה בעיניו שכולו מיוסד ומסודר על כל ההלכות שבד' חלקי שולחן-ערוך. כי כן צויתי מפיו הקדוש - לחשוב ולעיין בכל הלכתא והלכתא עד שיאיר ה' עיני לחדש בהם איזה חידוש. **כי** זה ידוע, שכל התורה וכל הדינים וההלכות שבכל חלקי התורה, מכולם צריכין להוציא עצות ודרכים ורמזים להתקרב אליו יתברך באמת. וכמבואר בדברי רבינו ז"ל בהתורה חדי ר"ש בסימן ס"א

וזה ברור וידוע לכל משכיל, שבכל המקומות שנמצא בספרים קדושים חידושים וביאורים באריכות גדול, הן בגמרא ותוספות, הן בספרי קבלה ופרד"ם כמו בספרי הש"ך על הח"מ או בספרי שאלות ותשובות הבאים בדרך ארוכה מאד, או בספרי האר"י ז"ל, שכל דרוש ודרוש מתרחב והולך מאד, ועל פי רוב, הדרוש שבסוף מקושר מאד להדרוש שלפני כמה וכמה דפין, ומי שבקי היטב בכתבי האריז"ל, מבין, שכמעט כל הספר עץ חיים ופרי עץ חיים הם דרוש אחד גדול כל-כך. בכל מקומות הבאים בארוכה כאלה, חלילה להמעין להתבהל ולפחוד - איך אפשר לתפוס במוח ושכל דרוש ארוך מאד כזה? כי על זה נאמר: "ועיני כסיל בקצה הארץ" כמו שפירש רש"י שם עיין שם. אבל החכם אומר: היום אלמוד מעט ומחר מעט וכו' כמבואר שם בפירוש רש"י עיין שם.

וְזָה הענין, צריכין בני הנעורים לידע מאד. וחובה על מוריהם ורביהם להודיעם זאת, לבל יתבהלו ויפחדו כלל מדרוש או חידוש ארוך. רק ישימו עיניהם ולבם עליו כסדר מעט מעט. ויקשרו בתחלה ענין אחד עד שיבינו אותו קצת, ואחר־כך ילכו להלן כסדר בהדרגה מחידוש לחידוש ומענין לענין עד שיגמרו עמוד או דף אחד. וכן ילכו כסדר בכל פעם מענין לענין בלי בהלה ובלבלול. ואז יבואו על מקומם בשלום, ויוכלו להבין אפילו דרוש ארוך מאד, אפילו מי שאינו מופלג ביותר.

הקדמה לליקוטי הלכות

איך מוזהרין זכה למה שזכה?

לְעֵנִין העצה הנוראה הנ"ל - להתחיל להכין את עצמם בכל פעם מחדש וכו' זהו ההתחלות, שצריך האדם לסלק מדעתו בכל יום ובכל פעם כל מה שעבר עליו עד אותו היום ואותו השעה, ואל יעלה אצלו בחשבון כלל - כאלו לא התחיל עדיין מעולם כלל.

כִּי אם תשכיל ותבין בענין הירידות והנפילות שעוברים על כל אחד, עיקר נפילתו בדעתו של כל אחד - הוא מחמת שנדמה לו בדעתו שכבר ניסה את עצמו והתחיל קצת בעבודת ה' ונפל מזה ואחר־כך התחזק להתחיל עוד ונפל עוד הפעם וכן היה כמה פעמים.

על כן מסיתו הבעל דבר לייאש את עצמו ח"ו לגמרי, ואומר לו בלבו - 'הלא אתה רואה כי אפס תקוה' וכו', כידוע כל-זה למי שעוסק בלימוד הקדוש הזה של התקרבות בני הנעורים לעבודת השם יתברך.

אבל מי שזוכה, לקבל ולקבוע בלבו העצה הקדושה - לשכוח בכל פעם כל מה שעבר עליו, אע"פ שכבר התחיל אלפים ורכבות פעמים בלי מספר, רק עתה יתחיל מחדש להכין ולזמן את עצמו בכל מה שיוכל, הן לצעוק אל ה' מעומק הלב כמו שצריך עתה באותה שעה, הן להתחיל ללמוד ולהתפלל ולעסוק במצות

ודעת לנבון נקל שאצל כל אדם בפרטיות מרמזין לו על-ידי-זה שיתחיל בכל פעם מחדש כמה וכמה פעמים בכל שבוע ובכל יום ויום וכו'. וכמו שאמר אדומו"ר ז"ל שהיה לו כמה וכמה התחלות ביום אחד כמובא בשבחיו. ועל ידי זה דייקא זכה אחר כך למה שזכה וכנ"ל. והבן היטב:

הלכות קריאת התורה ו' אות כה

להתחיל בכל פעם מחדש

...הפטרה הוא לשון התחלה, כמו שפירש רש"י על הפסוק "פטר רחם" שהוא לשון פתח והתחלה כמו

פומר מים וכו'.

כי קריאת הפטרה מרמז על התחלה ועל הגמר. כי עיקר קריאת הפטרה שקורין בנביא אחר קריאת התורה הוא בשביל להמשיך קדושת קבלת התורה בכל דור, שעיקרה הוא:

שנוכה להתעורר להתחדש בכל יום ויום להתחיל בכל יום מחדש. וזהו לשון הפטרה שהוא לשון התחלה כנ"ל.

ועל ידי זה בעצמו, נזכה לגמר הגאולה לפטור כל הצרות וכל השעבודים. כי על-ידי כל אלו היראים,

שילכו בדרך זה, לבלי להניח להפיל את עצמו בשום אופן בעולם, רק להתחיל בכל יום מחדש, על-ידי-זה נזכה לביאת משיח, שנמשך על ידי כל הבחינות הנ"ל וכו'

ועל-כן, בשבועות שהוא קבלת התורה, העיקר לקבל התורה מחדש באופן שנוכה לקיימה, על-כן נוהגין

שמתחילין ההתחלה מכל ספר ומסיימים הגמר. שעל ידי שמתחילין בכל פעם מחדש, על-ידי-זה זוכין לגמור כנ"ל...

...והעיקר הוא ספרי תנ"ך וש"ס משניות שהם כלל כל התורה שבכתב ובעל פה. על כן אומרים

ההתחלה והסוף מכל ספרים הנ"ל, כדי להמשיך עלינו מחדש התחלת תקונם, שעל ידי זה זוכים לגמור בכי טוב...

ליקוטי הלכות קריאת התורה ו' כ"ז

צערי גדול מצערך – על ביטול תורה שלך

"...בודאי צערי גדול מאד מצערך, ובפרט על ביטול תורה ותפילה שמבטל אותך... אך מה מאד החייתני

בדבריך שכתבת שאתה מתחזק... ואתה חוטף איזה טוב כל מה שאתה יכול לחטוף, ובשאר העיתים אתה מתחזק ברצון וכסופין דקדושה ושומר וממתין לישועת ה'..."

עלים לתרופה כ"ב

צריכים התגברות

"עלינו לחכות ולצפות לישועתו תמיד, ולהתגעגע ולכסוף להיות כרצונו, ולהתפלל ולהתחנן ולצעוק לפניו בכל עת ובכל מה שעובר עלינו עד ישקיף וירא ה' משמים. והנך רואה אהובי, בני חביבי, מה שיכול לעבור על האדם, ובזמנים הקודמים נדמה שאין צרות ומניעות גדולים מהם, ועתה רואים מה שיכול לעבור רח"ל! ה' יציל ברחמיו, אך באמת הכל לטובה, וחכם עיניו בראשו לדעת ולחזק לבבו לילך עם דברי תורתו הקדושה.. כי אין שום פטור בעולם, וחלילה לפטור עצמו עתה מהתורה ותפילה כדרך שנמצאים הטועים בזה... כי אע"פ שנמצאים עתה ביטולים הרבה מחמת הצרות, רח"ל, אעפ"כ לעומת זה צריכים עתה להתעורר ביותר בהתגברות יותר"

המכתב הנ"ל כתב רבי נתן ז"ל, בעקבות נסיונות ומניעות קשים, שהיו לו לאחר פטירת מוהר"ן. ומעתיק המכתבים הוסיף לספר:

"אמר המעתיק, המעשה זאת של התינוקת היה כך: כי באותה השנה היו זורקים אבנים לבית מורנו ר' נתן ז"ל עד סכנת נפשות, והיו מקדימים לסגור הלאדין (תריסים) של החלונות תיכף בכניסת הלילה בעוד שהיה מעט יום. פעם אחת שכחו לסגור לאדין אחד של בית קטן שקורין אלקיר, ששם ישבה בתו מרת חנה צירל הנ"ל, ובתה הנ"ל היתה עדיין תינוקת קטנה של חצי שנה, והיתה מונחת בעריסה, והעריסה היתה תלויה נגד החלון, ואמה ישבה אצלה. בתוך כך התחילה לבכות כדרך

הילדים הקטנים, והוציאה אמה מהעריסה ולא הספיקה להוציא כולה מהעריסה. ובתוך כך פרח אבן גדול מאד דרך החלון בקול וברעש גדול ונפל לתוך העריסה אשר אלו היתה הקמנה בעריסה בודאי היתה נהרגת על־ידי האבן, כי היה אבן גדול מאד, והיתה כפשע בינה ובין המות, ובנס גדול נמלטה.

וְאַתָּה הקורא... הבן גודל הרדיפות והסכנות שעבר עליו כל ימי חייו הקדושים, ממש כוח ברזל היה כוחו שסבל כל הנ"ל, ואעפ"כ לא שת לבו לכל הנ"ל להתעצל או להתעצב ח"ו בעבודת ה' שעבד כל ימיו, רק עוד קרב את עצמו להשי"ת בכפלי כפליים, ולמד ולימד ועשה ומעשה לרבים, והכל בכח ובהתלהבות גדול ועצום מאד.

וְכֵן זה בנגלה אשר ראינו בעינינו, חוץ מה שזכה לפנימיות ונסתרות אשר אי־אפשר לצייר בפה ולא בכתב, רק החכם ומבין מדעתו הבין מעט מזעיר כמציץ מן החרכים בהסתכלו על פניו המאירות או בדברו עמו פנים אל פנים, אשר פניו היתה בוערת כלפידים ממש בביטול כל הרגשות בעת עוסקו בתורה ותפילה. וכמה וכמה פעמים היו זולגים עיניו דמעות מרוב דבקותו בו ית', וכל שומעו היה נופל עליו פחד ואימה ויראה ובושה אשר לא היה יכול להרים פניו מגודל הבושה והפחד שנפל עליו. מה אומר מה אדבר, אוי לנו על שברינו נחלה מכותינו. השי"ת ינחם אותנו במהרה אמן"

עלים לתרופה ל"ז

אחר מתן תורה נתן ה' את הממשלה ביד ישראל

כִּי קָדָם מִתֵּן תּוֹרָה הָיָה הַמְּשָׁלָה בְּיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַחַר מִתֵּן תּוֹרָה נָתַן הַמְּשָׁלָה לְיַד כָּל יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ. כִּי אוֹתוֹת הַתּוֹרָה הֵם הַתְּלַבְּשׁוֹת רְצוֹנוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ... נִמְצָא שֶׁרְצוֹנוֹ מְלַבֵּשׁ בְּכָל הַתּוֹרָה.

וְעַכְשָׁיו שֶׁהַתּוֹרָה מְסוּרָה בְּיַדֵּינוּ, גַּם הַרְצוֹן שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְסוּרָה בְּיַדֵּינוּ, שְׂאֵנוּ מוֹשְׁלִין כְּבִיכּוֹל לְהִיּוֹת רְצוֹנוֹ כְּפִי רְצוֹנֵנוּ.

וְזָה בְּחִינָת: "יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו" כַּנ"ל. וְזֶהוּ שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל (ירושלמי ראש השנה פא): רְבוֹת עֲשִׂית אֲתָה ה' אֱלֹקֵי, קָדָם מִתֵּן תּוֹרָה וְאַחַר מִתֵּן תּוֹרָה, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ, הֵינּוּ שֶׁהֵפֵל בְּיַדֵּינוּ.

וְזָהוּ: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (תהלים פ"א), הֵינּוּ קָדָם מִתֵּן תּוֹרָה, הָיָה הַכֹּל אֲנֹכִי, וְאַחַר מִתֵּן תּוֹרָה - "הִרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ"

ליקוטי מוהר"ן ל"ג ד'

בתורה מגלים את האהבה

וְזָה יְדוּעַ, שֶׁהַתּוֹרָה... שׁוֹרָה בָּהֶם אֲהַבְתוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ... כְּפִי שְׁנוּכָל לְהַשְׁיֵג אוֹתוֹ עַל-יְדֵי מְדוּתָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ: 'בְּגִין דִּישְׁתַּמּוֹדְעִין לֵה', כִּי בְּלֹא מְדוּתָיו אִי-אֶפְשָׁר לְהַשְׁיֵג אוֹתוֹ. וּמַחֲמַת הָאֲהָבָה שְׂאֵהָב אֶת יִשְׂרָאֵל, וְרָצָה שֶׁיִּדְבְּקוּ בּוֹ וַיֵּאָהָבוּ אוֹתוֹ עִמּוֹ מְזֶה הָעוֹלָם הַנִּשְׁמַי, [לכּן] הִלְבִּישׁ אֶת אֱלֹקוֹתוֹ בְּמְדוּת הַתּוֹרָה. וְזֶה בְּחִינַת שֶׁל תְּרִי"ג מְצוּוֹת, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

שְׁעַר בְּדַעְתּוֹ שֶׁעַל יְדֵי הַמְצָוָה הַזֹּאת נוֹכַל לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ, [וכן בכל מצוה ומצוה - המעתיק] וְעַל־יְדֵי־זֶה צְמָצַם אֶת אֱלֻקוֹתוֹ דְּוָקָא בְּאֵלוֹ הַתְּרִי"ג מְצֻוֹת.

לְמִשְׁלֵי שֶׁשְׁעַר בְּדַעְתּוֹ מְצֻוֹת תְּפִלִּין, שֶׁהַמְצָוָה הַזֹּאת צָרִיךְ לְהִיזוֹת כָּךְ, הֵינּוּ אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת וְאַרְבַּע בְּתִים שֶׁל עוֹר בְּתוֹכֵם וְרִצּוּעוֹת שֶׁל עוֹר, כִּי כָּךְ שֶׁעַר בְּדַעְתּוֹ שֶׁעַל יְדֵי הַצְּמָצוּם הֵזָה נוֹכַל לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ וְלַעֲבֹדוֹ, וְלִכֵּן לֹא צִוָּה שְׂיִהְיֶה אַרְבַּע בְּתִים שֶׁל כֶּסֶף וְזָהָב, כִּי כֵּן שֶׁעַר וּמְדַד עַל יְדֵי אֶהְבְּתוֹ.²

נְמֻצָא, שֶׁעַל יְדֵי אֶהְבְּתוֹ שֶׁאֶהֱבֵ אֶת יִשְׂרָאֵל, הַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדּוֹת הַתּוֹרָה. נְמֻצָא, שֶׁבְּכָל מִדָּה וּמִדָּה יֵשׁ שֵׁם אֶהְבָּה, שֶׁהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא אוֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ עִם יִשְׂרָאֵל:
ליקוטי הלכות - כיבוד אב ואם ב' אות ח

עיקר הצדקה היא לספרים

"בבב" הספרים שבעולם, כשמדברים על יום הדין הגדול שלעתיד - הם מזדעזעים ומתפחדים. ותמיד אני מחפש איזה עצה יכולים למצוא כדי להמתיק את יום הדין הגדול ולהנצל ממנו?

ומצאתי עצה ותיקון לזה, מ"ספר המידות": "על ידי צדקה ממתיק את הדין שלעתיד לבוא."

וגם מצאתי בזהר הקדוש, שהנשמות מוכרחים לטבול בנהר דינור, וזהו פחד גדול, כי גם המלאכים נשרפים מהנהר הזה וכו'. אבל, מי שעשה צדקה וחסד בעולם הזה, עובר את הנהר בלי שום צער ופחד.

ובפרט צדקה להדפסת ספרים קדושים, שיחיו ויקרבו לעבודת השם, שזהו עיקר הצדקה. [עיין זוהר תרומה]

ובפרט צדקה שנותן לספרי הצדיקים, שעל-ידי-זה שפתותיהם דוכבות בקבר.

ובפרט צדקה שנותן לספרי הצדיקים, שעל-ידי-זה שפתותיהם דוכבות בקבר.

כל חשקו וכסופיו של הצדיק הם: שדבריו יעשו רושם, שיקרבו הרחוקים! שזה חשוב אצלו יותר מכל מדרגותיו וכל העולם הבא שלו!

ובשנותנים צדקה לצדיק - הוא נותן כנגד זה אלפי אלפים ורבוה רבבות פעמים יותר בעולם הזה ובעולם הבא לנצח נצחים!"

[מכתבי שמואל"י]

על-ידי התורה נתבשם העולם

כי באמת כל הדברים שבעולם כולם מקבלים חיות ע"י התורה, כי בלעדי התורה - אין שום חיות לשום דבר שבעולם. כי אורייתא וקוב"ה כולא חד. ובודאי אין חיות לשום דבר שבעולם כי-אם ממנו ית' והוא ית' ואורייתא כולא חד כנ"ל...

עיקר קיום העולם בשלמות הוא רק ע"י קבלת התורה שקיבלו ישראל כמו שכתוב "יום הששי" וכו' ופרש"י: שכל העולם היה תלוי עד ששה בסיון שקיבלו ישראל את התורה, כי אין קיום לעולם בלא התורה...

...כי עיקר קיום העולם הוא ע"י התורה, שהלביש כביכול הש"י את האור הנעלם והגנוז בתוך אותיות התורה הקדושה. וע"י שישראל מקיימין את התורה ועוסקין בה - עי"ז הם ממשיכין אלקותו יתברך בתוך העולם ע"י צמצומים של אותיות התורה.

ועל-כן, ע"י התורה - נתבסס העולם, כי ע"י התורה הקדושה ממשיכים החיות לכל הדברים שבעולם, כי בלא התורה ה"ו היה האור הגנוז מסתלק מגודל העלמו... לקוטי הלכות גילוח ב' ג.

שבועות, הוא חסד עליון ורחמים גדולים

כי שְׁבֻעוֹת הוּא בְּחִינַת שְׁכָל גָּדוֹל וְגִבּוֹה מְאֹד, שֶׁהוּא חֶסֶד עֲלִיּוֹן וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים. כִּי גָדַל הַרְחָמִים, תְּלוּי בְּגָדַל הַדַּעַת כַּנ"ל.

כי 'בְּשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה, נִרְאָה לָהֶם כְּזֶקֶן מְלֵא רַחֲמִים', וְזֶקֶן הוּא בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, וּבִזְהָ תְּלוּי גָּדַל הַרְחָמִים כַּנ"ל, וְעַל כֵּן שְׁבֻעוֹת הוּא חֶסֶד עֲלִיּוֹן וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים. לִיקוּטֵי מוהר"ן נ"ו ז'

כל המקרא וחז"ל סודות ורזין עילאין

"וידוע שבכל דיבור ודיבור של כל בעלי התלמוד יש בהם רזין עילאין וכמו שכתוב בזה"ק: "דהא מארי מתניתין כל תלמודא דילהון על רזין עילאין סדרו להון", ובפרט

בלשון המשניות בעצמן שחיברו רבינו הק' ברוה"ק גבוה ונורא מאד כי הם עצם התורה שבע"פ אשר אורכה מארץ מדה וכו'. **וְכָל** מעיין יראה בעיניו ברוב המשניות שהלשון אינו מיושב כלל בשלימות ע"פ פשוטו אפילו לאחר כל התירוצים שמיישבין בעלי הש"ס, כי האם היה מהנמנע לרבינו הק' לחבר המשניות בלשון ברור וקל שלא נצטרך לתרץ ולשבר ולחסר ולהוסיף ולהפך בדבריו הק'. אך בוודאי דברים בגו, כי כפלים לתושיה, ולא היה אפשר לבאר ולהמחיש בזה העולם כל דיני ומשפטי התורה הק' כי-אם בענין זה דייקא, שבו מרומז כל חילוקי הדינים למעשה, ובו נעלם ונסתר כל שרשי הדינים ומעמם ע"פ סוד הנסתר והנעלם.

כַּל-שֶׁכֶן בכל דיבור ודיבור של המקרא שבכל ספרי תנ"ך, שבוודאי כולם מלאים סודות נוראות ונשגבות שא"א לתפוס במוח. אבל על-פי פשוטו אין להם קשר וחיבור וסדר כלל ע"פ דרכי המליצה והם מלאים פליאות ותמיהות נשגבות, ואע"פ שארז"ל "אין מקרא יוצא מידי פשוטו" היינו שבוודאי כוונות בפשיטות אמת, אבל מה שאמר בלשון זה שמלא קושיות ותמיהות זה אי-אפשר לתרץ בשלימות בשום אופן כי-אם ע"י סודות הנשגבות הנסתרות ונעלמות בהם בכל דיבור ובכל פסוק ובכל אות ונקודה וכו'.

וְאֵין צורך לבאר כל זה וגם כי אין כאן מקומו אך הוכרחתי לצאת מן הענין לדבר קצת, מחמת כי אש תוקד בקרבי מעוצם הצרות שנתפשטו עכשיו ע"י פריצי בני ישראל שהם

כתות האפיקורסים המצויים עכשיו ביותר שהם חותרים לפרש המקרא רק ע"פ פשוטו ע"פ דרכי המליצה והבל יפצה פיהם ואם לשונם תימק בפיהם מריבוי דבריהם..."

ליקוטי הלכות חלוקת שותפות ד' א'

הלימוד – הצלחת הנפש

"...מצות תלמוד תורה העולה על כל המצוות, [כמבואר מזה גם בספר המדות, בזה הלשון: הרגל הלימוד עולה על קיום כל המצוות].

אף-על-פי שבפשיטות כל [הצורך בלימוד] הוא למען דעת איך להתנהג בכל דבר, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה וכו', אבל גם בזה, כל עיקר המצוה הוא בלשון סגולה להצלחת הנפש, כפי הטעמים הרוחניים אשר בה [ועיין בספר המדות בזה הלשון: כל ידיעה במשפטי התורה וכו', הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש]. וכן מבואר מדברי חז"ל במסכת זבחים, לענין הלימוד שבהלכות קדשים, שהוא הילכתא למשיחא, אבל דרוש וקבל שכר.

וואגב אורחא הנני להזכיר, מה שמובא מזה קצת בהשיחות שאחר הסיפורי מעשיות, [וגם בלקוטי הלכות מובא מזה], שרבינו ז"ל הפליג מאוד לפני מורג"ת, בעוצם כח התורה, להוציא את האדם מכל מיני טנופת, ואמר לו בזה הלשון: גלייך דוא וייסט דעס כח פון דער תורה:

ומאמר רבינו ז"ל [שמוכא בחיי מהר"ן] אני נחל המטהר וכו',
מבואר גם כן מדברי מוהרנ"ת, שסובב בעיקר על
[לימוד] דברי תורתו.

ובספר המדות [באות צדקה] מבואר מעלת יקר הלימוד, כי
"התורה והמעשר והשבת, נותנים חיים גשמיים גם
כן":

עוד הנני לספר, אשר ראיתי בבית אבי: איש זקן אשר בימי
נעוריו התחיל לנסוע לרבינו ז"ל, עם דודו שהיה מאנשי
רבינו ז"ל. ודודו שיבח אותו קצת לפני רבינו ז"ל, שהוא בר
אוריין. והתחיל רבינו ז"ל לעוררו על התמדת הלימוד. ואמר לו
בזו הלשון: דיא ליפן זאלן דיר ניט צו שטיין [כי עדיין היה סמוך
על שולחן חותנו]. גם אמר לו רבינו ז"ל בזה הלשון: דיא תורה
וועט דרך קוויקן, דיא תורה וועט דרך שטארקן. ועוד כמה וכמה
שבחים חשב אז. ובסוף הרים את קולו, ואמר לו בזה הלשון: דיא
תורה מאכט רייך:

...ולפי כל זה תבין ותתבונן ברוב ועוצם חיוב והכרח
הלימוד, בתורה שבנסתר שזכינו עלידי רבינו ז"ל. כי
הן המה התבלין המוכרחים להיצר הרע שבעת הזאת, שעל־זה
אמרו חז"ל בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין (מסכת קידושין דף
ל' ע"ב). והעיקר הוא לימוד העיון שבה, כמבואר מדבריו
הקדושים בליקוטי מהר"ן סימן ק"א, שזה הוא הלימוד המסוגל
להנצל על ידו מהתאוות והמדות הרעות.

ביאור הליקוטים לרבי אברהם ב"ר נחמן

עיקר התשובה: על לימוד שלא לשמה

ועיקר התשובה תלוי בלימוד התורה לשמה, כי אז המאור שבה מחזירו למוטב. ועל-כן באמת ארוז"ל: הרגיל ללמוד פרק אחד ילמד שני פרקים. ועל-כן עיקר תשובת האדם צריך להיות על ביטול תורה או על הלימוד שלא לשמה, כי אם היה לומד תורה לשמה - היה ניצול מכל מכשול, כמו שארוז"ל: אורייתא וכו' מגינא ומצלא, ובוודאי זה נאמר רק על הלומד לשמה, מה-שאינ-כן שלא לשמה ממש - ארוז"ל: מוטב לו שנהפך שלייתו על פניו, וארוז"ל: כל האומר אין לו אלא תורה אפילו תורה אין לו, וע"כ עיקר התשובה: על שפגמו בלימוד התורה. ירח האיתנים סימן י"ב תהילה לדוד

ג' מדרגות כלליות בלשמה ושלא לשמה

כמן שבכלל עבודת ה', יש דברים שהם חובה ומצוה. ויש דברים שאינם חובה ומצוה רק שהם היתר ורשות לעשותן. ויש דברים שהם איסור לעשותן, כי הם מבחינת הקליפות הטמאות לגמרי:

...במו-כן יש בחינות כאלו בלימוד התורה: הלימוד לשמה ממש, הוא חובה ומצוה והוא תכלית שלימות הקדושה. הלימוד שלא לשמה ממש [רק לקנטר שלא על מנת לקיים ולעשות כלל] זה מבחינת האיסור וקליפות טמאות לגמרי, ועל זה אמרו (שמות רבה מ) "מוטב לו שנהפך שלייתו על פניו" ועוד כיוצא.

והלימוד שהוא על מנת לעשות ולקיים, רק שמכוון להנאתו גם־כן קצת, בשביל שיתקרי רבי, זהו מבחינת נגה, ולפעמים בא על־ידי־זה לבחינת הלימוד שלא לשמה לגמרי [שזה בחינת נגה הנכלל בסטרא אחרא ח"ו] ולפעמים נכללת בקדושה כי בא על־ידי־זה אחר־כך לבחינת הלימוד לשמה ממש, בבחינת "שמתוך שלא לשמה בא לשמה".

ומחמת שאי־אפשר להשיג תיכף בהתחלת הלימוד מדריגת בחינת הלימוד לשמה ממש, על־כן התירו רז"ל ואמרו (פסחים נ:): לעולם יעסוק אדם וכו' שמתוך שלא לשמה בא לשמה, היינו, מאחר שלומד על מנת לקיים אס־כן יודע שעיקר הלימוד צריך להיות רק לשמה לגמרי, רק שאי־אפשר לו עדיין לזכות לזה בשלימות בתחלת הלימוד, על־כן התירו לו לעת עתה ללמוד כך ומתוך שלא לשמה בא לשמה (וכבר האריכו כל המפרשים הרבה בענין זה). פרפראות לחכמה ג. ג.

על-ידי לימוד בלילה - נשמר מ"לא לשמה".

בשלומד שלא לשמה, בשביל שיתקרי רבי, הלימוד אינו בחשיבות כל כך. (ועיין תוספות ברכות י"ז ובתוספות תענית ז) שלימוד זה הוא בכלל מה שאמרו רז"ל (פסחים נ:): "לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה"

שאינן בחשיבות כל־כך, כמו הלומד לשמה ממש, וכשלומד בלילה אזי "חוט של חסד" נמשך עליו (חגיגה י"ב:)

ומגין עליו שלא יזיק לו המחשבה הנ"ל³.

לבאורה יש לומר: שאף־על־פי שיחשוב המחשבה הנ"ל (שהוא מחשבה של הנאת עולם הזה) אף־על־פי־

כן על־ידי החוט של חסד שנמשך עליו על־ידי לימוד הלילה - על־ידי־זה יועיל הלימוד. פרפראות לחכמה ג. ג.

עיקר שלמות העבודה להתגבר לקום חצות

ועל כן צריך כל אחד להתגבר כארי ולהשתדל מאד שיעמוד בבוקר השכם קודם עלות השחר. כדי שיעסוק בתורה

ותפלה. להעלות ולהשלים לגדל את האמונה הקדושה.

ועיקר שלימות העבודה הוא להתגבר מאד לעמוד בכל לילה בחצות הלילה, כמבואר בזוהר הקדוש בכמה וכמה

מקומות, מגודל האזהרה שמחויב כל מי שנגע יראת ה' בלבן, לעמוד בחצות לילה דווקא...

כי אף על פי שהשינה הוא תיקון גדול להמוחין כי נתחדשין על־ידי האמונה בשעת שינה כנ"ל. אף־על־פי־כן צריכין

ליזהר לקום בחצות לילה.

ואז צריכין לקום ולעסוק בתורה ועבודה, ועל־ידי־זה ממשיכין הדעת ופותחין שבילי השכל כדי לזכות לדעת שלם...

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר אות ב

מנוחת השכינה אצל הלומד בלילה

כי הלימוד שלומדים בלילה הוא קרוב יותר לעלות אל השכינה, הן מצד האדם, הן מצד השכינה כביכול. כי האדם יכול לבטל עצמו ולדבק עצמו בו יתברך יותר בלילה מביום, מחמת שאז נחים העולם מרדיפת העולם הזה, כמו שאמר רבינו (סימן נ"ב), וגם השכינה היא סמוכה להאדם הלומד בלילה ומקשבת לקולו כמו שכתוב (איכה ב') "קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נוכח פני ה'". נוכח פני ה' דייקא, כי השכינה קרובה אליו והוא נוכח פני ה' ממש. כי בלילה השכינה היא בעולמות התחתונים. ואז כביכול ולא מצאה היונה מנוח וכו'. ועיקר מנוחתה אצל האדם הלומד אז בבחינת גם צפור מצאה בית כמו שכתוב בתיקונים.

ליקוטי הלכות תפילה א אות א

ללמוד משניות וגמרא בלילה

[על] פי תורה ג', שיש תיקון נפלא בלימוד שישים מסכתות בשעות הלילה: "מכיון אין גמרא על כל השיתין מסכתות, מזה נראה שהתחלת התיקון עלידי לימוד ששה סדרי משנה שהם עיקר תורה שבעל פה, ומחמת שעיקר שלימות לימוד המשנה הוא על ידי גמרא כמאמר רז"ל (בבא מציעא ל"ג) 'גמרא אין לך מדה טובה הימנה', על-כן, עיקר השלימות הוא שילמוד המשנה עם פירוש התרגום על פסוק (איכה ב) קומי רוני בלילה ועיין מה שפירש התרגום על פסוק (איכה ב) קומי רוני בלילה קומי וכו' - עסוק במשנה בלילא". פרפראות לחכמה ג' ב'

ללמוד בעבור וגם ביחיד

ועל-כן, אין קוראין בתורה בפחות מעשרה, כי צריכין לקרות בעבור דייקא. כי עיקר קבלת התורה שהוא בחינת כלליות רוח הנבואה נמשך רק מצבור שהם קיבוץ נפשות ישראל רבים יחד ולפחות עשרה, כי "אכל בי ערה שכינתא שריא"

אבל, אף-על-פי שעיקר קריאת התורה הוא בעבור, אף-על-פי-כן בודאי צריך גם כל יחיד ויחיד ללמוד ולהגות בתורה בכל יום בפני-עצמו, כמו שכתוב (יהושע א'): והגית בו יומם ולילה וכו'.

וכן אפילו מי שזוכה ללמוד אצל קיבוץ ישיבה קדושה אמתית שהוא מעלה גדולה, כי תלמוד תורה דרבים יקר מאד מאד כמו שאמרו רז"ל (מגילה ג'). אף-על-פי-כן בודאי אי-אפשר לפטור עצמו בזה לבד, כי צריך גם להרבות בתורה בפני-עצמו. כי לימוד תורה דרבים אי-אפשר שיהיה בקביעות כל היום רק איזה שעות ביום כנהוג, כי אי-אפשר שיהיו מקובצים כל היום, מכל-שכן גם בלילה.

אבל בפני-עצמו הוא מחויב ללמוד תמיד כנ"ל, על-כן צריך לאחוז בזה ללמוד ברבים, וגם מזה אל תנח ירך - להגות בתורה בפני-עצמו, כי באמת צריכים שניהם דייקא.

ליקוטי הלכות קריאת התורה ו' אות כח

ללמוד אחר התפילה

גם מצאתי אח"כ שכתב הב"י בשם הפוסקים, שמה שנתקן "ובא לציון" כדי שיקימו כל ישראל לימוד התורה בכל יום ע"ש. כי "ובא לציון" הוא במקום עסק התורה. כי צריכין דוקא ללמוד אחר התפלה כדי להמשיך חיים ואריכות ימים כנ"ל. וכן מבואר גם כן בשולחן-ערוך (אורח חיים סימן קנ"ה ס"א) שצריך לצאת מבית-הכנסת לבית-המדרש כדי ללמוד כנ"ל:

ליקוטי הלכות קריאת התורה א

לימוד פוסקים שומר על החידושים

על-ידי לימוד פוסקים, נעשים אנשי חיל שישמרו על החידושי תורה שלא ינקו ממנו החיצונים.

נחל שורק אות תתמ"ט

לימוד פוסקים מעיל מהכפירות

להנצל מהכפירות שמטיל היצר-הרע על האדם ומונע מן האדם שבילי אמונה ומחשיך את שכלו מלהבין תשובות על הכפירות העצה: ללמוד פוסקים.

הוספות בליקוטי מוהר"ן

לימוד פוסקים - פותח דעת ושבילי השכל

והתיקון לזה [לקושיות שאין עליהם תשובות - שלא
יבלבלו וכו'] לזכות לפתוח את הדעת ולגלות
שבילי השכל הוא על ידי לימוד פוסקים.

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר אות ב

חק קבוע: כמה דפי שו"ע

בְּעֵינַי הַלְמוּד, בְּוֵדָאֵי טוֹב לְפָנֶיךָ בְּכָל הָאֲנָפְנִים שְׁתַּתְּחִיל
בְּסֵדֶר הָאֲרֵחַ חַיִּים עִם הַמְּגִנֵי אֶרֶץ וְתִקְבַּע לְךָ חֶק קְבוּעַ
כְּמֵה דְפִין בְּכָל יוֹם עַד שְׁתַּגְּמֹר בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כָּל הָאֲרֵבָעָה
חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ וְתַחֲזֹר וְתַתְּחִיל וְכו' וְכֵן תִּנְהַג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וּבִזְמַן
יִיטִיב לְךָ לְעַד. עלים לתרופה ע"ז

בשביל תורה וחיים צריך שמירת העינים

וְזָה שאנו מבקשין קודם קריאת שמע "והאר עינינו בתורתך"
שנוכה שיאיר עינינו בתורתו. שנוכה לכון האמת תמיד
להוציא מכל לימודי התורה הקדושה עצות ודרכים ישרים
לעבודתו יתברך, ולא יצטייר אור התורה אצלנו להיפך ח"ו
בבחינת לא זכה וכו'.

וְזָהוּ "והאר עינינו", עינינו דייקא. כי העיקר תלוי בתיקון
העינים... כפי מה שמשברין תאוות ניאוף התלוי בעינים
שהיא תאוה רעה... ועל כן עיקר הבקשה שנוכה לתיקון העינים
לשבר תאוה הנ"ל ולזכות לתורה...

וְזָה שאומרים קודם קריאת שמע של ערבית "ונשמח בדברי תורתך" וכו' "כי הם חיינו" וכו'. חיינו דייקא. בחינת כי היא חייד וכו'. חיינו שאנו רוצים לקבל התורה בבחינת חיים, בבחינת 'זכה נעשית לו סם חיים' ולא להיפך ח"ו. כי אנו עוסקים עכשיו לומר קריאת שמע וליחד שמך ולכלול באחדותך, שעל-ידי-זה נזכה לברכה וחיים וכו'.

ליקוטי הלכות קריאת שמע הלכה ד. י

שיחת חברים ומנוחה

הרעיון לתת מנוחה למוח מלימוד התורה מוזכר בגמרא: פעמים שביטולה של תורה זהו יסודה (מנחות צ"ט-ב), זה גם מוזכר בכמה מקומות בכתביו של רבינו - אי אפשר להחזיק קבלה של לימוד ותפילה על פני תקופה ממושכת בלי מנוחה. רבינו ממליץ מאד: לשוחח עם חברים כל יום כדי לתת מנוחה למוח. עצה זו חלה גם על מי ששקוע בעסקים ומחפש דרך להשתחרר מהלחץ...

ובספר "זמרת האריץ" [ליקו"מ קמא ס"ד] כתב וז"ל: "ויש עוד כמה בחינות בזה ולזה נוגע גם מה שאמרו ז"ל פעמים ביטולה של תורה זו היא קיומה - ואז יקבל שכר בודאי גם על בחינת הביטול" באש ובמים הערות לפרק י'

והוא אוהב תורה מאוד

וְסִפֵּר אִזְ שְׂבָאוֹתָיו רֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה נִתְּנוּ לוֹ עֶקֶסֶפְעָנִים [הוֹצָאוֹת] אֶלֶף אַדְמִים אַחֵר כָּל הַהֲצַמְרָכוֹת.

וְהָיָה בְּמָקוֹם שֶׁהָיָה, וְהוּא אוֹהֵב תּוֹרָה מְאֹד, וְהָיָה שֵׁם מָקוֹם שֶׁאָמְרוּ שֵׁם תּוֹרָה גְבוּהַ מְאֹד, וְהִלְךְ לְשֵׁם, וְעָמַד שֵׁם שׁוֹמֵר עַל הַפֶּתַח וְלֹא הִנִּיחוֹ לְכַנֵּם. וְנִתְּן לוֹ הָאֶלֶף אַדְמִים שָׁלוֹ פְּדֵי שְׁנֵינִיחוּהוּ. וְהָיָה לוֹ שֵׁם יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל עַל הָאֶלֶף אַדְמִים שְׁלֹא לְתַנֵּם...

חיי מוהר"ן קי"ז

מעשה ממטר

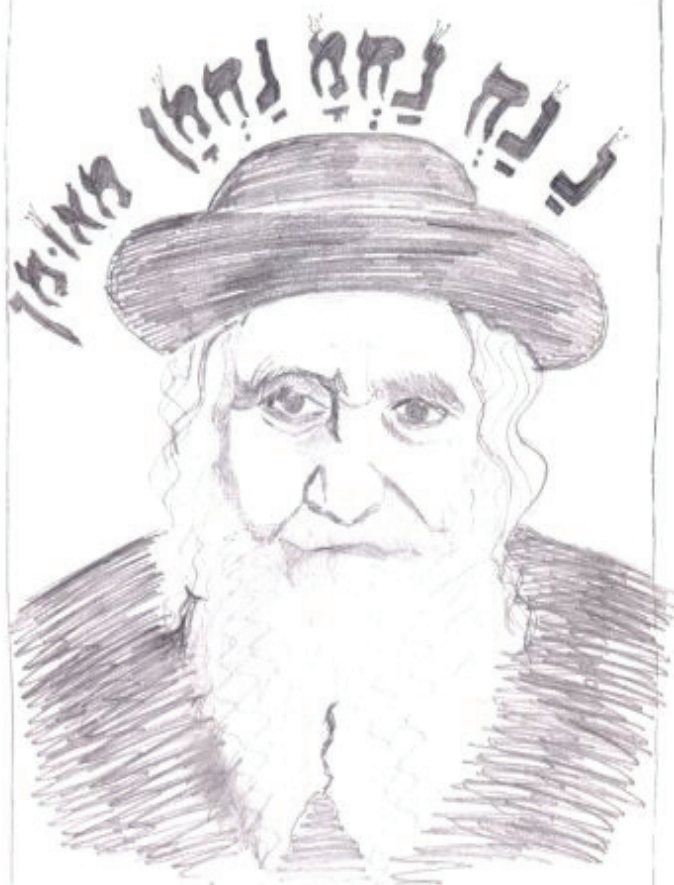
מענין שהשם יתברך יכבוש המלחמה רק עם הפשוטים, אומרי תהלים בפשימות וכו', ולא עם ההולכים בחכמות. סיפר רבנו ז"ל, משל ממלך שהלך לצוד חיות (נאוולאוי) ונסע לבוש כאיש פשוט, כדי שיהיה נקל להצחוק. ובאמצע פתאום ירד מטר גדול ממש מבול מים, וכל השרי מלוכה נתפורו אחד לאחד וכו'. והמלך היה בסכנה גדולה, וחיפש עד שמצא בית כפרי אחד. והיה שם איש כפרי, ולקח את המלך והלבישו, ונתן לו אכילה שלו גריין וכו', והסיק את התנור, והניחו לישון על הפיעקליק וכו'. וכל כך היה ערב ומתוק להמלך, שמעולם לא טעם טעם ערב כזה, כי היה עיף ויגע וכו'. והשרי מלוכה חפשו את המלך עד שבאו לשם, וראו שהוא ישן. ורצו שיחזור המלך לביתו עמהם, ואמר להם, כיון שאתם לא הצלתם אותי וכל אחד נתפור להציל את עצמו, וזה הציל אותי,

ופה טעמתי טעם מתוק כזה, על כן הוא יביא אותי בעגלה שלו, ובאלו המלבושים, והוא ישב אותי על כסא המלוכה. וסיים על זה רבינו ז"ל, כאשר מובא שבעקבות משיחא יהיה מכול, מען וועט שיסען מיט אפיקורסות, לא של מים, רק של מחשבות זרות. ויכוסו כל ההרים הגבוהים, ואפילו בארץ ישראל שלא היה מכול, רק מחמת שהלך בכח נתזו שם המים, דאם הייסט עס וועט אריין שפריצען אפילו אין די פשרה הערצער. ועם חכמות לא יוכלו ליתן עצה, וכל שרי המלוכה נתפזרו וכל המלוכה לא יתחזק על עמדו, וועט זיך ניט דער האלטין נאר פשוטי ישראל שאומרים תהלים בפשיטות וכו'. על כן שכשיבוא משיח הם יתנו הכתר מלוכה בראשו.

השְׁמָטָה

"אֶחָד הָיָה אֲבֵרָהֶם" (יחזקאל ל"ג) שְׁאֲבֵרָהֶם עֶבֶד הַשָּׁמַיִם רַק עַל־יָדַי שֶׁהָיָה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּפֵּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁסָּרִים מֵאַחֲרַי ה' וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וְשֶׁאֵר הַמוֹנְעִים, רַק כָּאֵלּוּ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ: "אֶחָד הָיָה אֲבֵרָהֶם". וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְכַנֵּס בְּעִבּוֹדַת הַשָּׁמַיִם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּס כִּי אִם עַל־יָדַי בְּחִינָה זוֹ שֶׁיִּחְשַׁב שְׂאִין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנּוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ מִשְׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מֵעִבּוֹדָתוֹ וְתַבְרָדוֹ. וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַחּוֹשׁ וַיִּסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּכַחֲנִית: "אֶחָד הָיָה אֲבֵרָהֶם" כָּאֵלּוּ הוּא יְחִידִי בְּעוֹלָם כִּנ"ל:

גַּם על ידי השמחה יכולין להחיות אדם אחר. כי יש בני אדם שיש להם יסורים גדולים ונוראים רחמנא לצלן ואי אפשר להם לספר מה שבלבם. והם היו רוצים לספר אך אין להם בפני מי לספר ולהשיח עמו את כל אשר עם לבבם. והם הולכים מלאים יסורים ודאגות, וכשבא אדם עם פנים שוחקות יכול להחיות אותם ממש, ולהחיות אדם אינו דבר רק כי הוא דבר גדול מאד. וכמו שמובא בגמרא (תענית כב.): מהני תרי בדחי שזכו למה שזכו על ידי זה שהיו משמחים בני אדם: שיחות מוהר"ן מ"א

יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִשְׂרָאֵל

מעט משיחותיו הקדושות של ר' ישראל דב אודסר זיעא (סבא ישראל)
 "תלמידו היקר" של רבי נחמן

אנחנו צריכים רק לחפש דרכים לעבוד את השם יתברך, כי
 הכסף לא כלום! והתאוות לא כלום! והכל לא כלום!
 רק העיקר לעבוד את השם לעסוק בתורה ותפילה זה עיקר
 החיים! בלא זה חיים אין... יש אנשים, אבל אין להם חיים, אין
 להם חיות בלי התורה, כי היא חיך ואורך ימך, אבל בלא זה,
 האדם, העולם - אין... לא כלום!

...לעמוד בבוקר השכם, בחצות לילה, אנחנו צריכים רק
 לחפש דרכים לעבוד את השם יתברך, כי הכסף
 לא כלום! והתאוות לא כלום! והכל לא כלום! רק העיקר לעבוד
 את השם לעסוק בתורה ותפילה זה עיקר החיים! בלא זה חיים
 אין... יש אנשים, אבל אין להם חיים, אין להם חיות בלי התורה,
 כי היא חיך ואורך ימך, אבל בלא זה, האדם, העולם - אין... לא
 כלום!

...לעמוד בבוקר השכם, בחצות לילה, לחפש דרכים איך
 לעבוד את השם, אבל בלא זה... לא שווה כלום!
 לא התורה ולא התפילה...

צריכים להזכיר לעצמו שהעולם הזה הוא לא כלום, ולזכור
 שהעיקר הוא לעבוד את השם, ללמוד תורה
 ולקיים! זהו! לא להיות למדן ולרדוף כסף וכבוד, לא, זה טעות!

יֵא, העולם מדברים, מדברים ומדברים... וזה רוצה כבוד וזה רוצה גאווה, וזה זה... הכל רק העולם הזה, אבל בא רבנו הקדוש ואמר "העולם הזה לא כלום העיקר רק העולם הבא" לחפש את השם יתברך, את התורה והתפילה ואמונה ואמת ואם לא... עוד ישנים, עוד הוא ישן, עוד לילה ועוד יום ועוד לילה ולא יודע שהעיקר הוא העולם הבא ולעבוד את השם. רבנו הקדוש בא לעולם לקרב אותנו לעבוד את השם יתברך, לא לכסף ולא לכבוד ולא לפרסום...

מה זה שמחה? לשמוח בעצמינו, שגם אני כמו שאני, השם יתברך רוצה אותי, שאחפש דרכים לחזור לתורה ולקדושה... נלך כמו שהולכים ומחפשים איזה דבר, נלך ונחפש איך זוכים לתיקון ולגאולה...

ר' ישראל קרדונר (התלמיד של תלמיד רבי נתן, ורבו של סבא ישראל) היה בוכה בהתבודדות: "רבנו של עולם, רחם אבא, אבא יקר, רחם עלי, אני רחוק, אני לא יכול להתפלל לא יכול ללמוד מה יהיה ממני? אבא'ה! רחם עלי, אני כל־כך רחוק נתרחקתי מאוד... אני לא יכול להתפלל לא יכול ללמוד, מה יהיה ממני? רחם עלי..."

ללמוד פוסקים בכל יום, "שולחן ערוך" בכל יום ואם אין לו זמן, על כל פנים ילמוד איזה סעיף, אפילו שלא מחזיק בו, רק איזה דבר, כי זה טובת הנשמה...

צְרוּךְ להתפלל על כל דבר, של התורה, שנוכה לקיים ולידע ולדעת...

סוגריים - שאלות שסבא נשאל: (סבא, מה עדיף ללמוד בהלכה?)
שולחן ערוך

(משנה ברורה ובאר היטב?)

ללמוד ולדעת איך הדין, איך ההלכה, ולעבוד את השם
(אבל יש הרבה...)

יש הרבה? מה שאפשר! יש זמן על הכל! כשאדם רוצה ללמוד
אז נכנס ברכה, אז זוכה לכל!

אם... רוצים אז יכולים לעבור על כל התורה כולה! רבנו
הקדוש אמר, יש זמן ללמוד הש"ס והמדרשים והתורה,

מה שיש! אבל אם יש רצון באמת רצון חזק!

(אבל יש לפעמים רצון חזק ויש לפעמים רצון קטן...)

העיקר הוא האמת לחפש באמת, לא בשביל עצמו ולא
בשביל שם, בשביל כבוד, בשביל כסף, רק באמת
להשם יתברך, לדעת איך לעבוד את השם יתברך זה כל התורה!

זך רוצה, רבנו הקדוש, שנהיה בקי, הוא אמר, בכל יום, שלא
לומדים "שולחן ערוך" איזה סעוף, על כל פנים איזה סעוף,
בכל יום ויום, זה חסר! איזה סעוף, או סימן מ"שולחן ערוך" זה
סגולת הנפש, זה הוא רצה שנהיה בקי בכל "הטורים" ובכל
ה"שולחן ערוך" שנהיה בקי בעל-פה, זה עבודת השם, הם מסרו
נפשם על זה!

ואנחנו צריכים לחפש דרכים, לעבוד ה', לעסוק בתורה ותפילה, זה נקרא חיים. ובלא זה, זה לא חיים. יש אנשים, אבל אין להם חיים, אין להם חיות מהתורה, "כי היא חיך ואורך ימך" אבל בלא זה, העולם הוא, אין לו כלום **בחצות** לילה לחפש דרכים, איך לעבוד את ה', אבל בלא זה, לא שוה כלום, לא התורה ולא תפילה.

צריכים, צריכים להזכיר עצמו, שהעולם הזה, לא כלום. ולזכור כי העיקר הוא לעבוד ה', ללמוד תורה ולקיים! זהו! לא להיות למדן בשביל כסף וכבוד!

...צריכים אנחנו, לעמול וליגע ולהכניס את זה, בלבינו ובכל האברים, שיהיה מונח בכל האברים בגוף, שהעולם הזה? לא שווה כלום! העיקר העולם הבא, יש! **...צריכים** לזכור, לא לישון, לאכול קצת, רק בשביל שיהיה כח, לדבר עם השם, לדבר תורה ותפילה.

העולם הזה, לא כלום, העיקר הוא עולם הבא! הכסף לא כלום, התאוות לא כלום, האכילה לא כלום, העיקר רק לעבוד את השם!

הגויים מאמינים בתורה ואין להם תורה, אין להם כלום! **העיקר** זה רק לעבוד את השם, ללמוד תורה ותפילה, לקיים התורה! זהו החיים שלנו! ואם לאו אין חיים כלל! **נו**, אנחנו צריכים תמיד, ביום ובלילה, לעבוד השם, לידע איך לחיות? מה יש לנו, לעשות בזה העולם?

...בשביל מה חיים? בשביל מה החיים? בשביל מה?
 בשביל התאוות? בשביל שינה? רק בשביל
 להכניס אור השם בלבינו, איך לעבוד את השם! בתורה ותפילה!
 ולבקש: "ריבונו של עולם, רחם עלי! אני למדתי כך וכך, תן לי
 לקיים מה שלמדתי"

עוד כסף, עוד תאוות, מה יהיה מזה? זה לא חיים, מיתה יותר
 טוב מחיים כאלה... החיים זה התורה! "כי היא חיך
 ואורך ימך" אבל בלי תורה? אין חיים, אין כלום! אין ימים!
הם מחפשים, רק כסף וכבוד, מה זה? שגעון, כמו משוגע,
 כסף וכבוד, זהו ממית עצמו בידיים שלו, בשביל זה נברא
 העולם? בשביל אנחנו חיים? אנחנו חיים, רק ללמוד תורה
 ולבקש ה' יתברך בתפילה לקיים התורה! לקיים מה שלומדים!
 רק לא בשביל כבוד ושם...

בזמן שבאתי על דעתי כשהייתי ילד עוד, היה לבי מתגעגע
 לעבד השם, ללמוד תורה ולמסר נפשי בשביל עבודת
 השם. [שמע ישראל]

וְהִים בחרף שהיה הרבה גשמים נתעלה הים ונכנס לבית-
 הכנסת הזו עד גובה חצי השלחנות, והים היה בבית-
 הכנסת ולא יכלו להתפלל שמה עד חדש ניסן, עד שירדו המים.
אז אנחנו נכנסנו לבית-כנסת הזו ועלינו על שלחן ולמדנו
 תורה ז' חלק ב' ב'לקוטי מוהר"ן' - 'כי מרחמם ינהגם'. והוא
 למד אתי את התורה הזו כל הלילה, וזכיתי לזה שכל ימי חיי לא

הרגשתי טעם תורה, טעם יראת שמים, כמו הלילה הזו שלמד אתי התורה הקדושה הזו 'כי מרחמם ינהגם'. ואנחנו היינו בבית-הכנסת ולמדנו כל הלילה ולא הרגשתי כלל שכבר צריכים לישן. [שם]

אני מספר כל זה שנדע כמה השם יתברך אוהב התמימות. **אני** לא הייתי למדן ורק התמימות בלב, אהבתי מאד את התורה והמצוות והאמונה ויראת שמים.

וכשראיתי משהו לומד והוא תמים והוא אומר תהלים, אז חשבתי: "אה! זה האיש הוא חושב על התכלית האמתית, זה האיש - אשרי לו, הוא עוסק בתהלים והוא לומד".

ואני הייתי מתפלל בהתלהבות יותר מכל הילדים. כל הילדים מתפללים, אבל אני ספרתי המלות כמו שסופרים כסף, ובאהבה ובתמימות. [שם]

נו, וגם-כן עד הבר-מצוה אני חפשתי רק ללמד ולקיים מצוות וליראת שמים ואמת ואמונה.

אחרי הבר-מצוה באו אלי המשפחה ודברו אתי שאני נעשיתי בר-מצוה, אז אני צריך ללמד מלאכה - חיט, סנדלר, איזה מלאכה.

ואני אמרתי: "לא, אני לא רוצה ללמד מלאכה, אני רוצה רק תורה, רק תורה ויראת שמים!"

אז הם אמרו לי: "אתה צריך פרנסה ואתה ילד, האבא לא יכול לתת לך נדון, וגם-כן אתה צריך לפרנס את הבית".

אז אמרתי: "אני לא רוצה ללמד שום מלאכה!"

והייתי עקשן גדול ולא למדתי מלאכה.

אז הם אמרו לי: "מאיפה תהיה לך פרנסה, הישיבה לא נותנת פרנסה ואתה לא תהיה רב, אתה לא כשרוני".

אז אמרתי: "לחם ומים זה השם יתברך יזמין לי".

אז הם אמרו לי: "טוב, אתה רוצה לאכל לחם ומים, בסדר. אבל האשה והילדים, הם גם-כן?"

אז אמרתי: "אני מקוה שהשם יתברך יתן לי אשה כזו שהיא גם-כן תסתפק בלחם ומים".

ואחר-כך שזכיתי להתקרב לרבי ישראל וספרתי לו את הענין, ראיתי שהוא היה נהנה מאד מזה, כי עד אז לא ידעתי מברסלב רק הלב שלי הוא היה בוער כל-כך לאהבה לתורה.

והוא אמר לי: "עשית טוב שלא למדת מלאכה!" [שם]

זה אני רואה שזה עקר הוא המסירות נפש בשביל השם יתברך, בשביל התורה. חכמה זה גם-כן טוב, אבל העקר היסוד, העקר היהדות, עקר התורה היא המסירת נפש.. הרצון החזק!

[שם]

אחר-כך אנחנו חזרנו לירושלים, האיש הזה גם-כן היה גר בירושלים והיה לו דירה והוא נתן את הבית שלו והכל מה שיש אצלו לברסלב. הוא נעשה ברסלב כזה.. והוא צחק מהלומדים, מכלם!

זה דבר חדש, העולם לא יודעים, העולם יודעים רק ללמד גמרא, אבל קיום התורה והמצוות? [שם]
אני ווי, אם היינו זוכים היינו יכולים להתחדש ולהיות בני-אדם. לא כמו העולם עכשו, זה לא עולם.

העיקר החכמה היא התורה והצדיק האמת.
לא כמו שאנחנו חושבים אפלו אם אנחנו לומדים, יש בתורה שני סמים - סם חיים וסם מות.
יכולים ללמד, להיות למדן גדול וללמד להפך.. בלי הצדיק. אבל עם הצדיק זה אחרת לגמרי. [שם]

על-ידי מחלקת על הצדיק שוכחין את התורה.
[מכתבי ר' ישראל ט"ז]

אם יתדבק עצמו לדברי התורה היוצאים מפני הצדיק, תמה אני איך אפשר אחר-כך לסבל ולחפץ חיי העולם הזה, וזהו "כל הנהגה מדברי תורה, נוטל חיו מן העולם", והבן היטב.
[שם כ"ו]

לִיקוּטִים מִתּוֹךְ סֵפֶר אוֹצֵר הִירָאָה
עֲנִינִים הַכְּתוּבִים בְּסִפְרֵי מוֹהֲרָן וְתַלְמִידוֹ מוֹהֲרַנ"ת

הַלְכוֹת לַיְמוּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן

צָרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד, לְלַמּוֹד מִקְרָא עִם פְּרוּשׁ רִש"י, בְּפֶרֶט עִם נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי רִש"י הִקְדוּשׁ מְכַרִּיחַ עֲצָמוֹ מְאֹד לְפָרֵשׁ הַמִּקְרָא עַל־פִּי פְּשוּטוֹ. אֲבָל בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שָׂאֵי אִפְשָׁר לְפָרְשׁוֹ עַל־פִּי פְּשוּטוֹ מִחֲמַת קְבֻלַּת רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, הוּא מְפָרֵשׁ עַל־פִּי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ ז"ל. גַּם בְּמְקוֹמוֹת שֶׁמְפָרֵשׁ הַמִּקְרָא עַל־פִּי פְּשוּטוֹ, מְבִיא עַל־פִּירֵב דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ ז"ל בְּמִדְרָשִׁים וּגְמָרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ שֵׁישׁ עוֹד כְּמָה דְרָשׁוֹת בְּזֵה הַמִּקְרָא.

וּבְתוֹרַת־בְּרָךְ מִתְחַנְּכִים הַנְּעָרִים מֵיְלֻדוֹתָם (קִדְּם שְׁנֵשֶׁת־בֵּשׁ שְׁכֻלָם בְּתַאֲוֹת וּמִדּוֹת רְעוֹת כָּל־בְּרָךְ) לְהֶאֱמִין בְּדְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ ז"ל וּבְדְרָשׁוֹתָם, שְׁזֵה יִסוּד תּוֹרָה שְׁבַע־עַל־פֶּה, שֶׁהוּא עֶקֶר יִסוּד הַתּוֹרָה, כִּי כְּשִׁכּוּפְרִים בְּתוֹרָה שְׁבַע־עַל־פֶּה ח"ו, אֲזִי מִמִּילָא כּוּפְרִים גַּם בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, כִּי אֵין יוֹדְעִין שׁוּם דְּבָר בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב לְאִמְתּוֹ בְּלִי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ ז"ל בְּגְמָרָא וּמִדְרָשִׁים, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׁבַע־עַל־פֶּה.

וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, פְּשָׁתָהּ הַמְּסַפַּחַת בְּיִשְׂרָאֵל, לְעֹזֵב פְּרוּשֵׁי הַמִּקְרָא עִם פְּרוּשׁ רִש"י וּדְרָשׁוֹת חז"ל, וּמְכַרִּיחִין עֲצָמָן לְפָרֵשׁ הַמִּקְרָא עַל־פִּי דְרָךְ הַפְּשׁוּט דִּיקָא, וְעַל זֶה נִתְרַבּוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה הַבְּאוּרִים הַחֲדָשִׁים, וְאִרְם נַחֵשׁ שְׁנַרְף

ועקרב טמון תחת לשונם, ופנימיות פוננתם הרעה נפר לעין כל, שכל פוננתם להטות לב בני-ישראל מנעוריהם מתורה שבעל-פה ומדרשות רבותינו ז"ל ולפרש המקרא על-פי דרכי המליצה בלבד, כאלו אין בה שום פנימיות, ח"ו. אוי להם ולנפשם! והתורה חוננת שק ומספדת על זאת, כי בכל קוץ וקוץ ובכל נקדה ונקדה של התורה הקדושה יש רזין עלאין ורזין דרזין לעלא ולעלא, עד אין סוף ואין תכלית. על-כן הפורש עצמו מפרוש רש"י ומדרשות רבותינו ז"ל ללמד באורים אלו, כפרוש מן החיים, ועוקר עצמו מחי החיים ומתורתנו הקדושה. ואי-אפשר להאריך בזה יותר, כי קצרו המון יריעות. והחפץ באמת יבין מדעתו (ליקוטי הלכות הל' תפלה ה"ד)

צָרִיךְ האדם לזהר מאד, לחנך את בְּנָיו בְּדֶרֶךְ האמונה הקדושה, כאשר קבלנו מאבותינו, וכמו שאנו מזהרים בפרשת קריאת שמע: "ושננתם לבניך וכו'", "ולמדתם אתם את בניכם וכו'"; בפרט לרחקם בכל מיני התרחקות מהפתות הרעות שקמו בדורות הללו, להעביר ח"ו את נערי בני-ישראל מעקר הדת הקדושה. והעמידו בתי תפלות ללמד את בני ישראל חכמות חיצוניות וכו'... ועל-כן צריך לזהר מאד להרחיק את בְּנָיו מהם בכל מיני התרחקות כנ"ל, ולהדריכם רק בדרך האמונה הקדושה, בדרך אבותינו אשר מעולם, שבלו ימיהם רק על תורה ותפלה, להגות בתורת השם שבכתב ושבעל-פה, בש"ס ופוסקים... ועל-ידי-זה תבוא הגאולה, כמו שכתוב: "הקטן

יְהִי לְאֵלֶיךָ וְהִצְעִיר לְגוֹי עֲצוּם", הִינּוּ עַל־יְדֵי רַבּוּי הַבְּתִים
שֶׁנִּתְּסַפּוּ גַם עַל יְדֵי הַקָּטָן וְהִצְעִיר, וְעַל יְדֵי זֶה "אֲנִי ה' בְּעַתָּה
אֲחִי־שָׁנָה" (ליקוטי הלכות - פריה ורביה הלכה ה, אות ג)

הלכות תלמוד תורה

עַל־יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה נִתְקַבְּלִים כָּל הַתְּפִלוֹת וְכָל הַבְּקָשׁוֹת,
וְהַחֵן וְחֻשְׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִתְעַלָּה וְנִתְרוֹמַם בְּפָנָיו כָּל
מִי שֶׁצָּרִיכִין בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. (ליקוטי א)

עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּכַח, נוֹתֵן פֶּחַ לְמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה
שֶׁתִּתְנַבֵּר, וּמִגְבִּיר הַיִּצְרָהטוֹב עַל הַיִּצְרָהרָע (שם)

עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, יְכוּל לְזַכּוֹת לְהַכִּין הַרְמוּזִים מִכָּל
הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם, לְהִתְקַרֵּב עַל־יָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
וְאִפְלוּ בְּמָקוֹם חֲשׂוֹד וְאִפְל, שֶׁנִּדְמָה לְכֹאזְרָה שֶׁשָּׂם קִשָּׁה לְהִתְקַרֵּב
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, גַּם שֵׁם יְאִיר לוֹ הַשֶּׁכֶל הָאֵמֶת, לְמִצָּא גַם שֵׁם אֵת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלְהִתְקַרֵּב מִשָּׁם דִּיקָא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (שם)

אֵינן אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה, אֲלֵא־אִם־כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּח־שְׂטוּת, עַל־כֵּן,
כָּל אֶחָד כְּפִי הָעֲבֵרוֹת וְהַפְּגָמִים שֶׁעֲבַר וּפְגָם, כְּמוֹ־כֵן הוּא
מִשְׁגָּע מִמֶּשׁ. עַל־כֵּן נִמְצְאִים כַּמָּה מִינֵי שְׁגֵעוֹן בְּרַב בְּנֵי־אָדָם.
וְהַתְּקוּן לְזֶה הוּא: עֶסֶק הַתּוֹרָה. כִּי הַתּוֹרָה הִיא כְּלָה שְׂמוֹתָיו שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁבָּזֶה מְכַנְיָעִים הַיִּצְרָהרָע וּמְגַרְשִׁים הַשְּׁגֵעוֹן
וְרוּח־שְׂטוּת שֶׁנִּדְבַּק בָּאָדָם עַל־יְדֵי עוֹנוֹתָיו (שם)

תְּוֹרָה וּתְפִלָּה - הֵם מְחֻזְקִים זֶה אֶת זֶה וּמְאִירִין זֶה לְזֶה (שם ב)

עַל-יְדֵי לְמוֹד גְּמָרָא בְּלִילָה, חוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו וְנִצּוֹל מִמְּחֻשְׁבוֹת שְׁלֵא לְשָׂמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְקַן קוֹל הַנְּגִינָה, שְׁלֵא יִיָּק לֹו שְׁמִיעַת קוֹל נְגִינָה דְּסִמְרָא אַחְרָא שְׁמוּזְקַת הַרְבֵּה מְאֹד לְעִבּוּרַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ, וְזוֹכֶה לְהַקִּים הַנְּגִינָה דְּקַדְשָׁה שְׁיֻכַּל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי זְמִירוֹת וְנְגוּנִים, וְעַל-יְדֵי זֶה מְקִימִין וּמַעֲלִין מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, וְזוֹכִים לְהַתְנַשְּׂאוֹת. וְיֻכַּל לְמַשֵּׁל בְּכָל מַה שְׁיִרְצָה. גַּם יְכוּלִין לְזַכּוֹת לְכַחֲנִית נְבוּאָה (שם ג)

עַל-יְדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים, עַל-יְדֵי-זֶה: מְפָרְשִׁים וּמְבַרְרִים הַטּוֹב מִהָרַע, וּמְגַרְשִׁין וּמְכַבְּלִין הָרַע מִכָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַמְדוּת שׁוֹנָה עֵקֶר תְּקוּן הָאָדָם. וְעַל-יְדֵי-זֶה: נִגְמַר וְיוֹצֵא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל הַדְּבָר שֶׁהַתְּפִלָּל עָלָיו, וְנִתְמַלֵּא בְּקִשְׁתּוֹ, וְיֻזְכָּה לְהַשְׁפִּיל הַחוּלְקִים וְהַמְתַּנְּגָדִים עַדֵי אָרֶץ. (שם ה)

לְזַכּוֹת לְבַרֵּר הַפֶּסֶק הַלְכָה, הוּא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה. (שם)

...לְזַכּוֹת ל"דְּבוּר הַמְּאִיר", כְּשֶׁמְשַׁבְּרִין הַגְּאוֹת וְהַגְּדָלוֹת, שְׁלֵא יִהְיֶה לְמוֹדוֹ בְּשִׁבִיל כְּבוֹד לְהַתִּיהַר וּלְקַנְטֵר חֶסֶם וְשָׁלוֹם אוֹ לְקַבֵּל רַבְּנוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת. וְזֶה תְּלוּי בְּשִׁמְרַת הַבְּרִית (ליקוטי מוהר"ן)

עַל-יָדַי שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה שֶׁבַעל פֶּה גִמְרָא וּפּוֹסְקִים שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה, עַל-יָדַי זֶה נַעֲשֶׂה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עֵתָק עַל צְדִיקִים. וּמִזֶּה בָּא הַתְּנַגְדוֹת שֶׁל הַלּוֹמְדִים, שְׁחֹלְקִים עַל הַצְדִיקִים. (שם)

צָרִיךְ לִידַע קֹדֶם לַמּוֹדוּ, שֶׁבִשְׁעָה שִׁיּוֹשֵׁב לְלַמֵּד, הַצְדִיק שֶׁבִּנְךָ עֵדֶן צִיַּת לְקַלִּיה [מְצִיַּת לְקוֹלוֹ], וְצָרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם הַתְּנָא אוֹ הַצְדִיק שֶׁחֲדָשׁ וְגַלָּה זֹאת הַתּוֹרָה שֶׁלּוֹמֵד, וְעַל-יָדַי זֶה: גּוֹרֵם תַּעֲנוּג גָּדוֹל לְהַתְּנָא.

וְעַל-יָדַי זֶה: יִזְכָּה לְתִשׁוּבָה - לְחֲדָשׁ יָמָיו שֶׁעָבְרוּ בַּחֲשָׁד. וְכַל-זֶה בְּשִׁלּוּמֵי תּוֹרָה לְשִׁמָּה, כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּלַמּוּד תּוֹרָה שֶׁשֶׁקוֹל כְּנֶגֶד כָּלֶם, וְלִזְכּוֹת לְקִיּוֹם הַתּוֹרָה עַל-יָדַי זֶה. אֲבָל, בְּשִׁלּוּמֵי רַק שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה, בְּשִׁבִיל שִׁיְהִיָּה נִקְרָא "לְמִדָּן" וְכִיּוֹצֵא, אֲזִי, "נִבְלָה מִזְבֵּחַ הַיְמָנוּ", וּבְנִדְאֵי אֵינּוּ יָכוֹל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ עִם רוּחַ הַתְּנָא, וְעַל-יָדַי זֶה: אֵינּוּ רוֹאֶה הָאֱמֶת. וְזֶהוּ גְלוּת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהַתּוֹרָה שֶׁבַעל-פֶּה נִמְצָאת בְּגְלוּת - בְּפֶה הַלְּמִדָּן. (שם)

מִזְבֵּחַ לְלַמֵּד פּוֹסֵק עִם הַבְּאָר-הַגּוֹלָה, כְּדֵי לְהַזְכִּיר שֶׁם הַתְּנָא אוֹ הַפּוֹסֵק שֶׁחֲדָשׁ זֶה הַדִּין, כְּדֵי לְדַבֵּק רוּחוֹ בְּרוּחוֹ וְכַ"ל (שם)

עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּקִדְשָׁהּ: מְעוֹרְרִין בְּתִשׁוּבָה פּוֹשְׁעֵי-יִשְׂרָאֵל וְגֵרִים. אָבֵל אִי-אֶפְשֶׁר לְזָכּוֹת לָזֶה בִּי-אִם עַל-

יְדֵי עֲנוּה וְשִׁפְלוּת בְּתַכְלִית (שם יד)

צָרִיךְ כָּל אָדָם, וּבִפְרָט תַּלְמִיד-חֶכֶם - לְהֵאִיר בְּלִמּוּד תּוֹרָתוֹ בְּשֶׁרֶשׁ הַנְּשֻׁמוֹת. וְעַל-יְדֵי-זֶה: יָכוֹל לְקַרֵּב וּלְעוֹרֵר

בְּתִשׁוּבָה רְשָׁעִים וְגֵרִים, אֶפְלוּ הֶרְחוּקִים מִמֶּנּוּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה: יִזְכֶּה שְׂיִהְיֶה גַם בְּנוֹ תַלְמִיד חֶכֶם. אָבֵל כְּשֶׁאֵין לוֹמֵד בְּכַחֲנֵה זֹאת

אֵין בְּנוֹ תַלְמִיד חֶכֶם (שם)

עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, שְׂיִתְבוּדַד וַיְדִין וַיִּשְׁפֹּט אֶת-עַצְמוֹ עַל כָּל הַדְּבָרִים שְׁעוֹשֶׂה, עַל-יְדֵי-זֶה: זוֹכִין לִירְאָה. וְעַל-יְדֵי-

זֶה: זוֹכִין לַתּוֹרָה שְׁפַנְגְּלָה וְלַעֲנוּה בְּאֵמֶת. וְעַל-יְדֵי-זֶה: יִזְכֶּה לְתַפְלָה בְּמִסִּירַת נַפְשׁ, שְׂיִבְטַל כָּל יִשׁוּתוֹ וְגִשְׁמִיּוּתוֹ בְּשַׁעַת

הַתַּפְלָה. וְעַל-יְדֵי-זֶה: יִזְכֶּה לְהַשְׁגַּת סְתְרֵי תּוֹרָה שֶׁהוּא אוֹר הַגְּנוּז שְׂיִתְגַּלֶּה לְעֵתִיד - אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לָזֶה

(שם טו)

לְסְתְרֵי תּוֹרָה, אֵין זוֹכִים בִּי-אִם מִי שֶׁמִּשְׁחִיר פָּנָיו כְּעוֹרֵב וְנִעְשָׂה כְּעוֹרֵב עַל בְּנָיו, עַד שֶׁמִּבְטַל כָּל גִּשְׁמִיּוּתוֹ

כְּאֵלוֹ אֵינוֹ בְּעוֹלָם (שם)

סְתְרֵי תּוֹרָה נִקְרָאִים קִדְשׁ, וְכָל זֶר לֹא יֵאָכֵל קִדְשׁ וְלֹא יֵאָכֵל בּוֹ אֶלָּא מְקַדְּשֵׁיו וּמְקַרְאָיו

(שם)

עַל-יְדֵי הַמְשַׁכֵּת הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם - נְמַשֵּׁךְ הַשְּׁגַחַת ה' יִתְבַּרֵךְ
עָלֵינוּ. וְכָל אֶחָד כְּפִי קְרוּבוֹ אֶל הַתּוֹרָה כִּן הַשְּׁגַחַת
הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עָלָיו בְּשִׁלְמוֹת יוֹתֵר
(שם יג)

לְפַעְמִים בְּטוֹלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָהּ. כִּי מִי שְׂרוּצָה לְעַסֵּק
בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָתָהּ ה' תָּמִיד אֵי-אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה תָּמִיד
דְּבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וּבְתוֹרָתוֹ בְּלֵי הַפֶּסֶק, רַק הַהֲכָרַח לְבַטֵּל
לְפַעְמִים. כִּי לְפַעְמִים צָרִיךְ לְצִאת לַחוּץ לְעַסֵּק בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם, כְּדִי
שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ הַבְּלָבוּלִים שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְיִתְבַטֵּל חַס-וְשְׁלוֹם
חֻקְמָתוֹ לְגַמְרֵי. וְעַל-כֵּן הַהֲכָרַח לְבַטֵּל לְפַעְמִים. אֲבָל כְּשֵׁיבּוֹא
מְשִׁיחַ אֲזִי לֹא יִצְטָרֵךְ לְבַטֵּל מִדְּבָקוֹתוֹ
(שם טז)

מִי שְׂרוּצָה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה, צָרִיךְ מִתְחִלָּה לְהַמְשִׁיךְ
לְעַצְמוֹ דְּבוּרִים חַמִּים כְּגַחְלֵי אֵשׁ. וְצָרִיךְ לְשַׁפֵּךְ שִׂיחוֹ בְּתַפְלָה
לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי תַפְלָתוֹ נִכְמְרוּ רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עָלָיו
וּנְפַתַח לֵב הָעֲלִיּוֹן וּמִשְׁפִּיעַ דְּבוּרִים חַמִּים, וְעַל-יְדֵי הַדְּבּוּר מְמַשֵּׁךְ
בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה גַּם כִּן מִשֵּׁם
(שם כ)

בְּשִׁמְתֵּפֶלֶל קִדְּם הַדְּרוּשׁ, צָרִיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּתַחֲנוּנִים. וַיִּבְקַשׁ
מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנַת חַנּוּם, וְלֹא יִתְלָה
בְּזִכּוֹת עַצְמוֹ, רַק יַעֲמֹד לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ כְּדָל וּכְרֵשׁ וַיְדַבֵּר
תַּחֲנוּנִים.

גַּם צָרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶת עַצְמוֹ עִם נְשִׁמַת הַשּׁוֹמְעִים, וְאֲזִי תַפְלָתוֹ -
תַפְלַת רַבִּים שְׂאִינָה נְמַאֶסֶת, וְנִתְקַבְּלַת בּוֹדָאֵי. וְאֲזִי יֵשׁ לְכָל
אֶחָד מֵהַנְּמַצָּאִים שֵׁם חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה וְכוּ'
(ליקו"מ כ)

בְּשֵׂאֲדָם לוֹמַד תּוֹרָה וְאִין מִבֵּין בְּהָ שׁוּם חֲדוּשׁ, זֶה מַחֲמַת שְׁנַתְעֵלֶם הַמַּחִין בְּבַחֲיַנַת עֵבֹר, וְאִזּוּ יָפָה צְעָקָה לְאָדָם - בֵּין בְּתַפְלָה בֵּין בְּתוֹרָה, וְעַל־יְדֵי זֶה מוֹלִיד הַמַּחִין.
(שם כא)

מִי שְׁתוֹרְתוֹ בְּלֹא הִבְנָה וְאִין בְּהָ שׁוּם חֲדוּשׁ, אֶף־עַל־פִּי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּג בְּהָ גַם־כֵּן, אֶף־עַל־פִּי־כֵן, אִין לְדַרְשׁ אוֹתָהּ לְרַבִּים. אֲבָל מִי שְׁחַנְּנוּ ה' לְהַבִּין וּלְחַדֵּשׁ אִיזָה דְבָר, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינַתוֹ, הֵי־יֵשֶׁר מַחֲיִב שְׁיִגְלָה וְיִכְנִים זֹאת הַהִבְנָה לְעַם סְגֻלָּה, וְיִיטִיב מִטּוֹבוֹ לְאַחֲרִים
(שם)

עַל־יְדֵי תוֹרָה וְתַפְלָה - זוֹכִין לְשִׂמְחָה.
וְעַל־יְדֵי שְׂמִחָה - זוֹכִין לְעוֹזוֹת דְּקַדְשָׁה.
וְעַל־יְדֵי עוֹזוֹת דְּקַדְשָׁה - זוֹכִין לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים.
וְעַל־יְדֵי צַדִּיקִים - זוֹכֵה לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה.
וְעַל־יְדֵי אִמּוּנָה [יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת יָדִים] יִכּוֹל לְקַבֵּל מוֹסֵר מִמוֹכִיחֵי אֲמֶת.

וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצּוּלִין מִגְרוּשׁ וּמַחֲלֶקֶת, וְנִתְרַבֶּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְנַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְהֵיהֶם שְׁבַשְׂמוּם.
[וְאִזּוּ מְתַקֵּן וְחוֹתֵם הַקְדְּשָׁה בְּבַחֲיַנַת חוֹתֵם בְּתוֹךְ חוֹתֵם] (שם כב)

אִי־אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְתוֹרַת אֲמֶת, כִּי־אִם עַל־יְדֵי עוֹזוֹת דְּקַדְשָׁה - לְהִיּוֹת עוֹ בְּנִמְר בְּעִבּוּדַת ה', וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל הַמוֹנְעִים וְהַמְלַעֲיָגִים וְכוּ', וְכַפִּי הָעוֹזוֹת שְׂיֵשׁ

לְאָדָם, בֵּן זוֹכֵה לְתוֹרָה. כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲזוֹת דְקָדְשָׁה, זוֹכֵה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים דְקָדְשָׁה. וּלְהַפְדֵּךְ - מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲזוֹת דְסִמְרָא אַחֲרָא, שֶׁהוּא עוֹ פָּנִים כְּנֶגֶד כְּשֵׁרֵי הַדּוֹר וְכוּ', אֵינּוּ זוֹכֵה לְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, רַק מְקַבֵּל תּוֹרָה מֵהַסִּמְרָא אַחֲרָא. וְכַפִּי הַתּוֹרָה שֶׁמְקַבֵּל כְּפִי הָעֲזוֹת כַּנִּ"ל בֵּן זוֹכֵה לְתַפְלָה (שם)

שְׁלֵמוֹת הָאָדָם הוּא שְׂיֵהִיָּה צְדִיק וְלִמְדוֹן, כִּי אִם אֵינּוּ לִמְדוֹן - אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל: וְלֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד. וְלִמְדוֹן בְּלִבְד - בְּוִדְאֵי אֵינּוּ כְּלוּם, כִּי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת לִמְדוֹן וְרָשָׁע גָּמוּר ח"ו - "לֹא זָכָה נַעֲשִׂית לוֹ סֵם מוֹת". עַל-כֵּן צָרִיךְ שְׂיֵהִיָּה לִמְדוֹן בַּתּוֹרָה וְחֲסִיד בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאִזּוּ הוּא דוֹמֵה לְמֵלֶכֶךְ ה' צְבָאוֹת, וְהוּא מְצִיר אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב, וּמְבִיא חַיִּים וְכָל טוֹב לְעוֹלָם. וּמִי שֶׁטּוֹעֵה וְסוֹבֵר שֶׁבַחֲנִית לִמְדוֹן לְבַד הוּא הָעֵקֶר - הוּא בַחֲנִית אַחַר שֶׁקָּצַץ בְּנִטְעוֹת (שם לא)

עַל-יָדֵי הַתּוֹרָה וְעַל-יָדֵי הַצְּדִיקִים זוֹכִין לְשָׁלוֹם, שְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל. וְשְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּמִדּוֹתָיו, הֵינּוּ: שְׁלֵא יֵהִיָּה מַחֲלָק בְּמִדּוֹתָיו וּבְמֵאֲרָעוֹתָיו - שְׁלֵא יֵהִיָּה לוֹ חֲלוֹק בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעָקוֹ - תְּמִיד יִמְצָא בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (שם לג)

חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם: סְכָלוֹת וְחֲשָׁךְ כְּנֶגֶד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה. וְעַל-יָדֵי תַעֲנִית וְצַדִּיקָה לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל - זוֹכִין לְחֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם בַּחֲנִית הַתְּעֵלוֹת הַנֶּפֶשׁ, בַּחֲנִית חֶסֶד וְאוֹר וְחַיִּים, וְנִמְתְּקוֹן וְנִתְבַּטְּלִין הַדֵּינִים (ליקו"מ לה)

אֵין הדין נמתק ואין העולם מתקיים אלא על הכל פה של תינוקות של בית רבן. על-כן, צריך כל אחד - לבקש ולחפש מאד אחר מלמד כשר והגון וירא שמים, ולבקש את השם יתברך מאד על-זה, כדי שלא יקלקל המלמד את הכל פה הקדוש של התינוקות (שם לו)

על-ידי התורה שלומדין בצר לאדם - בעניות ובדחקות, על-ידי זה: נמשך עליו חוט של חסד, ומגרש כל בעלי הדין וכל סטרא דמסאבא, ועל-ידי זה: מתקן הדבור ומעלהו לשרשו, עד שזוכה לפירש שיחתו היטב לפני השם יתברך - לדבר בחמימות שפלב דברי אמת שפלב וכו' (ליקו"מ לח)

על-ידי חדוד השכל בתורה: נתחדדו המחין, ונתוסף בו הכרה להכיר בגדלת הבורא ית'. ואזי מתבייש ביותר על חטאיו, שזה עקר התשובה. וזוכה לאור התפלין שהם בחינת: קירון אור הפנים בחינת עץ חיים (שם)

על-ידי פגם האמונה: בא בטול תורה, ועל ידי זה: בא גלות ומלטול ונסיעות לדרכים (שם מ)

גם בלמוד התורה צריך בחינת הסתפקות. כי לפעמים מבבלב את האדם מה שרוצה ללמד יותר-מדי, כי רואה שיש הרבה ללמד ורוצה ללמד כל התורה על רגל אחת, ומחמת זה מתבלבל מאד. ולפעמים מתבטל על-ידי-זה ואינו לומד כלל. על-

כּוֹן, צְרִיד שְׁגַם בַּתּוֹרָה יִהְיֶה לוֹ בְּחִינַת הַסְּתַפְּקוֹת - "לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֵּר" וְכוּ' כִּמּוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל (שם נד)

עַל-יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה: נִבְרָאִים שְׂמִים וְאָרֶץ חֲדָשִׁים, וְעַל-יְדֵי זֶה: בָּאִים כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת וְכָל הַבְּרָכוֹת לְעוֹלָם.

אֵךְ יֵשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂבָאִים עַל-יְדֵי "הַמְּדָמָה" [כח הדמיון] שֶׁהוּא שׂוֹרָה בְּיוֹתֵר עַל הַשׁוֹנָה הַלְכוּת, וְעַל-כֵּן הַחֲדוּשִׁים אֵלוֹ - הֵם חֲדוּשִׁים נָאִים וּמִתְקַבְּלִים (גְּלִייד), כִּי הֵם בָּאִים מִכַּח הַמְּדָמָה שְׂמִדָּמָה מִלְּתָא לְמִלְּתָא. וְאֵף שֵׁישׁ בָּהֶם טוֹב שֶׁהֵם דְּבָרֵי תוֹרָה, אֵךְ הָרַע שְׂבָהֶם יוֹתֵר מֵהַטוֹב...

וְעַל- יְדֵי חֲדוּשִׁים כְּאֵלוֹ: בָּא רָעַב לְעוֹלָם ח"ו, עַל-כֵּן הֵם מְזִיקִים לְפָרְנֶסָה.

וְצָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - לְחַנּוּצַל מֵהֶם. וְהִתְקוֹן לָזֶה: לְשָׁמֵר אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד מִלְּשׁוֹן הָרַע, מִלְּאוֹמְרוֹ וּמִלְּקַבְּלוֹ.

וְגַם לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּשִׂמְחָה בְּכָל עֵת. כִּי עֵקֶר הַתְּגַבְּרוֹת בְּלִבּוֹל הַ"מְּדָמָה" הַנ"ל [שְׂמִשָּׁם כָּל הַתְּאוֹת], הִיא עַל-יְדֵי עֲצֻבוֹת רוּחַ, וְהַכְּנַעְתּוֹ עַל-יְדֵי שִׂמְחָה (ליקו"מ נד)

ע"י עֵסֶק הַתּוֹרָה: זוֹכִין לְחַיִּים וְאֲרִיכוֹת יָמִים, כִּי ע"י עֵסֶק הַתּוֹרָה קוֹרִין אֶת חַי הַחַיִּים יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, וּמִמְשִׁיכִין מִמֶּנּוּ חַיִּים וְאֲרִיכוֹת יָמִים.

וְצָרִידֶיךָ לְעֶסֶק בְּתוֹרָה בַּפֶּה דִּיקָא - לְהוֹצִיא דְבַרֵי הַתּוֹרָה בְּפִיו,
וְאִזּוּ זוֹכָה לְקִרְוַתוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְהַמְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ חַיִּים וְאַרְיכוֹת
יָמִים (שם נו)

עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה: יְכוּלִין לְהוֹכִיחַ אֲפָלוֹ הַרְחוּקִים מִמֶּנּוּ,
אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ מַה שְּׂצָרִידֶיךָ לָהֶם, וְגַם אֵינֶם
אֲצִלוּ לְהוֹכִיחֵם, אֶף-עַל-פִּי כֵן, עַל-יְדֵי שֶׁהוּא לּוֹמֵד וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה,
עַל-יְדֵי זֶה שׁוֹמְעִים הַרְחוּקִים אֶת קוֹל הַפְּרוֹז שֶׁל הַתּוֹרָה. פִּי
הַתּוֹרָה מְכַרְזֵת וְצוֹעֲקֵת וּמוֹכִיחָה תְּמִיד, וְקוֹרֵאת וְאוֹמֵרֵת "עַד
מָתִי פְתִיִים תֵּאֱהָבוּ פְתִי" וְכו', רַק שְׂאִין שׁוֹמְעִין קוֹל הַפְּרוֹז שֶׁל
הַתּוֹרָה מִרְבּוּי הַהֶסְתְּרוֹת [עַל-יְדֵי רְבּוּי הָעוֹנוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן].
כִּי הַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר עִתָּה מֵאַתָּנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַפִּים, בְּבַחֲיַנֵּת
'הֶסְתְּרָה שְׁבִתוֹךְ הֶסְתְּרָה', בְּבַחֲיַנֵּת "וְאַנְכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר".
אֲבָל עַל-יְדֵי שְׁעוֹסְקִין בְּתוֹרָה, מְגַלִּין הַהֶסְתְּרוֹת, עַד שְׁפוּעֵלִין שְׁגָם
הַרְחוּקִים מְאֹד יִשְׁמְעוּ קוֹל הַפְּרוֹז וְהַתּוֹכְחָה שֶׁל הַתּוֹרָה, עַד
שִׁישׁוּבוּ כָּלֶם אֶל ה'

וְאֲפָלוֹ אוֹתָן שְׁנִתְרַחֲקוּ בְיוֹתֵר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, [שְׁנָשׂוּ וְקִפְצוּ
מִמְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם] וַיֵּשׁ שְׂכָבֵר הָיוּ קָצֵת קְרוֹבִים אֶל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִךְ שְׂכָבֵר שְׂכָחוּ מִזֶּה. וַיֵּשׁ שְׁגָם עִתָּה זוֹכְרִים אֶת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִךְ שְׁנָשׂוּתָה גְבוּרָתָם וְאֵין לָאֵל יָדָם לְהַתְגַּבֵּר עַל
יָצָרָם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּגִדְלַ כַּח הַתּוֹרָה שְׁלוֹמְדִים בְּאַמַּת - פּוֹעֲלִים
שְׂכָלֶם יִשְׁמְעוּ קוֹל הַפְּרוֹז וְהַתּוֹכְחָה שֶׁל הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָה בְּנִ"ל,
וַיִּשׁוּבוּ כָּלֶם אֶל ה'

(שם)

בְּשִׁלּוּמֵי תוֹרָה, צְרִיךְ לְרֹאוֹת - שְׂמֵכָל הַלְמוּדִים שֶׁהוּא לוֹמֵד בְּתוֹרָה - שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, דְּהֵינּוּ: הַנְהַגוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵן לְעֲצֻמוֹ הֵן לְאַחֲרִים שְׂמֵתְנַהֲגִים עַל־יְדוֹ, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינַתוֹ כְּפִי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבֵּנוֹת שֵׁישׁ לוֹ הֵן לְרֵב הֵן לְמַעַט.

וְזֶה זֹכֵן עַל־יְדֵי: אֱמוּנַת חֻכְמִים, שְׁעַל־יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְקַבֵּל וְלִהְיוֹת מִכָּל הַלְמוּדִים שְׂלּוּמֵי בְּתוֹרָה מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת וְהַנְהַגוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂיִדַע אִיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר - הוּא וְהַתְלוּיִים בּוֹ (שֵׁם סא)

יֵשׁ כִּמָּה סְפָרִים עִבְשׁוּ, וְכֵן עֵתִידִין לְהִיּוֹת עוֹד כִּמָּה סְפָרִים, וְכֹלֶם צְרִיכִים לְהַעוֹלָם! וְאִסּוּר לְהַלְעִיג עַל שׁוֹם אֶחָד מֵהֶם, מֵאַחַר שֶׁכָּל יְסוּדוֹ וּבְנִינּוֹ הוּא עַל־פִּי תוֹרַתְנוֹ הַקְדוּשָׁה שֶׁבְּכֹתֵב וּבְעַל־פֶּה.

כִּי סְפָרִים שֶׁהוֹלְכִים עַל־פִּי תוֹרַתְנוֹ הַקְדוּשָׁה שֶׁקְּבָלְנוּ מֵהַר סִינַי בְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה, כֹּלֶם יְקָרִים מְאֹד מְאֹד, וְכֹלֶם צְרִיכִים לְהַעוֹלָם. וְכֹל הַמְּלַעִיג עַל שׁוֹם אֶחָד מֵהֶם ח"ו, הוּא גָדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת וְאִינוֹ זֹכֵה לְהוֹצִיא וּלְקַבֵּל מִלְמוּדוֹ הַנְהַגוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִינוֹ זֹכֵה לְעֲצָה שְׂלֵמָה לְעוֹלָם, וְתָמִיד עֲצָתוֹ חֲלוּקָה. עַד שְׂיָשׁוּב עַל־זֶה בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה וְיִתְקַן זֹאת, וְיִהְיוּ חוֹזְרִים וְנַחֲשָׁבִים בְּעֵינָיו כֹּל הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁהוֹלְכִים עַל־פִּי יְסוּדוֹת תוֹרַתְנוֹ הַקְדוּשָׁה.

וְעַל-יְדֵי-זֶה [על ידי ריבוי ספרים, והאמונה בהם]: נִמְתְּקִין
כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִיךְ שִׁישׁ אִיזָה דִּין
בְּעוֹלָם, הַכֹּל נִמְתְּקַת עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁשְּׁלֹמֹתָהּ עַל-יְדֵי
רְבוּי סְפָרִים שֶׁל תּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה, עַל-יְדֵי שֶׁמֵּאֲמִין בָּהֶם (שם)

גַּם מִי שֶׁזָּוְכָה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּעֶצְמוֹ וּבִנְתוֹ לְשָׁמַיִם, צָרִיךְ
שְׂהִיָּהּ לוֹ אֲמוּנָה גַּם בְּעֶצְמוֹ, שִׂיאֲמִין שִׁישׁ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
שֶׁשְׁשׁוּעִים גְּדוּלִים מְחֲדוּשִׁין שְׁלוֹ, וְאֵל יִתְרַשֵּׁל בָּהֶם, רַק יוֹדְרוֹ
לְחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם וּלְכַתְּבָם עַד שְׂהִיָּהּ נֶעֱשֶׂה מֵהֶם סְפָרִים קְדוּשִׁים,
וְעַל-יְדֵי זֶה: יִהְיוּ נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם כַּנֶּ"ל (שם)

עַל-יְדֵי לְמוֹד הַפּוֹסְקִים: מִבְּטָלִין הַמַּחְלֻקָּת בְּשִׂרְשׁוֹ. וְעַל-יְדֵי
זֶה: נִתְּבַטַּל הַמַּחְלֻקוֹת לְמַטָּה. וְנִתְּבַטַּל הַמַּחְלֻקוֹת שֶׁל
הַיְצָר־הָרַע שֶׁבְּלִבּוֹ - שֶׁהֵם הַקְּשׁוּיֹת וְהַכְּפִירוֹת וּבְלִבּוֹלֵי אֲמוּנָה
שֶׁעוֹלִים עַל לִבּוֹ, שֶׁעַל-יְדֵי זֶה נִחְלַק לִבּוֹ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְאִינוֹ יָכוֹל
לְהַתְּפִיל פְּרָאוּי.

כִּי עֵקֶר מְנִיעוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁאִינוֹ מִתְּפִילל בְּכּוֹנֵה פְּרָאוּי, הוּא רַק
מַחֲמַת שֶׁאִין הָאֲמוּנָה בְּשְׁלֹמֹת. כִּי בְּאֵמַת, אִם הִיָּה הָאָדָם
יודֵעַ וּמֵאֲמִין בְּלִבּ שְׁלֵם שֶׁמֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ
הוּא עוֹמֵד עָלָיו בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁיב כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה, בְּוֹדָאֵי הִיָּה מִתְּפִילל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוּלָה, וְהִיָּה
מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרָיו.

רַק מַחֲמַת שְׂאִין חֶזֶק כָּל כֶּךָ בָּזָה [באמונה], מַחֲמַת זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל כֶּךָ וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כֶּךָ. וְכֹל זֶה נִמְשָׁךְ מִמְּחַלְקוֹת הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁפִּלֵּב.

עַל-כֵּן, הַתְּקוּן לָזֶה: לְמוֹד הַפּוֹסְקִים, שְׁעַל-יְדֵי זֶה: נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם וְנִתְבַטַּל מִחֻלְקוֹת הַיֵּצֵר-הָרַע שֶׁפִּלֵּב, וְאֵזִי אֵין לְבוֹ חֲלוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵזִי יוֹכֵל לְעַבֵּד אֶת ה' בְּכֹל לִבְבוֹ בְּשָׁנֵי יְצִרְוֹ, וְנִפְתָּחוּ לוֹ שְׁעָרֵי הַשָּׁכֵל שְׂיֻדַע לְהַשִּׁיב עַל אִפְיוֹרְסוֹת שֶׁפִּלְבוֹ, וְזוֹכָה לְהַתְּפַלֵּל כְּרָאוּי בְּכֹל לִבְבוֹ בְּאַמֶּת (שם סב)

עַל-יְדֵי שְׁמַתִּינֵגַע בַּתּוֹרָה, עַד שְׂזוֹכָה לִידַע אוֹתָהּ וּלְהַבְיִנָּה, עַל-יְדֵי זֶה: הוּא מְרַפָּא אֶת נַפְשׁוֹ וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְמָקוֹם שְׂרָשָׁה, וּמְמַתִּיק כָּל הַדֵּינִים, [וְהוּא נוֹטֵעַ אֵילָנָא דְחַיִּי לְעֵילָא דְכוּלָּא אֲסוּוֹתָא], גַּם הוּא מְקַיֵּם וּמְחַדָּשׁ כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמַגְלָה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם, שְׁנֵה עֶקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל עֲבוֹדַת הָאָדָם, כְּדֵי שְׂיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ (שם עד)

מִי שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וְאֵינוֹ יְכוֹל לְהַבִּין - גַּם זֶה טוֹב מְאֹד. כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה לְמַעַלָּה וְהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמַח בָּהֶם. (שם)

כְּלִי עֶסֶק הַתּוֹרָה אֵי-אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת. כִּי לְפַעְמִים בּוֹעֵר הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל הוּא יוֹתֵר מְדַאֵי, עַד שֶׁהִיָּה אֶפְשָׁר לְהַיּוֹת נִשְׂרָף לְגַמְרֵי חַסְדֵּי-שְׁלוֹם מַגְדֵּל הַתְּבַעְרָה חוּץ מֵהַמְּדָה,

ועל־ידי עסק התורה - מקרר אש התבערה שִׁהְיֶה בְּמִדָּה כְּרָאוּי ויכול להתקיים.

וְכֵן להפך חס־ושלום, שלפעמים בוער האדם אל תאות עולם הזה כל כּף, עד שהיה אפשר לשרף כל הגוף חס־ושלום מעצם תבערת אש התאות, אבל כְּשֶׁלֹּמֶד תורה - מַגְנַת עָלָיו ומצלת אותו ומכבה האש הבוער בו ויכול לחיות. נמצא שעקר החיות על־ידי התורה (שם עה)

עֵקֶר התשובה - תלוי בתורה, הינו כְּשֶׁלֹּמֶד תורה ומתיגע בה, עד שזוכה להכין דבר מתוך דבר ולחדש בה לשם שמים, זהו תשובה גמורה. [ואזי מחזיר ומקשר כל האותיות והצורפים שבחלקו מפלליות העולמות, אל שרשן ואל מקומן ומשיב אותם בלם, מפל המקומות שנדחו ונתפזרו לשם] ונעשה ברִיה חדשה. ואז הדעת מישב וזוכה לעורר רחמים אצלו יתברך, עד שזוכה שהשם יתברך בעצמו יתפלל עליו, [דהינו שהשם יתברך יעורר ברחמיו הפשוטים את רחמיו המרבים והגדולים] ואז יהיה לו ישועה גדולה בשלמות אמן (שם קה)

כְּשֶׁלֹּמֶד, טוב לפרש הדבר בלשון שמכין והוא טובה להעולם.

בְּכָל מקום שהוא רואה ולומד באיזה ספר, ימצא את עצמו, הינו: שיקח לעצמו מוסר ויראה פחיתותו ושפלותו, וזה סימן שהוא חפץ לעשות רצונו יתברך (שם קכא)

מִי שְׂאוֹמֵר תּוֹרָה וְאִינוֹ רְאוּי לָזֶה, עַל־יְדִי־זֶה: יוֹכַל לְהַתְנַבֵּר
עָלָיו תַּאֲוֹת נְאוּף ח"ו. כִּי הִיא עֲבֵרָה גְדוֹלָה - לֹאֵמֵר תּוֹרָה
אֶפְלוּ לִיחִיד מִכָּל שֹׁכֵן לְרַבִּים [כַּשְׂאִינוֹ רְאוּי]
(ועיין בפנים בסימן קלד)

בְּשֵׁלוֹמֵד אָדָם אֵיזָה חֲדוּשׁ שֶׁל אֵיזָה תִּנְאָ וְצַדִּיק, צָרִיד לְצִיר
לְפָנָיו דְּמוֹת דִּיּוֹקְנוֹ, כְּאֵלֹו הַצַּדִּיק אוֹ הַתִּנְאָ עוֹמֵד
לְפָנָיו, וְעַל־יְדִי־זֶה יִנְצַל מִשְׂכָּחָה (שם קצב)

מִי שֶׁזוֹכֵה לְחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא שְׂיֵשׁ בָּהֶם מִמָּשׁ, הוּא צָרִיד
לְבָבוֹת מִקְדָּם, וְעִי"ו: נִצּוֹל שְׁלֵא יִינְקוּ הַסְּמָרָא אַחֲרָא
וְהַקְּלָפוֹת מֵאֵלֹו הַחֲדוּשִׁים.

אֶפְלוּ אָדָם פְּשׁוּט, אִם יֵשֵׁב עֲצָמוֹ עַל הַסֶּפֶר וְיִסְתַּכֵּל עַל
אוֹתוֹת הַתּוֹרָה הַיָּטֵב, יוֹכַל לְרְאוֹת חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת
רַק שְׁלֵא יַעֲמִיד הַדְּבָר לְנַסְיוֹן, (שם רפא)

צָרִיד הָאָדָם לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹד הַטְּרָדָא וְהָעֶסֶק.
כִּי אֶפְלוּ מִי שְׂיֵשׁ לוֹ עֶסְקִים וְטְרָדוֹת רַבּוֹת, אַף־עַל־פִּי־בֵן
אִי־אֶפְשֵׁר שְׁלֵא יוֹכַל לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל לְעֲצָמוֹ אֵיזָה שְׁעָה בַּיּוֹם לְעֶסֶק
בַּתּוֹרָה (שם רפד)

חִיּוֹב גְּדוֹל עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׁעוֹר
פּוֹסֵק וְלֹא יַעֲבֹר. וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַת הַדְּחַק כְּשֵׂאִין לוֹ פְּנָאֵי אוֹ
שְׁהוּא בַּדְּרָךְ, אַף־עַל־פִּי־בֵן עַל־כָּל־פְּנִים וְלַמּוֹד אֵיזָה סְעִיף שְׁלַחֲךָ

ערוך באיזה מקום שהוא, אפלו במקום שאינו עומד שם בסדר למודו בשלחן-ערוך, באפן שכל ימי חייו לא יצא יום בלי למוד שלחן-ערוך.

ובשאר הימים כשאין שעת הדחק, ולמוד בסדר כל הארבע שלחן-ערוך עד שיגמר בלם, ואחר-כך יחזור ויתחיל בסדר, וכן יתנהג כל ימי חייו. והוא תקון גדול מאד - לברר ולתקן כל הפגמים שפגם עלידי עונותיו, כי עלידי למוד פוסקים מבררין הטוב מהרע שהוא כולל כל התקונים

(שיחות הר"ן כט)

על-ידי למוד שלחן-ערוך, זוכה להיות בעל הבית ומושל על הארץ, ועל-ידיה: זוכה להקים שערי גן עדן, ולהשיג על-ידיה חכמה עלאה וחכמה תתאה שהוא עקר תענוג גן עדן

(ליקו"מ ח"א רפו)

למוד הלכות, בפרט כשזוכין לחדש בהם, זה בחינת: שעשוע עולם הבא. ועל-ידי זה: באה הולדה בנקל ונצולין מכל הצרות

(ח"ב ב)

ע"י שמבטלין תלמידי חכמים מלמודם, על-ידיה: נעשה חולה על רגליו

(שם)

סגולה להתמדה הוא: להזהר שלא ידבר על שום אחד מישראל, רק אדרבא - ישתדל בכל כחו למצא זכות וטוב בכל אחד מישראל. ואפלו אם נדמה ח"ו לרשע, ישתדל

לְמַצֵּא בּוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת שְׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע (ליקו"מ סימן רפב, ע"נ שם), עַד שְׂיִהְיֶה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יָפֵה וְנָאָה בְּעֵינָיו, וְעַל־יְדֵי זֶה: יִזְכֶּה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה (שיחות הר"ן צא)

עַל־יְדֵי לַמּוּד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל הַלְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, גַּם הַלְשׁוֹן הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַזֶּהר מְסַגֵּל מְאֹד וּמְעוֹרָר מְאֹד לְעִבּוּדַת ה' ית'.
 יֵשׁ נְעִימוֹת בַּתּוֹרָה, וְזֶהוּ הַעֵקֶר - לְזִכּוֹת לְהַרְגִישׁ הַמְּתִיקוֹת וְהַנְּעִימוֹת שֵׁישׁ בַּתּוֹרָה. וְזֶה זֹכִין עַל־יְדֵי: תְּקוּן הַכְּבוֹד, שְׁלֵא יִקְבַּל שׁוּם כְּבוֹד לְעַצְמוֹ, רַק כָּל הַכְּבוֹד יַעֲלֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. גַּם עַל־יְדֵי מִצְוֹת צְדָקָה, בְּפֶרֶט צְדָקָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי זֶה: זֹכִין לִיִּנֵק וּלְקַבֵּל מִמַּחֲיוֹן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁשָׁם עֵקֶר נְעִימַת הַמַּחֲיוֹן - נְעִימַת הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרִי הַזִּכּוּכָה לְמַחֲיוֹן שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֻמָּת, הוּא יוֹדֵעַ נְעִימַת הַתּוֹרָה (ליקו"מ ח"ב עא)

בְּשִׁלּוּמֵי תּוֹרָה בְּאֻמָּת, יְכוּל לֵידַע מֵהַתּוֹרָה עֲתִידוֹת (שם לה)

לְוַמְדֵי תּוֹרָה צְרִיכִין לְהַתְחַזֵּק מְאֹד לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, וְהוּא תְּקוּן גָּדוֹל מְאֹד לְהַרְהוּרִים. גַּם בְּשַׁעַת זְוֹג יְהַרְהֵר בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה (ח"ב קה)

בְּשֵׁלוּמְדִין בְּמִילֵי דְפּוֹרְעָנוּתָא, כְּגוֹן הַלְכוֹת אַבְלוֹת וְכִיּוֹצֵא,
צְרִיכִין לְעֵבֶר בְּמַהֲירוֹת מְקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ

(שיחות הר"ן ח)

הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוֹל מְאֹד. וְע"י הַתְּמַדַּת הַלְמוּד שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים בְּעוֹלָם.
וְאִף־עַל־פִּי שְׂאִין יוֹדְעִים שׁוֹם כְּנֻגוֹת. וּבִפְרָט עַל־יְדֵי לְמוּד
פּוֹסְקִים, עַד שְׂיֻדַּע לְהוֹרוֹת הוֹרָאוֹת, כְּמוֹ שְׂמִסְפָּרִים מֵהַגְּדוֹלִים
שֶׁהָיוּ לְפָנֵינוּ שֶׁעָשׂוּ מוֹפְתִים גְּדוֹלִים, רַק עַל־יְדֵי שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאַמֶּת (ליקו"מ ח"ב מא)

הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוֹל - לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם אֶפְלוֹ
מֵעֲבָרוֹת, שְׂאֵפְלוֹ מִי שְׂנֹלְכָד בְּמָה שְׂנֹלְכָד רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, אִם יַעֲשֶׂה לוֹ חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֵזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּךְ
וְכָךְ, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, יִזְכֶּה לְצִיאַת מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים, עַל־יְדֵי גְדֹל
כַּח וְעַסְק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (שיחות הר"ן יט)

אֶפְלוֹ מִי שְׂלוֹמֵד וְשׁוֹכַח - גַּם זֶה טוֹב מְאֹד, כִּי לְעֵתִיד מוֹזְכִּירִין
אֶת הָאָדָם כָּל מָה שְׂלָמֵד אִף אִם שָׁכַח. אֲבָל בְּוַדָּאֵי טוֹב
יֹתֵר מִי שְׂזוֹכֶה לְזַכֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (שם כו)

רְאוּי לְאָדָם שְׂיִהְיֶה בְּעוֹלָם־הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל
הַתּוֹרָה, דִּהְיִנוּ שְׂיִלְמַד כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה
תַּנְיָךְ וְש"ס, וְכָל הַפּוֹסְקִים רֵאשׁוּנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְכָל סְפָרֵי הַזֵּהָר

הקדוש, וְכָל הַמְדַרְשִׁים וְכַתְבֵי הָאֵר"י ז"ל וְשָׂאֵרֵי סְפָרִים קְדוֹשִׁים,
כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְהִתְפָּאֵר בְּעוֹלָם־הַבָּא שֶׁהִיא בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה
הַקְדוֹשָׁה.

וְאֵל תִּתְבַּהֵל מִזֶּה, לֹאמַר שֶׁקֵּשָׁה וְכִבְדַּד לְלַמֵּד כָּל הַסְּפָרִים, פִּי
בְּאֵמֶת אֵינְךָ צְרִיךְ לְגַמְרֵם בְּיוֹם אֶחָד, וּמִי שֶׁנִּפְשׁוּ חֲשָׁקָה
בַּתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה תּוֹרָתוֹ קִבֵּעַ, יְכוּל בְּרִבּוֹת הַיָּמִים לְגַמֵּר כָּל הַסְּפָרִים
הַנֵּ"ל וְיוֹתֵר כִּמְהָ פְּעָמִים, כִּאֲשֶׁר רָאִינוּ כִּמְהָ בְּעֵלֵי תּוֹרָה שֶׁלִּפְנֵינוּ
שֶׁלְמָדוּ הַכֹּל, וְהָיוּ בְּקִיָּאִים בְּש"ס וְכָל הַנֵּ"ל כִּמְעַט בְּעַל־פֶּה, וְהַכֹּל
הָיָה מִחֲמַת הַתְּמִדָּת לְמוֹדֵם. וְכָל בַּר אֹרְיִין יְכוּל לְזַכּוֹת לְכָל־זֶה
אִם יִרְצֶה.

וְאֵת־עַל־פִּי־בֵן, יְהִיָּה לוֹ גַּם פְּנָאֵי לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלּוֹת
וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵו
בְּכָל יוֹם. פִּי יֵשׁ שֶׁהוֹת בְּיוֹם לְכָל, ו"זְמַן תּוֹרָה לְחוּד וְזְמַן תְּפִלָּה
לְחוּד" וְשָׂאֵר עֲבוֹדוֹת לְחוּד. וּבְיֹתֵר צְרִיכִין לְיֹזֵהַר לְלַמֵּד כָּל
הַפּוֹסְקִים וּלְגַמְרֵם כִּמְהָ פְּעָמִים כָּל יְמֵי חַיָּיו.

כְּשֶׁחֹשְׁבִין תּוֹרָה, צְרִיךְ לְהִיֹּת חוֹשֵׁב הַדְּבַר תּוֹרָה שְׂרוּצָה
לְחַדֵּשׁ בָּהּ, לְחַשֵּׁב וּלְחַזֵּר בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ אוֹתוֹ
הַפְּסוּק אוֹ אוֹתוֹ הָעֲנִין כִּמְהָ וְכִמְהָ פְּעָמִים הִרְבֵּה מְאֹד, וּלְהִיֹּת
נֹקֵשׁ וְדוֹפֵק עַל הַפֶּתַח עַד שֶׁיִּפְתְּחוּ לוֹ (שם פא)

בְּשִׁחָבְכֶם הדור מביא התגלות התורה, על־ידי־זה: הוא מביא
 בַּח הָרְאוֹת שֶׁל הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲלֵינוּ, וְכָל
 אֶחָד כְּפִי קְרוּבוֹ אֶל הַתּוֹרָה, כֵּן הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲלֵינוּ
 בְּכַחֲנִית הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה.

הַתּוֹרָה היא רוחניוּת, וְדָבָר רוּחָנִי אֵינוֹ תוֹפֵס מְקוֹם, וְעַל־כֵּן,
 מִי שֶׁנֶּדַךְ וַיִּשָּׂר פָּעָלוֹ וְשִׁבְלוֹ רוּחָנִי - יְכוּל לְתַפֵּס כָּל
 הַתּוֹרָה כְּלָה וְלֹא יִשְׁפַח דְּבַר. אֵךְ מִי שֶׁהוּא מְגַשֵּׁם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 וְעוֹשֶׂה מֵהֶם מַמְשׁוֹת, עַל־יְדֵי זֶה בָּא שְׂכַחַת הַתּוֹרָה חֵם וְשָׁלוֹם.

מִי שֶׁנִּתְקַבֵּל לְבַעַל פּוֹסֵק, וְכִשְׁפוּסֵק בְּאִסּוּר וְהִתֵּר וְכִיּוֹצֵא
 מְקַבְּלִין דַּעְתוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה: כִּשְׁפוּסֵק בְּאִיּוּהָ עֲנִין מְקַבְּלִין גַּם־
 כֵּן דַּעְתוֹ וְנַעֲשִׂין לְפַעֲמִים מוֹפְתִים עַל־יְדוֹ.

הַמַּחֲשָׁבָה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד. וְחֻכְמָה יְקָרָה יוֹתֵר, כִּי מַחֲשָׁבָה
 הוּא שְׁעוּלָה עַל מַחֲשַׁבְתּוֹ לְבַד, וְחֻכְמָה הוּא
 שְׁבוּנָה בְּחֻכְמָתוֹ בְּנִינִים בְּשִׁבְלוֹ וְהוּא יְקָר מְאֹד. וְאִפְלוּ פֶשֶׁט
 שְׁמַחֲדָשִׁין הוּא גַם־כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְנַעֲשֶׂה מִזֶּה דְּבָרִים גְּבוּהִים
 וְעֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֵךְ הָעֶקֶר שְׂיִהְיֶה בְּאֵמֶת.

אִפְלוּ דְּבִיּוֹר אֶחָד לְבַד כְּשׂוֹכִין לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה, הוּא גַם־כֵּן טוֹב
 מְאֹד, כִּי הוּא תְקוּן גְּדוֹל מְאֹד, וְגַם הוּא טוֹבָה לְנִשְׁמַת
 אֲבוֹתָיו שְׁכַבְר נִסְתַּלְקוּ.

יְכוּלִין לְקַשֵּׁר הַמַּחְשָׁבָה וְהַדְּבוּר לְהִשָּׁם יַתְפַּרֵּךְ וְלוֹמַר חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּלִי מַחְשָׁבָה וְעִיּוֹן מִקֶּדֶם. אָבֶל טוֹב יוֹתֵר בְּשָׁחוּשְׁבִין תּוֹרָה, כִּי צְרִיכִין לַחֲשֹׁב וְלַעֲיֵן וְלַחֲקֹר וּלְבַרֵּר הַדְּבָרֵי תּוֹרָה בְּמַחְשָׁבָתוֹ תַּחֲלָה הַיָּטֵב קֶדֶם שְׂאוּמְרִים.

כָּפִי הַשִּׁיחֹת וְהַהֲתַנְּלוֹת שְׁנַתְּפִשֵׁט בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה מֵהַחֲבוּרִים הַקְּדוּשִׁים מִצְדִּיקֵי אִמַּת שְׁבָדוּרוֹתֵינוּ, עַל־כֵּן בְּנִקַּל עֲכָשׁוּ מְאֹד לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה.

בְּכָל מְקוֹם שְׁלוֹמֵד אָדָם וְאִינוּ מִבֵּין צְרִיף לְבָכוֹת הַרְּבָה לְפָנֵי הַשֵּׁם יַתְפַּרֵּךְ שְׂאִאִיר עֵינָיו, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְהִבִּין, עַד שְׂיִכּוּלוּן לְזִכּוֹת עַל־יְדֵי זֶה לְהִבִּין גַּם בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְכַתְּבֵי הָאָר"י ז"ל, וְכֹל סִפְרֵי הַקַּבָּלָה.

מִזֵּב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּבְזָרִיזוֹת, וְלִבְלֵי לְדַקְדַּק הַרְּבָה בְּלִמּוּדוֹ וְלִבְלֵי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ הַרְּבָה בְּשַׁעַת לִמּוּדוֹ מֵעַנְיָן לְעַנְיָן. רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפְשִׁיטוֹת בְּמִקּוֹמוֹ, כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלִּמּוּד עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְכִמּוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: לִיגְמַר אִינִישׁ וְהַדָּר לִיסְפֵּר.

יְכוּלִין לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר וְאֶפְלוּ צְדִיק אַע"פ שְׂאִינוּ לְמַדָּן כָּלָל, רַק בְּעַל הַשְּׁגָה אֵין יְכוּלוּן לְהִיּוֹת, כִּי אִם כְּשֶׁהוּא לְמַדָּן בְּגִמְרָא פְּרוּשׁ תּוֹסַפּוֹת.

יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁהֵם גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה וּבְקִיָּאִים בְּסִפְרִים הֶרְבֵּה, וּמַחֲמַת זֶה דִּקְא אֵינָם יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ, מַחֲמַת שְׂמֻכְלָבֵל אוֹתָם בְּקִיאוֹתָם הַגְּדוֹלָה, וּמַתְחִילִים לוֹמַר הַקְּדָמוֹת רַבּוֹת, וּמַחֲמַת זֶה נִתְּבַלְבֵּל דְּבָרֵיהֶם וְאֵינָם יְכוּלִים לְהוֹצִיא לְאוֹר אֵיזָה חֲדוּשׁ נָאָה. כִּי כְּשֶׁרוֹצִין לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, צְרִיכִין לְצַמְצֵם אֶת הַמּוֹחַ לְבָלִי לְרוֹץ מִיָּד לְכַלְכֵּל דַּעְתּוֹ בְּרַבּוּי הַקְּדָמוֹת שְׂאֵינָם מְבָרְחִים לְחֲדוּשָׁיו, וַיַּעֲשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאֵינוֹ יוֹדֵעַ, וְאֵז יְכוּל לְהוֹצִיא לְאוֹר וּלְחַדֵּשׁ הֶרְבֵּה בְּהַרְגָּה כַּפֶּסֶד.

מִי שְׂרוֹצֵה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה, מֵתָר לוֹ לְחַדֵּשׁ כֹּל מַה שְׂיִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ בְּשִׁכְלוֹ בְּדַרְךְ דְּרוּשׁ וְסוּד, וּבְלִבְדֹּ שְׂלֵא יוֹצִיא אֵיזָה דִּין חֲדָשׁ ע"פ דְּרוּשָׁיו הַנ"ל.

מַה שְׂפּוֹתְבִין לְפַעֲמִים דְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁל עֲצָמוֹ אוֹ שֶׁל אַחֲרִים, אוֹ שְׂמַעְתִּיקִין אֵיזָה דְּבָרֵי תוֹרָה, כֹּל זֶה נֶחְשָׁב גַּם כֵּן לְלִמּוּד, רְצָה לוֹמַר: אֵף עַל פִּי שְׂהַפְתִּיבָה בְּוֵדָאֵי מְכַלָּה זְמַן הֶרְבֵּה, וּבִזָּה הַזְּמַן שְׂפּוֹתֵב הִיָּה יְכוּל לְלַמֵּד הֶרְבֵּה יוֹתֵר, אֵף-עַל-פִּי-כֵן מֵאַחַר שְׂמַכְרַח לְכַתֵּב, אֵזִי גַם נֶחְשָׁב כְּאֵלוֹ לְמַד מִמֶּשׁ כֹּל אוֹתוֹ הַזְּמַן.

מִי שְׂאֵינוֹ רְאוּי לְלַמֵּד קְבֵלָה וְלוֹמַד, עַל-יְדֵי-זָה אוֹבֵד אֶת לְבוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְהוּא בְּכַחֲנִית חֶסֶד לֵב, הֵינּוּ שְׂאִין לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב בְּתַפְלָה וְעִבּוּדָה. אֲבָל יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה שְׂחִיב גְּדוֹל עֲלֵיהֶם לְלַמֵּד קְבֵלָה, עַל כֵּן צְרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל גַּם עַל זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִוְלִיכוּ בְּדַרְךְ הָאֱמֶת בְּזָה.

אוצר היראה הלכות תלמוד תורה וקריאת התורה

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם בְּחִינַת קַבְלַת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "בְּכָל יוֹם יְהִי בְּעֵינֶיךָ בְּחֲדָשִׁים", וְזוֹה בְּחִינַת הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה שְׁצָרִיכִין לְקַבֵּל בְּכָל יוֹם שֶׁהוּא הַתְּחַדְּשׁוֹת הַמַּחֲזִין.

וְמִי שְׂזוֹכָה לְזוֹה בְּשִׁלְמוֹת לְחֲדָשׁ עַל-יְדֵי-זוֹה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרֵי לוֹ. אֵךְ אִפְלוּ שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂאִינָם זוֹכִים לְזוֹה, צָרִיכִין עַל כָּל פְּנִים לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם, בְּפֶרֶט בְּפֶקֶר בְּהַקִּיצוֹ מִשְׁנֵתוֹ לְעֶסֶק בְּתוֹרָה בְּחֶשֶׁק וְחִיּוֹת חֲדָשׁ וְיִהְיֶה בְּעֵינָיו בְּחֲדָשִׁים מִמֶּשׁ, כִּי זֶהוּ גַם כֵּן בְּחִינַת הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה.
(עֵיין לִיקוּמֵי הַלְכוֹת - נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֵרִית הַלְכָה ד אֹת ב)

לְמוֹד הַתּוֹרָה שְׁלוֹמֵדִין בְּלִילָה הוּא קְרוֹב יוֹתֵר לְעֵלוֹת אֵל הַשְּׁכִינָה. הֵן מֵצֵד הָאָדָם הֵן מֵצֵד הַשְּׁכִינָה כְּבִיכּוֹל. כִּי הָאָדָם יָכוֹל לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ וּלְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְפַּרֵּךְ בְּלִילָה יוֹתֵר מִבְּיוֹם, מִחֲמַת שְׂאֵז הָעוֹלָם נִיחַ קָצֵת מִרְדִּיפַת הָעוֹלָם-הַזֶּה. וְגַם הַשְּׁכִינָה סְמוּכָה לְאָדָם הַלּוֹמֵד בְּלִילָה וּמְקַשְׁבַת לְקוּלוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר: קוּמִי רְנִי בְּלִילָה וְכוּ' נִכַח פְּנֵי ה', כִּי הַשְּׁכִינָה קְרוֹבָה אֵלָיו וְהוּא נִכַח פְּנֵי ה' מִמֶּשׁ. כִּי בְּלִילָה הַשְּׁכִינָה הִיא בְּעוֹלָמוֹת הַתְּחַתּוֹנִים, וְאֵז עָקֵר מְנוּחָתָהּ אֵצֶל הָאָדָם הַלּוֹמֵד אֵז
(עֵיין לִיקוּמֵי הַלְכוֹת - תְּפִלָּה הַלְכָה א)

צָרִיכִין דִּיקָא לְעֶסֶק בְּתוֹרָה אַחַר הַתְּפִלָּה כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, שְׁצָרִיךְ לְצֵאת מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ.

בעזרה"ת

נְעִימוֹת בַּתּוֹרָה

חלק שני

תפילות לזכות לתורה

שלושים תפילות לזכיה בתורה

מתוך הספר "ליקוטי תפילות"

שחיבר רבי נתן תלמידו של רבנו נחמן מברסלב זיע"א

אמר המעתיק: השתדלנו מאוד, שלא לשנות כלל מהלשון שבספר ליקוטי תפילות, אבל קיצרנו או השמטנו את התפילות העוסקות בכל מיני מידות שדורשות עיון והבנה בסיסית בספרי רבנו הקדוש ז"ל, והשארנו את התפילות המדברות על עסק התורה.

מתוך הקדמת רבי נתן ז"ל לספר "ליקוטי תפילות":

"והנה לא נפלאות היא לחבר תפילות חדשות, כי כבר קדמוני בזה כמה וכמה גדולים וקטנים, אשר חיברו ויסדו כמה תפילות, כמו בספר 'שערי ציון', שנמצאים כמה תפילות שחיברו האחרונים, וכן בסידורים הגדולים ובשאר ספרים, וגם בימינו נתחברו כמה וכמה תפילות חדשות, וגם יש כמה וכמה ספרים שלמים של תפילות... וגם כל הפיוטים והסליחות וזמירות - רובם ככולם לא יצאו מפי הקדמונים מנביאים ותנאים ובעלי רוח הקודש, כי אם מפי האחרונים שהיו זמן רב אחר שפסקה רוח הקודש מישראל... כי לא בשמים היא, אדרבא - בחיבורי תפילות אין שום אחריות ואין בו שום חשש סכנה כמו בשאר ספרים שמחברים, כמו בענין הוראת איסור והיתר ודיני ממונות שיש בהם סכנה גדולה למחברם שלא יכשל בדבר הלכה ח"ו... ואעפ"כ החיוב על כל בעל תורה לחבר ספרים כפי אשר תשיג ידו... מכל שכן וכל שכן בעניני חיבורי תפילות שאין יוצא מהם הוראה ודין ולא באור ופרוש, בודאי אין למנוע מלחברם, אף מי שאינו גדול במעלה, בפרט תפילות כאלו שנתייסדו על יסוד חזק וקיים... "

כמה מילים מהמעתיק על התפילות שלוקטו עבור דורשי ה' ותורתו

אמרתי האירה עיני הלומדים בתורת ה' ובה יהגו יומם ולילה, מעט דברים, על החשיבות התפילה - לצורך השגת התורה הקדושה:
יש אדם שרוצה באמת לסיים את הש"ס, והוא מנסה ללמוד דף אחד וזה לוקח לו זמן רב, ואז כאשר חושב - 'איך אוכל לסיים את הכל?' אזי מבין שעליו להתפלל על זה...

וכך ראוי, כי את החכמה אי־אפשר להשיג בדרך טבע בלבד, והתפילה מסוגלת לשנות את הטבע!. וגם מה שיכול להשיג בדרך הטבע, הרי שישנם מניעות רבות מצד הטבע בעצמו, כגון, הקושי הטבעי לפנות לעצמו מספיק זמן ללימוד וליישב דעתו היטב, להבין ולהתלהב וכדו' כך שאם הלומד ירצה להנהיג את עצמו על פי הטבע, יגלה פעמים רבות שהטבע שם לו רגלים...

ולכן, התפילה היא מחויב לטבע, ולזה יש להתפלל - להשיג את החכמה באופן שלא היה יכול להשיג מכוחו הטבעי, והיא גם פורצת את המניעות והקשיים הטבעיים - להתפלל שיוכל למצות את כוחו, להשיג את החכמה לפי עמלו.

ישנם דברים שאין מעלה על דעתו להתפלל עליהם, כי לא מרגיש בהם איזהו "חסרון", או שהחסרון לא מראה את־עצמו לעיתים תכופות, כגון, הצורך להכניע את היצר הרע, התאוות והמידות הרעות. ובודאי שכל לומד היה מעוניין בזה, אבל, זה לא מה שמפריע לו כל הזמן, ולכן, הוא לא ממהר לרוץ לארון־קודש כדי לבקש מה' שיעזור לו בהם... אבל, זהו רצון שיש בו, דהיינו שיש לו רצון להכניע את היצר הרע ולתקן את מידותיו. ובאמת, אם הוא יזכה להכניע אותן, אזי יהיה בשמחה גדולה!

וכן, ישנם דרגות גבוהות בעבודת ה', שלא תמיד משתוקק להם, אינם חלק מרצונו התמידי [במודעות]. ועל זה ועל כיו"ב דווקא - צריך את התפילה! כי לגבי הדברים התמידיים, להם הוא משתוקק [כגון להשיג את החכמה או לסיים את הש"ס] הרי שיכול תמיד לרוץ לארון-קודש ולבקש, כי תמיד מרגיש את חסרונו, אבל אלו שהם לא רצונו התמידי אלא רק רצונו הפנימי, בשבילם צריך לסדר תפילות ולבקש בפה, להביע אותם, כדי להוכיח - שהם באמת רצונו, למרות שלא תמיד חש בזה.

ולכן, יש תפילות בהם המחבר כתב כל מיני לשונות של בקשות שהקורא בהם לא תמיד מתחבר להם בהרגשתו, הם לא חלק מחסרונותיו התמידיות (בהרגשה), ובשביל זה נתקנו התפילות, דווקא בגלל שהם לא בהרגשה התמידית, זאת כדי שיביע בפיו את רצונו האמיתי - הפנימי.

לדוגמא: בתפילה אומרים, שיעלה לפני ה' יתברך כאילו הקרבנו קורבנות וכו' ויש גם נוסח של "גילוי דעת" 'כאילו כווננו בכל הכוונות וכו' - אפילו שאנו לא מקריבים קורבנות ולא מכוונים בכוונות, הרי שנחשב לפניו ית' כאילו עשינו כן, היינו מכח התפילה שהיא גילוי הרצון של המתפלל, שהוא רוצה להקריב קורבנות ורוצה לכוון, וזה נחשב שכך נעשה.

וכמו כן, לומד תורה שכל רצונו להיות "רבי", משתוקק לקבל איזה תואר בתורה, שזה מהלך של לימוד ש"לא לשמה", ואמרו חז"ל: "מתוך שלא לשמה בא לשמה", שבסוף הוא יזכה באמת ללימוד בשביל לעשות נחת רוח להשם. אך עכשיו הוא נמצא במצב של "לא לשמה", וזה מה שעכשיו בוער לו ברצונו - להקרא רבי וכדו', ואילו הלימוד "לשמה" לא בוער לו עכשיו כלל. על-כן, עליו להתפלל כל מיני תפילות ולהתחנן להגיע לדרגה זו [לשמה], ואפילו שזה לא מה שבווער לו - יש לו להתפלל בלי להרגיש רצון לזה, כי בתפילה הוא מגלה את הרצון הפנימי והאמיתי. ולכן, כל מה שאמרו חז"ל "מתוך שלא לשמה בא לשמה", זה רק כאשר הוא לומד שלא לשמה בגלל יצר הרע שמבלבל את מחשבותיו, אך ברצון

הפנימי שלו הוא רוצה להגיע ללשמה. אבל אם אין לו כלל רצון פנימי ללמוד לשם שמים, והוא לא מגלה רצון זה בתפילות, הוא לעולם לא יגיע ללשמה.

רבי נחמן מגלה בסימן ל"א בהשגות נפלאות, את העניין של התפילה עם אמירה בפה, אפילו לדברים שהוא מאוד נכסף להם, שלכאורה - עצם זה שהוא נכסף לדבר והוא בווער בו - יהיה מספיק, ולמה לגלות זאת בפה? - "ידע, שלא די לאדם בהשתוקקות בלב בלבד, כי צריך האדם להוציא בשפתיו פסופיו, ועל זה נסדר סדר התפלות"

כיו"ב בסימן ל"ד, שואל רבי נחמן: למה צריך להוציא את התפילה במילים דרך הפה, הרי, הקב"ה יודע מחשבות ליבו ותפילותיו הפנימיות? ומבאר: כי הפה הוא "כלי" לקבל את השפע של התפילה. ע"ש. פרוש: אם אדם רוצה לקבל דבר מה, הוא צריך להושיט את ידו לקבל את הדבר, כי היר הוא "כלי" לקבל את הדבר, כן הוא הפה, הוא כלי לקבל את השפע של התפילה.

ערך מעלת העוסק בתורה אין לשער, ויקר השפעתה לעולם ולכל העולמות - יתר משאר המצוות הכתובים בה, וכלשון הרמח"ל: "עניינה הוא היותר יקר ומעולה מכל מה שאפשר שימצא בנמצאים". ורבו השבחים בחז"ל על האדם שזוכה ללמוד תורה. ובליקוט זה אספנו מעט מהלשונות של רבי נחמן ותלמידיו וצ"ל על ערך עסק התורה והשפעתה. וניתן היה לכתוב ללא ערך ושיעור על עסק התורה מתוך המקורות של ספרי רבי נחמן, ורק בגלל שמגמתנו הייתה לקצר בליקוטים, לכן לא טרחנו יותר בחיפושים והעתקת כל הלשונות, ומה גם, שרוב הענינים בספרי רבנו צריכים הרכה עיון והעמקה, וביותר צריך לטרוח על הפשטת הדיבורים שיהיו מובנים לכל נפש. [ועוד חזון למועד].

הבט וראה, כגון מה שאמרו חז"ל על התורה, שהיא יקרה מפנינים יותר מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים, ועוד מעלות נשגבות. - הנה בן תורה הלומד בה, הלא יפלא בעיניו מאוד, עד כמה יקר וגדול הוא לפני ה' יתברך! עד שמחמת "קמנות המוחין" יוכל ח"ו לזלזל במדרשי חז"ל אלו ויהיו סתומים בעיניו מאוד - להחשיב את עצמו להיות כזה גדול המעלה? שהרי הוא יודע את נפשו ופחיתות מעשיו ומידותיו שטרם תיקנם, ואיך יוכל לשער בדעתו שהוא יותר מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים וכו' וכו'? שהרי הכהן הגדול בהרהור קל - מיד היה מת ונפלט ממקום הקודש! וכן יפלא מאוד כל כיוצא בזה.

על כורחך אתה למד, שככל שהתורה יקרה, כך השגתה יקרה מאוד! ולא כל מי שנקרא כיום "בן-תורה" יוכל להקרא שהוא יותר מכהן גדול וכו' אלא רק כאשר זכה בה באמת! כי ככל שיקר ערכה, כך יתמעטו הזוכים בה!

על כן, עניין התפילה - הרצון והכיסופים כדי להשיג את התורה, הוא דבר מוכרח ולא יספיק רק הלימוד לבד, כי בשעה שלומד בה - עלול לחשוב שהיא כבר נתונה בידיו... בפרט כאשר הוא זוכה להבינה ולחדש בה וכו', ובזה הוא מווייל את ערכה... ולכן, דבר כזה יקר, מלבד ההתעסקות בה - הלא דורשת היא את בקשתה ורדיפתה ללא הרף, עד שיזכה בה באמת. וגם כשזכה במשהו, כיון שרחבה היא מנייים וכו' עליו לדרוש ולכסוף לעוד ועוד ללא הפסקה!

משל, לכפרי שרוצה להנשא לבת מלך אצילה, שלא מספיק החיזור אחריה, שבזה יחשב למשוגע ועלול להתפס ולהכנס לבית אסורים וכדו' אלא עליו לפעול כמה פעולות לשם כך, עליו לנסות לדרוש אותה בכל מיני פיוסים אצל אביה, שיוכיח גודל אהבתו אליה. ולכן מלבד העמל והיגיעה בלימוד וההכשרה במידות, שזה דבר הכרחי כדי להיות ראוי לתורה, הרי צריך את התפילה לה' יתברך, את הדרישה והרצון לקבל את התורה.

לֹא מספיק שאומרים בתפילה "אתה חונן" או בברכות של קריאת שמע שמוכירים את התורה, כי בזה לא מראים רצון לתורה. לא רק בגלל הלשון הקצרה, אלא בעיקר בגלל שאמירתם בנדר חובה כמו שאר התפילה, ולכן, הם לא הדרך להראות שהוא באמת רוצה את התורה ואין הוא מגלה בתפילות אלו שהוא משתוקק לה, ולכן, התפילות המלוקטות כאן, שהן מלאות בכל מיני לשונות נפלאות כפי שניתן לראות בכל תפילה ותפילה, יכול עליידם להראות את גודל רצונו וכיסופיו להשיג את התורה ולהיות ראוי לה.

יהי רצון שנוכה לתורה ולא נרפה מהתפילה!

מהו "ליקוטי תפילות" ?

מבוסס על־פי לשון ספר "באש ובשמים" [ח"ד פרק כ"ה]

"ליקוטי תפילות", אחת היצירות המופלאות שיצאו מתחת ידיו של רבי נתן תלמידו המובהק של רבי נחמן מברסלב. המה תפילות המבוססות על תוכן הספר "ליקוטי מוהר"ן" של רבי נחמן.

בכדי שהאדם יזכה להגיע לחובתו בעולמו, להתקרב להשי"ת ע"פ ההדרכה שבליקוטי מוהר"ן - יש להתפלל לזכות לקיימם.

"ליקוטי תפילות" מלא וגדוש בתחינות מלאי התעוררות - רבים נתקרבו להשי"ת בעטיין.

בלשונו העשירה מלאת הרגש, השכיל לכלול בתפילות את כל הצמרכויות האדם עלי אדמות, הן הגשמיות ובעיקר הרוחניות.

יסודן של התפילות בנויות על עצת רבנו: האדם ישיח עם בוראו את כל אשר עם לבבו, כדבר איש אל רעהו.

מעיינות של התעוררות והתלהבות עצומה מצויות בתפילות הללו, שכל הזוכה לאמרן בודאי מתעורר להשי"ת, אשר על כן התבטא פעם רבי נתן ואמר: "עתידין ליתן את הדין על כל יום שעובר בלי ליקוטי־תפילות".

רבנו מלמד: האדם יבקש על כל פרט ופרט מחייו הגשמיים, ואכן רבי נתן מביא רבות תחינות ובקשות על צרכי האדם הגשמיים, אך הדגשתו העיקרית היא: להתפלל לה' יתברך על התקרבותו אליו. הספר מלא וגדוש תפילות להקב"ה שיעזור לו לעבוד על מידותיו, לשפרם ולעדנם, ולעבודו באמת.

נְעִימוֹת מהו "ליקוטי תפילות" ? בַּתּוֹרָה פּט

"טוב לעשות מהתורה תפילה, דהיינו בשלומד או שומע איזה מאמר תורה וכו' אזי יעשה מזה תפילה, דהיינו לבקש ולהתחנן לפניו ית' על כל מה שנאמר שם באותו מאמר - מתי יזכה גם הוא לבוא לכל זה, וכמה הוא רחוק מזה... וענין השיחה זו עולה למקום גבוה מאוד. ובפרט כשעושה מתורה תפילה, מזה נעשה שעשועים גדולים מאוד למעלה" לשון רבנו בספר ליקוטי מוהר"ן תנינא כ"ה.

בתחילת הקדמתו של רבי נתן לספר "ליקוטי תפילות" הציב יסוד זה כבסיס למפעל הענק הלזה, וכך הוא כותב: "רבנו ז"ל הזהיר אותנו כמה פעמים בכמה מיני לשונות - לעשות מהתורות תפילות, ואמר שנעשה מזה שעשועים גדולים למעלה, ואמר: שעדיין לא עלו שעשועים כאלו לפני השי"ת כמו אלו השעשועין שנעשין מתפילות אלו שעושין מן התורות".

רבי נתן קיים "לעשות מתורות תפילות" פשוטו כמשמעו. ואחרי שהיה לומד איזהו עניין ושומע דבר תורה מרבנו, היה מתפלל עליו בכוונה גדולה, באריכות ומפרט כל דבר לפרטיו, והיה מבקש לקיים כל נקודה ונקודה.

רבי נתן קיים למעשה את דברי רבנו שאמר פעם: אם תוך-כדי ה"התבודדות" יוצאת לאדם תפילה נאה ומסודרת, עליו לרשום אותה בכדי שיוכל לאומרה שוב בעתיד. לפיכך היה רבי נתן נוהג לרשום את תפילותיו לעצמו.

את כל לבו שפך רבי נתן בתפילותיו, כל תיבה ותיבה רוויה בדמעותיו להשי"ת. סיפר רבי נחמן מטולמשיין ז"ל, שראה פעם את כתב היד של התפילה המיוסדת על סימן נ"ו, איך שכל התפילה מחוקה מרוב דמעות ששפך בה רבי נתן. (אבני"ה ברזל)

שנת תקע"ה, החל רבי נתן לרשום את תפילותיו באופן מסודר. החסידים שאך הביטו בהם, נתפעלו מיופים של התפילות, וביקשו ממנו העתקות לעצמם, בכדי שיוכלו גם הם לאומרם. רבי נתן ניאות להם ברצון,

וכך החלו תפלותיו לעבור מיד ליד בין החסידים, וכולם גמרו עליהם את ההלל, והדרישה לתפילותיו גברה מאוד, עד שלבסוף הוחלט להדפיסם ולהפיצם לכל דורש.

בקי נפלא היה רבי נתן בלשון הקודש. תפילותיו הם שילוב נפלא רבי-חן של פסוקים וקטעי פסוקים וכיטויים מהתנ"ך ביחד עם השתפכות אמיתית ונלהבת של נפש מבקשת את ה' באמת ומתגעגעת לקדושה. הפשטות של דיבורי התפילות מחד גיסא, וההשגות הנעלות הטמונות בכל תפילה מאידך גיסא, עושים את התפילות הללו שוות לכל נפש, מריש כל דרגון ועד סוף כל דרגון.

תפילותיו הנפלאות הן לימוד ברור ומעשי - איך לדבר עם הקב"ה בהתבודדות, וכיצד יכול כל אדם לקיים את העצה של ההתבודדות, אשר על-ידיה אפשר להתקרב כיאות אל השי"ת כדברי רבי נחמן בכמה מקומות.

היו אומרים, שכל תפילה ותפילה היא גם פירוש וביאור נפלא על הסימן בליקוטי מוהר"ן שעליה מיוסדת התפילה, ולא פעם היו מעיינים בליקוטי תפילות בכדי לרדת לעומק דברי רבנו.

תפילה א

לימוד תורה בכח

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִּהְיֶה
 בְּעֶזְרֵנוּ. וְתוֹזֶכֶה אוֹתֵנוּ, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבְחַסְדֶיךָ
 הַעֲצוּמִים, לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד, וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה
 תְּמִיד, וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה. וּבִזְכוּת וּכְחַ לְמוֹד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, תִּתֵּן לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כַּח לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ
 אֶת הַיְצֵר־הָרָע מִקֶּרְבָנוּ. וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי לְמוֹד וְעֶסֶק הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא כְּלֵה שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם
 כַּח לְהַרוּח־שְׂטוֹת וְשִׁנְעוֹן לְבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ, וְנִזְכֶּה לְגַרְשׁוֹ
 וְלַסְלִקוֹ מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ:

אָנָּה יְהוָה, אַתָּה יַדְעֶתָ אֶת רַבּוּי הַמַּחְשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת
 אוֹתֵנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמְתָּ, בְּכָל־עַת וּבְכָל שָׁעָה, וּכְלֵם
 בְּאִים עַל־יְדֵי הַרוּח־שְׂטוֹת וְשִׁנְעוֹן שְׁנַתְּדִבֵּק בָּנוּ עַל־יְדֵי
 חֲטָאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִתְבַּלְבַּל דַּעְתָּנוּ וְשִׁכְלָנוּ. אָבִינוּ
 שְׁבַשְׂמִים, טוֹב לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וּבָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, לְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ וּלְכַבֵּל אֶת הַרוּח־שְׂטוֹת וְהַשְׁנְעוֹן
 מִמָּנוּ עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

אָנָּה יְהוָה, תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם כַּח
 לְהַיְצֵר־הָרָע וְהַרוּח־שְׂטוֹת לְבַלְבֵּל וּלְכַבֵּל אוֹתִי, עַל־
 יְדֵי הַמַּצְוֹת שְׁלוֹ. שֶׁהוּא מִתְלַבֵּשׁ בְּמַצְוֹת, כְּאִלוֹ שְׂמִסִּית אוֹתִי

לְאִיזוֹה דְבַר מִצְוָה וְטוֹמֵן בְּזוֹה רִשְׁת לְרַגְלִי, חֵם וְשָׁלוֹם. אֲנִי
 יְהוָה, חוֹם וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי, וְהִצִּילֵנִי מִמָּוֶן וּמִעֲצוֹתַי הַרְעוֹת,
 לְכָל יְהִיָּה לוֹ כִּחַ לְהַטְעוֹת אוֹתִי, חֵם וְשָׁלוֹם. וְהִנְנִי מִשְׁלִיךְ אֶת
 כָּל יְהָבִי עֲלֶיךָ יְהוָה, אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. וְאֲנִי סוֹמֵךְ עַצְמִי
 עֲלֶיךָ לְבָד, שְׂאֵתָה תוֹלִיכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר
 וְהַאֲמַת בְּכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה, בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה, שְׁכַלֵּם
 יְהִיוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֶסוּר מִרִצּוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל. כִּי אֵתָה
 יַדְעֵת, כִּי בְּשֶׁר־וּדָם אֲנַחְנוּ, וְאִי־אֶפְשָׁר לָנוּ לְכוֹן בְּכָל־עֵת
 רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ. עַל־כֵּן, עֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 שְׁלֹא יְהִיָּה שׁוֹם כַּח לְהִי־צַר־הַרְעַ וְהַרְיוֹח־שְׁטוֹת וְהַשְׁגָּעוֹן
 לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, רַק אֲזַכֶּה לְסִמּוּךְ עֲלֶיךָ לְבָד. תִּרְחַם עָלַי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹלִיכֵנִי וְתִדְרִיכֵנִי בְּדַרְךְ הַאֲמַת, תָּמִיד,
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל רִגַע, בְּאִפְן שְׁכַל מַעֲשֵׂי וְעַסְקֵי וְתַנּוּעוֹתַי, וְכָל
 הַתְּנוּעוֹת שֶׁל בְּנֵי וַיּוֹצֵאֵי חֲלָצִי וְשֶׁל כָּל הַתְּלוּוִיִּים בֵּי, כֻּלָּם יְהִיוּ
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב לְבָד, תָּמִיד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּבְכֵן, תַּעֲזֹרֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזַכֶּה לְהַגְבִּיר הַיִּצְר־טוֹב עַל יִצְר־הַרְעַ
 וְתַחֲנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חֲכָמָה וְשִׁכָּל דְקָדְשָׁה,
 שְׂאֲזַכֶּה לְהַסְתַּפֵּל בְּכָל דְבַר בְּאוֹר הַשִּׁכָּל דְקָדְשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ,
 שְׂאֲזַכֶּה לְהַכִּין מִכֻּלָּם אֶת הַרְמוּזִים שְׂאֵתָה מִרְמֹז אֵלַי בְּכָל עֵת
 לְהַתְקַרֵּב אֵלַיךְ. אֲכִי"ר.

תפילה ב

ללימוד תורה בלילות

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבְזַרְעוֹ אַחֲרָיו, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה, שֶׁתִּזְכָּר בְּרַחֲמֶיךָ וּחֲסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֶת שְׂכִינַת עֲנֹךְ, אֲשֶׁר נִדְּדָה מִמְּקוֹמָהּ כְּצַפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנְיָה. "אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי בָא מוֹעֵד", תְּקִים וְתִגְבִּיחַ אֶת כְּנַסְת־יִשְׂרָאֵל מִנְּפִילְתָּהּ. וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שְׁנוֹפָה לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּקוֹל גִּילָה וְרִנָּן, וּנְגִינוֹתֵינוּ נִנְנָן כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ, בְּקוֹל נְעִים וְעָרֵב כַּאֲשֶׁר אָהַבְתָּ. וְתַעֲזֹר לָנוּ לְעֵסֶק בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, לְשִׁמְיָה תְּמִיד, יוֹמָם וְלַיְלָה. וּכְשֶׁם שְׁמִסְרַת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְמוֹשֶׁה עַבְדְּךָ, וּבַיּוֹם לְמִדַּת עֲמוֹ תּוֹרָה שְׁפַכְתָּב וּבְלִילָה תּוֹרָה שְׁפַעַל־פֶּה, כֵּן תַּעֲזֹרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְלָמוֹד וְלַהֲגוֹת בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, תְּמִיד, שְׁנוֹפָה לְלָמוֹד תּוֹרָה שְׁפַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁפַעַל־פֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַפְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְהַתְגַּבֵּר עַל הַשְּׁנָה, שְׁנוֹכַל לְנַדֵּד שְׁנָה מֵעֵינֵינוּ לְלָמוֹד בְּכֹל לַיְלָה תְּמִיד מִשְׁנִיּוֹת עִם הַגְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה, לְלָמוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקִיּוֹם, לְעֵסֶק בָּהֶם לְשִׁמְיָה. "קוֹמֵי רַבִּי בְּלַיְלָה לְרֵאשׁ אֲשִׁמְרוֹת". וְעַל־יְדֵי־זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד. "יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶדּוֹ, וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי תַפְּלָה לְאֵל חַיִּי" וְתִקִּים אֶת סִפְת דָּוִד הַנִּפְלָת. אכִי"ר.

תפילה ג

לטהרת הלב והמחשבה

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל וְהוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם, בְּכַח גָּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה, וְהִבְדַּלְתָּנוּ מִחַמְשִׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְהִכְנַסְתָּנוּ בְּחַמְשִׁים שְׁעָרֵי קִדְשָׁה. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, אֵת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ. אֱלוֹ פִינוּ מְלֵא שִׁירָה כִּים, וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גְּלוֹי, וְשִׁפְתוֹתֵנוּ שֹׁבַח בְּמַרְחָבֵי רְקִיעַ, לֹא נוּכַל לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְפָנֶיךָ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ אֵת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְהַתְּמִימָה, וּבְחֵרֶת בָּנוּ מִכָּל הָאֲמוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ הַיְקָרוֹת, "הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב".

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵנַן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קִדְשֶׁךָ, לְדַבֵּר עִמָּם, בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ, בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּכֵנוּ עַל הַר סִינַי, לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. וְתוֹצִיא מִלְּפָנֶיךָ הַרְבִּים, לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ, בְּכָל כּוֹחַ, שְׂאוּכָה לְהוֹצִיא הַקּוֹל וְהַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכַח גָּדוֹל, וְהַקּוֹל הַזֶּה יְעוֹרֵר כּוֹנֵת לְבִי, שְׁלִבִי יְהִיה שׁוֹמֵעַ וּמְכִין הַיֵּטֵב מֵה שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל לְפָנֶיךָ, שְׂאוּכָה לְהַתְּפִיל בְּכוֹנֵת הַלֵּב.

וַיִּיחַד לְבַבִּי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְנֹפְנִי שְׁיִהְיֶה לִּי יִרְאַת שָׁמַיִם, וְאַהֲבָה נִשְׁמַר שְׁלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם יִרְאָה חִיצוֹנָה כְּלָל, שְׁלֹא אֵירָא וְלֹא אֶפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, לֹא מִשֵּׁר וְאֲדוֹן וְלֹא מִשׁוּם אָדָם שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא מִחַיָּה רַעָה וְלִסְטִים, וְלֹא מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם. וְלֹא יִהְיֶה לִּי שׁוּם פְּחַד וְיִרְאָה כִּי אִם מִמְּךָ, מִמְּךָ לְבַד אֵירָא וְאֶפְחַד תְּמִיד, לְבַעֲבוֹר תְּהִיָּה יִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי, לְבַלְתִּי אֶחְטֵא לְעוֹלָם. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְיִרְאַת הַרוּמָמוֹת.

וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, לְפָנֹת אֶת מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי מִחַכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת. שְׁלֹא אֶמְטַמֵּם אֶת מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּתַאוּוֹת וְהִרְהוּרִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֶחְמִיץ אֶת מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּחַכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּבְתַאוּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁלֹא אֶתֵּן לָהֶם שׁוּם מְקוֹם בְּמַחִי כְּלָל, רַק יִהְיֶה מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי נְקִי וְנֹד, וְאַזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי תְּמִיד. אֲכִי"ר.

תפילה ד

לזכות לדרכי התשובה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי, וְנֹפְנֵי שְׂאֵהֶיָה בְּכָלֵל "הֵבֵא לְטָהָר". וְתַסִּיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם לְטָהָרְנִי מִעוֹנוֹתַי,

שְׁאֵזְבָה לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי. וּפְנֵי
 לְהִיּוֹת מִן הַנְּעֻלָּבִים וְאֵינִם עוֹלָבִים, שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאֵינִם
 מְשִׁיבִים. וְלִמְקַלְלֵי גַפְשֵׁי תְדוּם כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: דָּם לַיהוָה
 וְהִתְחַוֵּל לֹ" וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת,
 כְּחֵרֵשׁ לֹא אֲשַׁמֵּעַ וּכְאֵלֵם לֹא יִפְתַּח פִּי.

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יַדְעַתְּ לְאוֹלְתַי וְאֲשֵׁמוֹתַי מִמֶּךָ לֹא
 נִכְחַדְדוּ. וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה, אָנָּה אָנוּם לְעֹרָה, וְאֵיךְ
 אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְתַחֲבוּלָה וְעֵצָה לְהַמְלִיט עַל גַּפְשִׁי, לְהַצִּילַה מִנִּי
 שְׁחַת, "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי", הוֹשִׁיעֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם וְחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמְּעוֹן
 קְדֻשָּׁתְךָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה, שְׁאֵזְבָה
 לְהִתְקַדֵּשׁ וְלַהֲטָהֵר בְּאֵמֶת, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בַּתְּשׁוּבָה
 שְׁלָמָה.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, תְּרַחֵם עָלַי וְתַעֲזָרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַתְּחִיל לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵעֵלָה מֵעֵלָה חַיֵּשׁ
 קַל מְהֵרָה וְכָל הַיְרִידוֹת יִתְהַפְּכוּ לְעֲלִיּוֹת, וְכָל הַהֲתַרְחַקוֹת
 יִתְהַפְּדוּ לְהִתְקַרְבוֹת.

כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְקַרְבְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְהִתְחַלַּת לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
 הַמּוֹן קְדֻשָּׁתְךָ וְתַקַּף חֲמִלְתְּךָ, וְאֵין נֶאֱמָר לְךָ לְעֹזְבָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ. יְהִמוּ מֵעֵיד עָלֵינוּ. וְכֹאֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ
 וְטוֹבְךָ עָלֵינוּ, וְנִתְּתָ לָנוּ תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ

נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וְשִׁלַּחַת לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, צְדִיקוֹ אִמַּת בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְסְרָה הַתּוֹרָה לָנוּ מִמֹּשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ,
 וּמִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים, וּמִזִּקְנִים לְזִקְנִים וְצְדִיקִים שְׂבָכָל דּוֹר וָדוֹר,
 עַד אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵלֵינוּ הַשְּׁתַּלְשֻׁלוֹת קִבְּלַת הַתּוֹרָה. יִכְמְרוּ מַעֲיָךְ
 עָלֵינוּ, וְתַעֲזְרֵנוּ לְקַיֵּם בְּאִמַּת אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאֵהֱבָה.
 חוֹסֶה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזַרְנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ וּבְצְדִיקִים
 לְעוֹלָם וָעַד, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

אָנָּה יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְּנֵי שִׁינְפָקְחוּ עֵינֵי וְלִבִּי וְאֶזְנוֹי,
 לְרֵאוֹת וּלְהִבִּין וּלְשָׁמַע גְּדֻלַּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וּלְשׁוּב
 אֵלֶיךָ בְּאִמַּת. וְחַנְּנֵי מֵאֲתָךְ דַּעַה בְּיָנָה וְהַשְׁפֵּל, לְהִבִּין וּלְהַשְׁיֵג
 דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה בְּאִמַּת, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל בְּעָלֵי תְשׁוּבָה
 בְּאִמַּת, כִּי יִמְיָנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וְרוֹצֵה אֶתְּךָ בְּתְשׁוּבָה,
 וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אִימָתִי. תַּעֲזְרֵנִי לִילָךְ בְּדְרָכֵי הַתְּשׁוּבָה תָּמִיד.
 אֲכִי"ר.

תפילה ה

אמת, אמונה ודבקות

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַטַּע אִמּוּנַתְךָ בְּלִבֵּנוּ,
 וְנִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצְדִיקֶיךָ בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, שְׁתַּהֲיֶה אִמּוּנָתְנוּ חֻזְקָה כָּל כָּךְ, כְּאֵלוֹ אָנוּ רוֹאִים
 בְּעֵינֵינוּ אֱלֹהוֹתְךָ וְהַשְּׁגַחַתְךָ וּכְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָעוֹלָם.

וְנִהְיָה דְבָקִים בְּךָ תָּמִיד, בְּאַמֶּת, וּבִדְעָה נְכוֹנָה וּמִי־שֶׁבֶת, בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֶבֶת פְּסֻלַּת כָּלָל. וְלֹא נִפְרָד מִמְּךָ לְעוֹלָם, אִפְלוּ כִּרְגַע קִלְהָ. וַיְהִי־הָ לָנוּ בּוֹשָׁה וּפְחָד וְאִימָה וַיִּרְאָה מִמְּךָ, בְּכַל־עֵת וּבְכַל־רְגַע, וְלֹא נִשְׁבַּח אוֹתְךָ לְעוֹלָם, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ, בְּשִׁבְתָנוּ בְּבֵיתנוּ וּבְלִכְתָנוּ בְּדֶרֶךְ, בְּדַבּוּרָנוּ וּבְשִׁתִּיקוּתָנוּ, בְּעִמְדָתָנוּ וּבִישׁוּבָתָנוּ, בֵּין בְּעֶסְקָנוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת, וּבֵין בְּעֶסְקָנוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, בְּכֹל־ם נִהְיָה דְבָקִים בְּךָ. וְתַעֲזָרְנִי לְקָיִם בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁפָתָיוֹב: "שׁוֹיְתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד כִּי מִימִינִי כָּל אֲמוֹט". וְנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלֵינוּ תָּמִיד, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּמְלִכוּתְךָ כָּל מְשָׁלָה, כְּמוֹ שְׁפָתָיוֹב: "אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוָה, הֲלֹא אַתְּ הַשָּׁמַיִם וְאַתְּ הָאָרֶץ אֲנִי מְלֹא"

מְלֹא רַחֲמִים, חֲפִיץ לְהִיטִיב, אֲשֶׁר בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ כְּדֵי לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, כְּדֵי שְׁנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה. כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, וְרַצִּיתָ לְהִטִּיב מִטּוֹבְךָ לָנוּ, וּלְהִרְאוֹת לָנוּ רַחֲמָנוּתְךָ וְחֲנִינוּתְךָ, עַל־כֵּן בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּדֵי שְׁנִזְכָּה לִידַע וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ, וּלְחַזוֹת בְּנַעֲם זִיּוֹךְ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה שְׁבָכָל הַטּוֹבוֹת, וְאִין שׁוּם טוֹבָה אַחֶרֶת בְּעוֹלָם, וְכֹל הַטּוֹבוֹת וְכֹל הַנְּפִלְאוֹת שְׁעֵשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ, בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה, כְּלָם הֵם רַק בְּשִׁבְלִי תִכְלִית הַטּוֹב הַזֶּה, כְּדֵי שְׁנִזְכָּה לִידַע מִמְּךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא

הַתְּכַלִּית שֶׁל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
כָּל, וְתִקְבַּע אִמּוֹנַתְךָ בְּלַבְנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבְךָ,
וְתוֹפְנוּנוּ לַחַיּוֹת בְּנֵעָם זִיּוֹךְ. וְתַעְזוֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ
תְּפִלוֹתֵינוּ בְּכָל לַיִל וּנְפֹשׁ, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח עַל יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ
לְשָׁנוֹת הַטָּבַע, וְתִשְׁמַע תְּפִלוֹתֵינוּ תָּמִיד.

וְזַבְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל־מִינֵי
כְּפִירוֹת וּבְלָבוּלִים, שֶׁלֹּא יַעֲלוּ בְּלַבְנוּ וּבְלֵב כָּל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּנִסְיֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר אֶתָּה
עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ
עַד־כֵּן בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְרַק גִּדַּע וְנִאֱמִין שֶׁהַכֹּל מֵאֵתָּךְ לְבַד,
עַל־יְדֵי הַשְּׁגָחַתְךָ אֲשֶׁר אֶתָּה מְשַׁגֵּחַ תָּמִיד בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָמִית
עַל כָּל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקִים תָּמִיד,
וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מוֹשִׁיחַ
צְדָקָנוּ.

וְעִזְרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְשָׁמֹר אֶת הַבְּרִית קְדֹשׁ. וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִינֵי פָגַם שֶׁל נְאוּף, חַס
וְשָׁלוֹם, הֵן בְּרֵאִיָּה הֵן בְּמַחְשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה, וּבְכָל
הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים, תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילָנוּ וְתַעְזְרֵנוּ לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים
וְטָהוּרִים בְּכֻלָּם. וְנִזְכֶּה לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב,
וּבְצִל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.

[לתיקון פגם הברית, יקרא "תיקון הכללי". אם יכול יקרא זאת אחרי טבילה במקוה ודיו.]

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִכָּל מִינֵי שָׁקֶר וּמַעֲוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן מִדְּבַרֵי שָׁקֶר - שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבַר שָׁקֶר, חֵם וְשָׁלוֹם. וְהֵן מִדְּרָכֵי שָׁקֶר - שְׂלֵא נִלְךְ בְּדַרְכֵי שָׁקֶר חֲלִילָה. וְתִצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִדְּרָכִים נְבוֹכִים, מִדְּרָכֵי תוֹעִים, רַק תִּהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ תְּמִיד לִילְךְ בְּדַרְךְ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, בְּאִפֵּן שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי הָאֱמֶת לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, וְנִזְכָּה לְחַבֵּר וּלְיַחַד אֱמֶת וְאֱמוּנָה תְּמִיד. אכ"ר.

תפילה ז

לכוון לאמת

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יַדְעֵת שֶׁפְּלוֹתָנוּ וְחֲלִישׁוֹתֵינוּ בָּעֵת הַזֹּאת, "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאָפָס עֲצוּר וְעֲזוּב" כִּי סָר בְּחִנּוּ, וּבְכָל יוֹם מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ לְרַחֲקֵנוּ מֵעֲבוֹדַתְךָ, וּלְגַרְשָׁנוּ מִן הַחַיִּים הָאֱמֶתִּים, חֲלִילָה. בּוֹחֵן לְבוֹת וּבְלִיּוֹת, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יַדְעֵת כִּי כָּל בּוֹנְתֵי רְצוּיָה לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת. וְאִם אֲמַנֵּם מַעֲשֵׂי אֵינָם עוֹלִים יָפָה, וּפְעֻלוֹתַי סוֹתְרִים אֶת דְּבָרֵי, וְאֵינִי זוֹכָה לְרַחֵם עַל עֲצָמַי לְמִלְאֵת מְשָׁאֵלוֹת לְבִי לְהִיּוֹת בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת, אֲשֶׁר בָּוֶה לְבַד חֲפֻצָּתִי, הֵן עַל כָּל אֵלֹה גִבְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וּמַחֲשֶׁבֶה הַטּוֹבָה אַתָּה מְצַרֵּף לְמַעֲשֶׂה. כִּי אַתָּה יַדְעֵת אֶת לְבָבִי, בְּמָה אֲנִי בּוֹסֵף וּמִשְׁתַּוָּקֵק וּמִקְוָה וּמִיּוֹחַל בְּכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה לְזִכּוֹת לְיִשׁוּעַתְךָ בְּאֱמֶת, שְׁתַּעֲזְרֵנִי לְעֲבֹדְךָ בְּאֱמֶת, כִּי רַק עָלֶיךָ לְבַד אֲנִי נִשְׁעָנִים וְלִישׁוּעַתְךָ אֲנִי מְצַפִּים וּמְקוּיִם:

אֲנִי יְהוָה, עֲזַרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְזִכּוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ
 בְּכָל לֵב בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁתֵּהא תִּפְלְתֵנוּ זִכָּה
 וּנְכוּנָה וּמְסֻדֶּרֶת כְּרָאוּי וּבְכוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, שְׁתֵּהיָה
 מִחֲשַׁבְתֵּי קְשׁוּרָה בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, שְׁאֲזִכָּה לְכוּן הַיָּטִב בְּדַבּוּרֵי
 הַתְּפִלָּה וְאֲזִכָּה לְשִׁפּוֹךְ כַּמַּיִם לְפִי נוֹכַח פְּנֶיךָ. וְתֵהיָה בְּעֲזָרִי,
 שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה יַדְעֵת, כִּי צָרְכִי הֵמָּה מְרַבִּים מְאֹד,
 וְדַעֲתִי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ לְפָנֶיךָ אֵת בְּקָשׁוֹתַי הַמְרַבִּים, עַל־
 כֵּן, חוּם וְחֶמֶל נָא עַל נַפְשִׁי, וְעֲזַרְנִי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר
 עִם לְבָבִי לְפָנֶיךָ, וְתִשְׁלַח בְּפִי דְבוּרִים כְּשֵׁרִים, דְּבוּרֵי חֵן
 וְתַחֲנוּגִים, בְּאִפֹּן שְׂאוּכַל לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּקְבַּל תִּפְלְתִי לְפָנֶיךָ
 בְּרַחֲמִים, וְתַעֲלֶה תִּפְלְתִי לְפָנֶיךָ.

וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, לְכַרֵּר דִּינֵי הַתּוֹרָה בְּאַמֶּת, לְזִכּוֹת
 לְהִלְכָה בְּרוּרָה. וּנְזִכָּה לְלַמֵּד סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים.
 וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת אֱמֶתִי. שְׁיֵהיָה לָנוּ כֹּחַ לְכַרֵּר
 פְּסָקֵי הַהִלְכָה בְּאַמֶּת, לְכַרֵּר הַמִּתָּר מִן הָאָסוּר, הַטְּהוּר מִן
 הַטְּמֵא, הַכָּשֵׁר מִן הַפְּסוּל. וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה,
 וּנְזִכָּה לְהוֹצִיא מִבֶּחַ אֵל הַפֶּעַל.

וּבְכֵן תַּעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי לְמוֹד הַהִלְכוֹת לְכַרֵּר
 וּלְזַכֵּךְ וּלְתַקֵּן כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שְׁפָגוּפְנוּ, לְהַכְנִיעַ
 וּלְשַׁבֵּר כָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת וְכָל הַתְּאוּוֹת רָעוֹת הַפְּאִים מֵהֶם,

וּלְבַרְר הַטּוֹב שֶׁבָהֶם, לְזָכוֹת לְכָל הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת בְּאֵמֶת,
בְּאִפְן שְׂיִתְבָּרוּ וַיִּזְדַּכְּבוּ כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת וַיְהִיָּה רַק כְּלוּ
טוֹב בְּלִי שׁוּם אַחִיזַת הָרַע כְּלָל.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הַבּוֹחֵר בַּתְּפִלַּת
עַבְדּוֹ, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכְּנוּ
בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, תְּמִיד
לִילְךָ בְּדֶרֶךְ אֵמֶת, וְשָׁלֵא יֵצֵא דְבַר שֶׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם, אֲפֹלוּ
בְּמַעוֹת שָׁלֵא בְּכוֹנָה, וְתִיַּחַד אֶת לִבִּי אֵלֶיךָ, שְׁאִזְכֶּה תְּמִיד
לְהַטּוֹת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי אֶל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְתִסְיַעֲנִי מִן
הַשָּׁמַיִם לִילְךָ בְּנִתִּיב הָאֵמֶת תְּמִיד, "הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם. שְׁלַח אוֹרְךָ
וְאֵמֶתְךָ, הִמָּה יִנְחֹנֵנִי, יִבְיֹאוּנִי אֶל הַר קְדֻשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ,
וְאֵל תֵּצֵל מִפִּי דְבַר אֵמֶת עַד מָאֵד, כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יַחֲלֹתִי"

וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת וְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים אֶת
פְּרִנְסוֹתֵינוּ קִדְּם שֶׁנִּצְטַרְךָ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא
בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצִעֵר, בְּכְבוֹד וְלֹא
בְּבוּז, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְּלֵאָה. וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִיְדֵי
מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִיְדֵי הַלּוֹאָתֶם, בְּאִפְן שֶׁנִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה וּנְזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּיּוֹת לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד. אֲכִי"ר.

תפילה ז

להשגת האמונה

אָנָּה יְהוָה, עֵינֶיךָ לְאִמוּנָה, חֲנֵנוּ וְזַכְּנוּ וְעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ אִמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד בְּלִי
הַפְסֵק. וְתוֹכַח אוֹתִי, וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, לְאִמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. וְנוֹכַח לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקְךָ בְּאַמֶּת, תָּמִיד,
בְּלִי שׁוּם מַחְשַׁבַת חוּץ, חֵם וְשָׁלוֹם, וּבְלִי שׁוּם בְּלָבוּל וְנִמְיָה
כָּלֵל. וְאִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּנִסֶּיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר
אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, נְסִים נְגִלִים וְנִסִּים נִסְתָּרִים,
נְסִים עַל־פִּי דָרֶךְ הַטָּבַע וְנִסִּים שְׁלֵא עַל־פִּי דָרֶךְ הַטָּבַע, נְסִים
בְּכָלֵל וְנִסִּים בְּפֶרֶט, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּכֻלָּם אִזְכֶּה אֲנִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל
לְהֶאֱמִין בָּהֶם בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּלִי שׁוּם דְּפִי וּבְלָבוּל כָּלֵל.
וְתִסְתֶּם וְתִסְכַּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שָׁקֶר, הַרוֹצִים לְהַכְנִים כְּפִירוֹת
בְּלֵב וּלְכַסּוֹת נְסִים בְּתוֹךְ דָּרֶךְ הַטָּבַע, "מֵלֵא פְּנֵיהֶם קְלוֹן
וַיִּבְקְשׂוּ שִׁמְךָ יְהוָה". וְעֲזֹר אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַנְצִיל
מֵהֶם, שְׁלֵא נֹאכְה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם כָּלֵל, רַק תִּתֵּן לָנוּ כַח
לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבְּרָם וּלְעַקֵּר וּלְכַבֵּל מַחְשַׁבְתָּם הַרְעָה מִן הָעוֹלָם.
וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמֵּינִים וְהַזְדִּים וְהָאִפִּיקוֹרְסִים
כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְתֵן בְּלַבָּם שִׁישׁוּבוּ וַיִּתְחַרְטּוּ כָּלָם מִדַּעְתָּם
הַרְעָה וְהַנְּבֹכָה, וַיִּשׁוּבוּ כָּלָם אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וַיִּפְּירוּ כַח

מַלְכוּתְךָ.

חַמּוּל עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדֵינוּ, כִּי אִם שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ, שְׁתַּטֵּעַ וְתִקְבַּע אִמּוֹנַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּלִבֵּנוּ
בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִסִּיר עַקְמִימוֹת שְׁבַלְבָנוּ, שְׁלֹא יַעֲלֶה
בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם עַקְמִימוֹת וְשׁוֹם קוֹשִׁיאַ עַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ, וְנִזְכֶּה לְהֵאֱמִין
תָּמִיד כִּי צְדִיק וְיֵשֶׁר אַתָּה "כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשָׂהוּ
בְּאִמּוֹנָה, כָּל מִצְוֹתֶיךָ אִמּוֹנָה, שְׁקֵר רִדְפוּנִי עֲזַרְנִי" חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ וּפְנֵנוּ
לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת תָּמִיד, וְעַל־יְדִיזָה נִזְכֶּה לְרֶשֶׁת אֶת אֲרָצֵנוּ
בְּקִרּוֹב, כְּמוֹ שְׁנֵאֵמַר: "תְּבוֹאִי, תְּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אִמְנָה" בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ. אֲכִי"ר.

תפילה ח

להגדיל כבוד ה' בעולם

רְבוּן כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר גָּלִית אֱלֹהוּתְךָ
וְאֲדָנּוּתְךָ בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב, וְעַל יָדָם נִתְגַּדְּלָת וְנִתְקַדְּשַׁת מְדוּר לְדוֹר, עַד אֲשֶׁר
זָכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ,
וְאָז רָאוּ כָּל הָעַמִּים וְכָל הַגּוֹיִים אֶת גְּדֻלַּתְךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר
הִרְבִּית לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ נְסִים נִפְלְאִים וְנִזְרָאִים בִּיציאת־מִצְרַיִם
וּקְרִיעַת יַם־סוּף וּמַלְחַמַת עַמְלֶק, עַד אֲשֶׁר נִתְגַּלָּה אֱלֹהוּתְךָ
לְכָל בְּאֵי־עוֹלָם, וְרָאוּ רְחוּקִים אֶת גְּבוּרַתְךָ, עַד שְׂבֵא יִתְרוֹ
וְנִתְגַּיֵר, וְאָמַר "כִּי עַתָּה יַדְעֵתִי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֲדוֹנֵנוּ מִכָּל
הָאֱלֹהִים", וְאָז נִתְעַלָּה וְנִתְגַּדְּלָה וְנִתְקַדְּשַׁת שְׁמֶךָ. כִּי זֶה עִקְר

גְּדַלְתָּךְ וְרוֹמְמוֹתֶיךָ, כְּשֶׁהֲרַחֵקִים מִמֶּךָ מִכִּירִים אֱלֹהֹתֶיךָ
וְאֲדֹנוֹתֶיךָ, כִּי אֲזוּ נִתְגַּדַּל וְנִתְקַדַּשׁ וְנִתְעַלָּה שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ
וְיִשְׁתַּבַּח לְעַד.

"אָנָּה יְהוָה, מִלְטָה נַפְשִׁי" מְכַל הַתְּאוּוֹת וּמְכַל הַמִּדּוֹת
רְעוֹת הַקְּשׁוּרִים בְּגוּפֵי עֲדִין, שְׁמֹשְׁכֵתִי עָלַי, מִחַמַּת
שְׁלֹא הֵייתִי מִתְגַּבֵּר וּמִתְחַזֵּק לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּרם וּלְבַטְלָם, מִכְּלָם
תַּצִּיל אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתוֹצִינִי מֵעַתָּה,
וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה וְשִׁכְל וְעֲצוֹת, שְׂאֻזָּפָה לְגַרְשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל־
מִינֵי תְּאוּוֹת וּמִדּוֹת רְעוֹת, עַד שְׂיִהְיֶה גּוּפִי זָךְ וְנָקִי, קְדוֹשׁ
וְטָהוֹר בְּאַמַּת כְּרֵאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי.

וְעֲזַרְנִי, שְׂאֻזָּפָה לְהַחְזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, כִּי אַתָּה לְבַד
יָדַעְתָּ גְּדֹל הַרְחַמְנוֹת שְׁיִישׁ עַל הַרְחֻקִים מִשְׁמֶךָ,
הַכְּלוּאִים בְּמֵאֶסֶר הַתְּאוּוֹת, הַלְּכוּדִים בְּרִשְׁתֵּי הַהֶבְלִים. זַכְּנִי
שְׂאוּכַל לְדַבֵּר עַל לִבִּם דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִּים עַל הַלֵּב, דְּבוּרִים
אַמִּתִּיִּים, וְיִתְעוֹרֵר לְכַבֵּם בְּאַמַּת, בְּאִפֶּן שְׂיִשׁוּבוּ אֵלֶיךָ. וְיִקִּים
מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם,
בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה, הִלְלוּ יְהוָה":

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת שְׁפְלוּתֵנוּ
וְדִלוּתֵנוּ וְעֲנִיּוּתֵנוּ עַל־יְדֵי חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ,
אֲשֶׁר עַל יָדָם נִתְרַחַקְנוּ מִמֶּךָ, וְאִין לָנוּ צַד זְכוֹת לְפַעַל
בְּקִשְׁתָּנוּ. כִּי אִם בְּמַתְנַת חַנּוּם לְגַמְרִי. כִּי דִרְבָּךְ לְהִיטִיב

לְכַרְיוֹתֶיךָ, וְאַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּרַחֲמִים רַבִּים
 וּבְמִתְנַת חַנּוּם. עַל כֵּן, מָלֵא רַחֲמִים, תִּרְחַם עָלֵינוּ, לְבַל יַעֲלֶה
 בְּדַעְתִּי וּבְלִבִּי שׁוֹם גְּדוּד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת וּפְגִיזוֹת בְּעוֹלָם כָּלָל.
 כִּי גַם הַטּוֹב שֵׁיִשׁ בָּנוּ הַכֹּל מֵאַתָּךְ, "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ
 לְךָ" וְגַם הַטּוֹב מְעַרְבֵב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה מְאֹד, וְאִין לִי שׁוֹם
 מִשְׁעֵן וּמִשְׁעֵנָה כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.

וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁנִּקְבַּל עַל עַצְמֵנוּ לְקַיֵּם אֶת כָּל
 דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְנִזְכֶּה לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשׁוֹמֵר
 וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם. וְתֹאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְנִזְכֶּה לְלַמּוֹד וּלְהַבִּין
 וּלְהַשְׁכִּיל בְּנִגְלָה וּבִבְסֻתָּר בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנוּ לְהַשְׁיֵג נִסְתָּרוֹת יְהוָה
 בְּכָל פֶּעַם, וְלֹא נִיעוֹל בְּכִסּוּפֵא קִמְיָךְ: וְתִעֲזָרְנִי לַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֵצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׂאֲשׁוּב
 מִעוֹנוֹתַי, וְאַתָּקֵן כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי נִגְדָךְ בְּמַחֲשָׁבָה, דְּבִיור
 וּמַעֲשָׂה. אֲכִי"ר.

תפילה ט

להגות תמיד בתורה, לשם שמים

בַּמָּה נִקְדָּם יְהוָה, עַל כָּל אֲשֶׁר גִּמְלָנוּ, בְּרַחֲמָיו וְרַב חַסְדָּיו,
 אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ.
 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עָלֵינוּ,
 יִהְיוּ מֵעַד עָלֵינוּ, וּכְשֵׁם שְׁחַמְלַת עָלֵינוּ, וְנִתַּת לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, חֻמְדָּה גְּנוּזָה, שֶׁעָשׂוּע יוֹם יוֹם, כֵּן

תּוֹפְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתַחַנְנוּ בַּחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִהְיֶה
 בְּעֲזָרְנוּ שְׁנוּזָכָה כְּלָנוּ לְלַמֵּד וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְיָהּ
 תָּמִיד, וְנִהְפֵךְ פְּנֵינוּ מֵהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי, כִּי אִם בַּתּוֹרַת
 יְהוָה תִּהְיֶה חֲפָצְנוּ, וּבַתּוֹרָתְךָ נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה, וְכֹל לְמוֹדְנוּ
 יְהִי בַקְּדוּשָׁה וּבִטְהָרָה, וְכֹל כְּוַנְתָּנוּ תִּהְיֶה רַק בְּשָׁבִיל שְׁמֶיךָ
 הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּאַמֶּת, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּלְמוֹדְנוּ.
 וְנִזְכָּה לְלַמֵּד וְלִלְמֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְתַעֲזָרְנוּ שְׂיֵאִיר לָנוּ אוֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 שְׁנוּזָכָה לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד בָּהּ, לְהוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה,
 לְהַחְזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: 'הַמָּאוֹר שְׁבֵה מַחְזִיר לְמוֹטָב'.

אָנָּה יְהוָה, עֲזָרְנוּ שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ מִלְמוֹד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה סֵם חַיִּים, שְׁנוּזָכָה לְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נַעֲזָרְנוּ,
 לְחַדֵּשׁ יְמֵינוּ. וּזְכוּת וְכֹחַ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יִגַּן עָלֵינוּ, לְהַצִּילָנוּ
 מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וּמִכָּל מִיַּי פְּגָמִים
 שְׁבָעוֹלָם, בֵּין בַּעַת שְׁנַעֲסֹק בָּהּ וּבֵין בַּעַת שְׂאָנוּ מִכְרָחִים שְׂלֵא
 לַעֲסֹק בָּהּ, כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים,
 שְׂאֲמָרוֹ: 'אוֹרֵיתָא מְגִינָה וּמְצִלָּה בֵּין בְּעַדְנָא דְעָסִיק בָּהּ וּבֵין
 בְּעַדְנָא דְלֵא עָסִיק בָּהּ' וְנִזְכָּה שְׂיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה וְטְהָרָה
 עַל־יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנוּזָכָה מֵעַתָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר
 עַצְמוֹ בַקְּדוּשָׁה גְּדוֹלָה כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב:

אָנָּה יְהוָה, חָמַל עָלַי וְעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַזֹּאת, וְרָאֵה "כִּי אֶזְלַת יָד וְאַפָּס עֶצוֹר וְעִזּוּב", וְאַיִן לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ לְהַחַיּוֹת נַפְשׁוֹתֵינוּ, כִּי אִם עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה וְהַתְמִימָה הַמְאִירַת עֵינַיִם וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר גַּם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּתַקְףָּהּ הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבִתוֹךְ הַסְתַּרְתָּה, גַּם אִזְּלָא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זֶרַעְנוּ כְּמוֹ שְׁכַתוּב: "וְאֵנֹכִי הַסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי מֵהֶם וְכוּ' וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרַעוֹ"

וְעִזְרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, שְׁנוֹבֵה לְלִמּוּד וְלַהֲגוֹת וְלַהֲתַמִּיד בְּתוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ, וְלֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זֶרַעְנוּ לְעוֹלָם. וַיְקִים מִקְרָא שְׁכַתוּב: "וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּךָ אֲמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ, אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם"

וְתַעֲזָרֵךְ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ קִדְשְׁתְּךָ, וְתִזְכְּנוּ שְׁנִלְמֹד בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה תּוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה, תּוֹרָה שְׁכַתְּבָה וְתוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה, עַד שְׁנוֹבֵה בְּעַת הַלְמוּד לְקִשֹּׁר רוּחֵנוּ עִם רוּחַ הַצְּדִיק שְׁחִדֵּשׁ זֹאת הַתּוֹרָה וְהַהֲלָכָה שְׁאֵנוּ לּוֹמְדִים אוֹתָהּ, וַיְהִיָּה דוּמָה כְּאֵלוּ אֲנוּ מְנַשְׁקִים עֲצִמָנוּ עִם

הַצַּדִּיק וְהַתְּנָא שְׁחַדֵּשׁ הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה לְמוֹדְנוּ
 לְנַחַת רוּחַ לְהַצַּדִּיק וְהַתְּנָא שְׁחַדֵּשׁ זֹאת הַתּוֹרָה וְהַהֲלָכָה
 שְׂאֵנוּ לּוֹמְדִים אוֹתָהּ, וְנִגְרָם תַּעֲנוּג גָּדוֹל לְהַתְּנָא וְהַצַּדִּיק הַזֶּה
 שְׂיִהְיֶה שְׁפָתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרֵי עַל־יְדֵי לְמוֹדְנוּ בְּקִדְשָׁה אֵת
 דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְנִזְכָּה לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא לְהַעֲלוֹת
 הַשְּׂכִינָה מִהַגָּלוֹת עַל יְדֵי לְמוֹדְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה. אֲנָא יְהוָה
 מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ. וְהִצֵּל אוֹתִי וְאֵת זַרְעִי וְאֵת
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים מְדַרְךָ הָאֲמַת,
 וְתַצִּיל אוֹתְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא יִהְיֶה נַעֲשָׂה אֶצְלָנוּ, חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם, מִלְּמוֹד הַתּוֹרָה סֵם מוֹת, וְלֹא יִהְיֶה לְמוֹדְנוּ לְהַתִּיּוֹר
 וְלִקְנִטָּר, חֶסֶם וְשָׁלוֹם.

וְזַכְּנִי לְעַבְדְּ אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה. לְהִיּוֹת מִן הַנְּעֻלָּבִים וְאֵינִם
 עוֹלָבִים, שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאֵינִם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים
 מֵאֲהָבָה וּשְׂמִיחִים בְּיַסּוּרִים. וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְלַמּוֹד תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה לְשִׂמְחָה תְּמִיד, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
 רַב בְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמַת כָּל
 יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

תפילה י

יישוב הדעת בלימוד, למי שנצרך לעסוק במשא ומתן

אָנָּה יְהוָה, זָכְנוּ בַּחֲסֵדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁנוּכָה לְהַתְגַּבֵּר עַל
תְּאוּוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ הַרְעוֹת, וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוּכָה
לְכַבֵּל וּלְשַׁבֵּר אֶת תְּאוּת מִמּוֹן מֵאֲתָנוּ. וְאֵהִיָּה שְׂמַח בְּחֻלְקֵי
אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי, וְלֹא אֵהִיָּה אִין לְהַעֲשִׂיר וְלֹא אֲרַדֶּף אַחַר
מוֹתְרוֹת לְהַרְבוֹת הוֹן מֵהֶבֶל. וְאַפְלוּ הַהִכְרַחֲיוֹת, מִה שְׂאֵנִי
מִכְרַח לְעֶסוֹק בְּאִיזָה עֶסֶק אוֹ מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּשָׂבִיל פְּרִנְסָה,
תּוֹצְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה הָעֶסֶק בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל. וְתוֹצְנֵי לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאִמוּנָה, וְתִהְיֶה תוֹרַתִּי
קָבֵעַ וּמְלֵאכְתִּי עֲרֵאִי, וְלֹא אֲמַרִיד אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי כָּלֵל
בְּהַמְשָׂא וּמִתֵּן. וְאַפְלוּ בַּעַת עֲשִׂית הַמְשָׂא וּמִתֵּן, אֲזוּכָה
בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה מַחְשְׁבֹתִי קְשׁוּרָה וְדְבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה הַמְּלַבֶּשֶׁת וְנַעֲלָמֶת בְּכָל עֶסְקֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן וּמְלֵאכּוֹת
וְעֶסְקִים שְׁבַעוּלָם.

וְזָכְנִי שִׁיְהִיָּה לִי מִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאִמַּת בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵהִיָּה
בוֹטָח בִּיהוָה תָּמִיד, וְאֲזוּכָה לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל יְהִבֵי
עֲלִיד וְאֲתָה תְּכַלְכְּלֵנִי, שְׁתַּתֵּן לִי עֲצָה טוֹבָה בְּכָל פַּעַם בְּכָל
עֲנִינֵי הַמְשָׂא וּמִתֵּן, שְׁאֲזוּכָה לִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּהַמְשָׂא וּמִתֵּן,
לְדַעַת מִה וּמִתֵּי לְקִנּוֹת וּלְמִכּוֹר, בְּאוֹפֵן שְׁתַּצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי
יָדַי וְתוֹמִין לִי פְּרִנְסָתִי בְּרוּחַ, בְּסִפָּה קָלָה, בְּלִי שׁוּם טְרִדָּא
וּבְלִבּוֹל כָּלֵל, לְמַעַן אוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ
וּבַעֲבוּרְתְּךָ תָּמִיד.

אָנָּה יְהוָה, חוּם וְחֶמּוֹל עַל נַפְשֵׁי וְעַל נַפְשׁוֹת כָּל בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ, וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹבְדִים אֶת
 עוֹלָמָם עַל יְדֵי תַאֲוֹת מָמוֹן, הַפְּרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעַסְקֵי
 פְּרִנְסָתָם וְאוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעֶצְבוֹן, בּוֹזֵעַת אַפָּם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד
 שׁוֹבֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמְאוּמָה לֹא יִשְׁאוּ בְּעַמְלָם, מְלֵא רַחֲמִים,
 רַחֵם עָלֵינוּ, וְהַצִּילֵנוּ מֵהַתּוֹעִים. הִצַּל אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמּוּךְ בַּיִת־
 יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוֹת מָמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתַּאֲוָה הִרְעָה נִתְגַּבְּרָה
 וְנִתְפַּשְׁטָה מְאֹד בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, עַד שְׁאִי־אֶפְשֶׁר לָנוּ לְהִסְתַּפֵּל
 עַל־עֲצָמֵנוּ לִישֵׁב דַּעַתָּנוּ, לְחַשֵּׁב הַיָּטִב מִה יִהְיֶה בְּסוּפְנוּ,
 בְּהַאִיד אֲנַפִּין נִיעוֹל קָדָם מִלְּפָא, מַחֲמַת טְרִדַת דַּעַתָּנוּ
 וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ בְּכַל־עַת עַל עַסְקֵי פְּרִנְסוֹתֵינוּ, וְאֶפְלוּ
 הַהִכְרַחֲיוֹת, מִבְּלִפְלִין אוֹתָנוּ מְאֹד.

יְהוָה אֱלֹהִים, חוּסֶה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְהִצַּל אוֹתָנוּ מִתַּאֲוָה
 הִרְעָה הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן, וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 שְׁנוּזָפָה לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים מְהֻנְנִים, וְכָל עָקֵר בְּנוֹת
 עַסְקָנוּ בְּהַמְשָׂא וּמִתֵּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבִיל הַצְּדָקָה. וְנוֹזְפָה לְתַן
 צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי כַחֲנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ עֲנִיִּים מְהֻנְנִים
 לְזֻבּוֹת בָּהֶם, וְתַעֲזְרֵנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה כְּרְאוּי בְּאַמַּת
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב יָלֵב וּבִסְבֵּר פָּנִים יְפוֹת,
 בְּאוֹפֵן שְׁלֵא יִתְבַּיֵּשׁ הָעֲנִי בְּקִבְלָתוֹ, וְאִזְכָּה לְדַבֵּר עַל לֵב עֲנִיִּים
 וּמְרוּדִים לְפִיָּסָם וּלְהַרְחִיב דַּעַתָּם וּלְשַׂמַּח אֶת לְבָם. וּבִזְכוּת
 וּכְחַ הַצְּדָקָה שֶׁל כָּל עַמּוּךְ בַּיִת־יִשְׂרָאֵל, נִשְׁלִיךְ אֱלִילֵי כֶסֶף

וְזֶהְבּ, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם תְּאַוֶּה וַחֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוּת
 לְמִמּוֹן כָּלָל, רַק נִהְיֶה שְׂמֵחִים בְּחֻלְקֵנוּ תָּמִיד, וְנִהְיֶה מְסִתְּפָקִים
 בְּמָה שְׂאֵתָה חוֹנֵן אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת, אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נִתֵּן עֵינֵינוּ כָּלָל בְּמָה שְׂאִינוּ שְׁלֵנוּ, וְלֹא
 נִחְמַד וְלֹא נִתְאַוֶּה כָּלָל לְכָל אֲשֶׁר לְרַעֵינוּ, רַק נִזְכֶּה לְהִיּוֹת
 שְׂמֵחִים בְּחֻלְקֵנוּ תָּמִיד בְּאַמֶּת. אכ"ר.

תפילה יא

להשפיע על ידי התורה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַרְחֵם
 עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, וְתִכְבֹּטֵל מֵעָלַי מִדַּת הַגְּאוּוֹה, שְׁלֹא
 יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוּוֹת וְגִבְהוֹת, וְאִזְכֶּה לִידַע שְׂפָלוּתִי
 בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׂתִזְכֶּה אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְעַסֵּק
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלֵה, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, עַד
 שְׁנוֹזְכָה עַל-יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְעוֹרֵר שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל. וַיֵּאִירוּ וַיִּתְנוּצְצוּ הַנִּשְׁמוֹת זֶה לְזֶה, עַד שְׂיִתְעוֹרְרוּ
 וַיִּתְנוּצְצוּ בְּתוֹכָם נִפְשוֹת כָּל הַרְשָׁעִים וְכָל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, עַד
 שְׂיִגִיעַ אֵלֵיהֶם הָאֶרֶץ מִשְׂרָשׁ נִשְׁמוֹתֵיהֶם, וַיִּתְעוֹרְרוּ כָּלָם
 בְּתִשְׁכּוּבָה שְׁלֵמָה וַיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת.

וּבְכֵן תִּעְזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹכָה שֶׁיְהִיוּ בְּגִינוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים
 אֲמִתִּים, וְיִהְיוּ כָּלֶם יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ
 לְשִׁמְהָ, וּמְקִימֵי מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְיִתְגַּדֵּל וְיִשְׁתַּבַּח
 וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל עַל יְדֵי בְּגִינוּ וְיוֹצְאֵי חֲלָצֵנוּ, וְיִהְיֶה נֹאמֵר
 עֲלֵיהֶם: "בֵּן חָכֵם יִשְׁמַח אָב" וְיִקְרָם בָּהֶם: "יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ
 וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ" וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וְשְׁנוֹתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְנְעִימִים,
 וְיַעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם. אֲכִי"ר.

תפילה יב

לתורה ותפילה, יראה ופחד מה'

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. אֲשֶׁר יִרְאֶתְךָ וְאִימָתְךָ עַל כָּל שְׂנֵאָנֵי
 שַׁחֲק, וְעַל כָּל הַשְּׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְעַל כָּל
 הָעוֹלָמוֹת בְּלֶם, וְעַל כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה. כָּלֶם יִרְעוּן
 וּיִפְחָדוּן מֵאִימַת שְׁמֶךָ. וּבְכֵן רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי
 יִרְאֶתְךָ תָּמִיד, וְתִהְיֶה יִרְאֶתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא, וְאוֹכָה
 לְהַרְגִישׁ יִרְאֶתְךָ בְּכָל אִיבְרֵי.

אָנָּה יְהוָה, זַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים לְכָל
 אֲאֵבֵד אֶת עוֹלָמִי, חֵם וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֵיגַע לָרִיק וְלֹא
 אֵילֵד לְבַהֲלָה. וְאוֹכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי תָּמִיד, וְלֵישֵׁב דַּעְתִּי
 הַיָּטִב הַיָּטִב - מַה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה? עוֹלָם הָעוֹבֵר
 בְּהֶרֶף עֵין. וְלַחֲשֵׁב דְרָכַי, וְלִשְׁפֹּט בְּעֲצָמֵי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים,

אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, לְהַשְׁפִּיט
 בְּעֲצָמַי עֲלֵיהֶם, בְּכָל־עֵת אִם אָנִי עוֹשֶׂה כְּהֵנּוּן אִם לֹא, לְמַעַן
 אֲזַכֶּה עַל־יַד־יְהוָה לְרַחֵם עַל־עֲצָמַי וְלָשׁוּב מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים,
 וּלְהִיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאַמְתִּי, הֵן בְּמַחֲשָׁבָה, הֵן בְּדַבָּר הֵן
 בְּמַעֲשֶׂה, וְלַעֲשׂוֹת רַק הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד.

יְהוָה אֱלֹהֵי, רוֹפֵא חוֹלִים, מְתִיר אִסּוּרִים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים,
 שׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אֲבִיוֹנִים, חֹמֵל עָלַי וְאֵל תְּעוֹבָנִי וְאֵל
 תַּטְשֵׁנִי, רֵאה "עֲנִי וּמְרוּדֵי לַעֲנָה וְרֵאשׁ", וְאֲנִי יָדַעְתִּי גּוֹאֲלֵי
 חַי, וְאַתָּה חוֹשֵׁב מֵרַחוֹק לְהִיטִיב אַחֲרֵיתִי, וּלְהָשִׁיב אֶת
 שְׂבוּתַי, עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי, עֲזָרְנִי, חַנּוּנִי, הוֹשִׁיעֵנִי וְתֵן לִי חֲנִינָה
 וְלֹא אֶבְדֶּה, וְעֲזָרְנִי לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי, בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעֲשֵׂה
 אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֱלֹהֵי וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשַׁמֵּר.

וּבְכֵן תְּזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזֹכָה לַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה, וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי
 וְתֵאִיר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ. וְאֲזַכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּשִׁבְלִי
 צַח וְזָךְ. וְאֲזַכֶּה לַיְדַע וּלְהַבִּין בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שְׂאֲנִי
 לוֹמֵד. וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, בְּשַׁעַת
 לְמוּדֵי בְשׁוֹם בְּלִבּוֹל שְׁבַעוֹלָם, הֵן מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת מַהֲבִלֵי
 עוֹלָם, הֵן בְּלִבּוֹלִים וְעַרְפוּבִים וְעַקְמוּמִיּוֹת בְּעַנְיָן הַלְמוּד
 בְּעֲצָמוֹ. מִכֵּלם תַּצִּיל אוֹתִי אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַק
 אֲזַכֶּה לְהַתְגַּבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ לְסַלֵּק וּלְבַטֵּל מֵעָלַי כֹּל מִיַּנִּי בְּלִבּוֹלִים

וְעַקְמוּמֵיּוֹת בְּשַׁעַת הַלְמוּד. וְאַזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּמַהֲירוֹת
גְּדוֹל, בְּשֶׁכֶל צַח וְזָךְ בְּאַמֶּת. וְאַזְכָּה לְהַתְחִיל וּלְגַמֵּר כֹּל סִפְרֵי
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב וּבְעַל פֶּה, וּלְלַמֵּד אוֹתָם כַּמָּה
פְּעָמִים.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזַכֶּה לְהַתְגַּבֵּר
עַל כָּל מַחְשְׁבוֹתֵי הַרְעוֹת, וְאַזְכָּה לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתוֹצִנֵי לְלַמֵּד וּלְהַגִּיחַ
בַּתּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלֵה, וְאַזְכָּה לְלַמֵּד בְּמַהֲירוֹת
בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹלִים כָּלֵל, וְיִהְיֶה מַחֲיוֹ וּשְׂכָלִי זָךְ וְצַח וְנָקִי בְּלִי
שׁוּם פְּסֻלַת כָּלֵל, וְיִהְיֶה מַחֲיוֹ וּשְׂכָלִי מַהִיר וְחָרִיף לְהַבִּין הַדָּבָר
עַל בְּרִיּוֹ בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ.

וּתְרַחֵם עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה לַעֲנוּהַ וּשְׁפִלוֹת אֲמַתִּי, שְׁלֵא יַעֲלֶה
בְּלִבִּי שׁוּם צַד גָּאוֹת וּפְגִיזוֹת כָּלֵל. וְגַם כַּאֲשֶׁר
תּוֹצִנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַרְבֵּה, אֲזַכֶּה לְכָל אַחֲזִיק מִזְכָּה
לְעֲצָמִי כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי, חֶסֶם וְשִׁלוּם, עַל-יָדֵי לְמוּד
הַתּוֹרָה שׁוּם פְּגִיזוֹת וְגִסּוֹת הַרוּחַ כָּלֵל וְאַזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה
הַרְבֵּה לְשִׁמְהָ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּעֲנוּהַ וּשְׁפִלוֹת, וְאַזְכָּה לְלַמֵּד
וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה.

וְתוֹצִנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ. וְאַזְכָּה לְכַבֵּל
כָּל יִשׁוּתֵי וּגְשָׁמֵיּוֹתֵי, וְלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבּוּל תּוֹעֵלַת
עֲצָמִי כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְהַתְפַּטֵּל לְגַמְרֵי בְּשַׁעַת הַתְפִּלָּה, כַּאֲלוֹ

אֵינְנִי בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל בּוֹנֵתִי בַּתְּפִלָּה יְהִי רַק לְשִׁמּוֹךְ בְּאַמַּת,
לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת, לְגַלוֹת אֱלֹהוּתָךְ בְּעוֹלָם.

וְתוֹכְנִי מֵעַתָּה, לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּאַמַּת, וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת
חֲנֻם חֲנֻנִי, כִּי עֵינַי לְךָ תְּלוּיֹת וּמְחַפּוֹת, שְׁתוֹכְנֵי
לָבוֹא לַתְּפִלָּה בְּאַמַּת, וְאֶזְכֶּה לְעֶסֶק בַּתְּפִלָּה תָּמִיד, עַד
שְׁאֶזְכֶּה עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה לָבוֹא וּלְהַגִּיעַ וּלְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה
הָאֱמֵתִיִּים, וְאֶזְכֶּה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז, אֲשֶׁר אֶתָּה עֲתִיד
לְגַלוֹת לְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת סִתְרֵי תּוֹרָה וְתוֹכְנֵי
"לְחֻזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ".

אֲדוֹן כֹּל מְלֵא רַחֲמִים, חֲנֻנִי וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתּוֹרָה
וּתְפִלָּה בְּאַמַּת בְּמִסִּירַת נַפְשׁ, עַד שְׁאֶזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ
לְטַעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה טַעַם אֹר הַגְּנוּז אֲשֶׁר גְּנוּז וְצָפוּן
לִירְאִיךָ, כְּמוֹ שְׁכֶתוֹב: "מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ,
פְּעַלְתָּ לְחוֹסִים כִּדְ נִגַּד בְּנֵי אָדָם". כִּי אֶתָּה טוֹב וּמִיטִיב לְכָל,
וְאֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין טוֹב אֱמֵתִי בְּעוֹלָם כִּי אִם לְהִיוֹת סוּר מֵרַע
בְּאַמַּת, וּלְעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, לְהִיוֹת מְשֻׁעָבֵד וּבְטֵל אֵל
הַתּוֹרָה וְאֵל הָעֲבוּדָה תָּמִיד, עַד שְׁנֹזְכֶה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז
גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַטּוֹבָה הָאֱמֵתִיּוֹת וְהַנְּצַחִיּוֹת.
עֲשֵׂה עִמִּי כְּחֶסֶדְךָ, וְזַכְּנֵי לְטַעַם מֵטוֹבְךָ הָאֱמֵתִי "מְקִים מֵעַפְר
דָּל מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן", חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וּמֵטוֹבְךָ תִּשְׁבִּיעֵנִי,
וּמִזִּיו כְּבוֹדְךָ תִּרְאֵנִי, וּלְחַיִּים נְצַחִיִּים תוֹכְנֵי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
אָמֵן סְלָה.

תפילה יג

שמירת הזמן

רבוין הָעוֹלָמִים, אַתָּה בְּרֵאתָ אוֹתָנוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּעוֹלָם
הַשְּׁפָל הַזֶּה, וְגִזַּרְתָּ עַל נַשְׁמַתְנוּ שֶׁתִּרְדַּ מֵעוֹלָם הָעָלְיוֹן
לְגוֹף הַגִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכֹונֵתְךָ הַקְּדוּשָׁה הֵייתָ לְטוֹבַתְנוּ,
כְּדֵי שְׁנֹזֶכֶה לְדַבֵּק עִצְמוֹנוּ בְּךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה. עַל כֵּן חוֹכֵה
עָלֵינוּ לְהִיּוֹת דְּבִקִּים בְּךָ תָּמִיד בְּלִי הַפְּסֵק רַגַע, וְלַעֲסֹק
בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּלִי שׁוּם הַפְּסֵק וּבִטּוֹל כָּלֵל, כִּי
הֵיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יַמֵּינוּ, וְאִין לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת כִּי אִם כְּשֶׁאַנוּ
דְּבִקִּים בְּךָ וּבְתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

אֲבָל מַה נַּעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ, כִּי מַחְמַת
עֲבִירַת גִּשְׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ וּמַעֲצָם גְּלוּתֵינוּ, אִי־אֶפְשָׁר לָנוּ עֲכָשׁוּ
בְּשׁוּם־אֶפֶן לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבוֹקִים בְּךָ וּבְתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּלִי
שׁוּם הַפְּסֵק, כַּמְּטִיל עָלֵינוּ, וּבְהִכָּרַח אָנוּ מִכְּרַחִים לַפְּעָמִים
לְכַטֵּל קִצַּת מַעַט מִדְּבָרֵי תוֹרָה, מִלְּשׁוֹמֵט בְּחֻכְמַתְךָ הַקְּדוּשָׁה.
כִּי מַעֲצָם הַבְּלָבוּלִים הַבָּאִים עַל הַמַּח, הַמְתַּגְּבְּרִים עִתָּה
בְּתַקְּףָ גְלוּתֵנוּ, מַחְמַת זֶה, הַהִכָּרַח אֶפְלוּ לְהַצְדִּיק הָאֲמִתִּי
שְׂיִתְבַּטֵּל לַפְּעָמִים מִדְּבִקוֹתוֹ וּמַחְמַתּוֹ הָעָלְיוֹנָה, כְּדֵי לְתַת
נִיחָא לְהַמּוֹחִין, וְאֶנְכִי לֹא יַדְעָתִי נַפְשִׁי, אִידָ לְהַתְּנִיחַג, אִידָ
לְפָלִם דְּרַכִּי, שְׂיִהִיָה הַבִּטּוֹל בְּעַת הַהִכָּרַח לְבַד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמְנוֹ
שְׁלֹא לְהַתְּבַטֵּל יוֹתֵר מִדֵּי. וּבְכֵן בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ,
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתּוֹכְנֵי וְתַדְרִיכֵנִי בְּדַרְךְ הַנְּכוֹן

וְהֵאֵמַת, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי מִמְעוֹן קִדְשְׁתָּךְ חַכְמָה בִּינָה וְדַעַת, וְתַעְזְרוּנִי, שְׂאֲדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיַן 'פְּעָמַיִם בְּטוּלָה' שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה' וְתִדְרִיכֵנִי וְתִלְמַדְנִי, בְּאִפְנֵי שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְנַהֵג תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, לַעֲשׂוֹת הַכֹּל יָפֵה בְּעֵתוֹ, לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים לְשִׁמְךָ תָּמִיד יוֹמָם וּלְיַלָּה בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה וּבְזִרְיוֹת גְּדוּלָּה, וְאֲזַכֶּה לְהִרְבוֹת בְּכֹל יוֹם בְּעַבּוּדַת יְהוָה בְּאֵמַת, וְתַחַנְנֵי לְדַעַת מִתִּי אֲנִי מִכְרַח לְבַטֵּל קֶצֶת. וְאֲזַכֶּה שְׂלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם בְּטוּל כִּי אִם בְּעַת הַהִכְרַח לְבַד, וְאִפְלוּ בְּעַת שְׂאֲנִי מִכְרַח לְהַתְבַּטֵּל קֶצֶת מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, תַּעְזְרוּנִי וְתִזְכְּנִי שְׂלֵא אֶתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי מִכֹּל וְכֹל, רַק תַּחַנְנֵי דַעַת בִּינָה וְהַשְׁפֵּל, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שִׁכְל מֵאַתָּךְ, שְׂאוּכַל לְהִיּוֹת עֲדִין דְּבוּק בְּךָ, אִפְלוּ בְּעַת בְּטוּלָה שֶׁל תּוֹרָה שִׁיְהִי מְאִירִין עֵינַי שְׂכָלִי מִמְּאוֹר הַחַכְמָה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵייתִי עוֹסֵק בָּהּ בְּאִפְנֵי שְׂאֲזַכֶּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד בְּלִי הַפְּסָקָה.

וְתִהְיֶה בְּעִזְרֵי תָּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה וְשִׁלְמָה לְפָנֶיךָ, וְאֲזַכֶּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמַת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּלְכַלּוֹת כֹּל יְמֵי בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְאֵמוּנָה וּבְיִרְאָה וּבְאַהֲבָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבְב מְרִב־כֹּל. עֲזְרוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂלֵא אֲאִבֵּד מַעֲתָה שׁוּם שְׁעָה וְשׁוּם רִגַע מִימֵי חַיֵּי הַמַּעֲטִים בְּחַנָּם כִּי מַעַט יְמֵי, וְאִם לֹא עִבְשׁוּ אֵימָתִי. כִּי הֲלֹא אֶתָּה עֲתִיד לְקַבֵּל דִּין וְחֶשְׁבוֹן מֵאַתָּנוּ עַל כָּל שְׁעָה וְרִגַע מִימֵי חַיֵּינוּ. עֲזְרוּנִי, שְׂאִפְלוּ בְּעַת שְׂאֲנִי מִכְרַח לְהַתְבַּטֵּל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, שֶׁתִּזְמִין לִי אִזּוּה

עֲסָקִים מַעְבֹּדְתֶךָ וְרִצּוֹנֶךָ, וְאָעֶמְק אֹז בְּדַבְרִים קְדוֹשִׁים שָׁהִם
רִצּוֹנֶךָ בְּאֵמֶת. חוּם וְחַמֵּל עָלַי וְעֲזֹרֵנִי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנֶךָ
הַטּוֹב תָּמִיד בְּאֵמֶת.

וְתַעֲזָרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלֵינוּ וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֲלָנוּ,
וְתַשְׁלַח לָנוּ מֵהֲרָה אֶת מְשִׁיחֵינוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וְשְׁנֵיהֶם יִתְחַבְּרוּ וַיְכַלְלוּ יַחַד וַיִּכְנִיעוּ וַיִּשְׁפִּילוּ
אֶת כָּל הָעֵכוֹ"ם וְכָל הַסְּמָרָא אַחֲרָא עַד עַפְרָא, וַיִּגְלוּ חֲכַמְתֶּם
בְּעוֹלָם, וַיַּפְּצוּ מַעֲיֵנוֹתֵיהֶם חוּצָה וְתַמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת
אֶת יְהוָה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים. וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ
וַיִּבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתָּ, וַיִּשׁוּבוּ כָּל הָעַמִּים לַעֲבֹדְתֶךָ
וַלִּירְאָתֶךָ וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "כִּי אֹז אֶהַפֵּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים
שֶׁפֶה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד"
וְתַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ, וּמְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מֵהֲרָה
תַּעֲקֹר וְתַשְׁפֵּר וְתַמְגֵּר וְתַכְלֵם וְתַכְנִיעֵם וְתַשְׁפִּילֵם בְּמֵהֲרָה
בְּיַמֵּינוּ, וְאֹז נֹזֶכָה לְהִיּוֹת דְּבִקִּים בָּךְ וּבַתּוֹרָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד,
כְּלִי שׁוּם הַפֶּסֶק וּבִטּוּל כָּלֵל, וְלֹא יִהְיֶה כּוֹחַ לְשׁוּם מוֹנֵעַ וְלְשׁוּם
מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל אֶת דַּעַתְנוּ כָּלֵל, רַק נֹזֶכָה לְהִיּוֹת דְּבִקִּים בָּךְ
תָּמִיד, כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָמֵי עַד, וְלִנְצַח נְצַחִים. וַיִּקְרָא מִקְרָא
שְׁכַתּוֹב: "וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה" בְּמֵהֲרָה בְּיַמֵּינוּ
אָמֵן:

תפילה יד

אכילה ומחשבה

רְבוּן כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", וְאָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנּוּ לְבִרְכָה: 'בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ רֵאשִׁית'.
 כִּי יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה תַּחֲלָה, וּבְשִׁבִילֵנוּ בְּרֵאתָ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם.
 וְהַכֹּל בְּרֵאתָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, לְמַעַן אֲשֶׁר תִּתְפָּאֵר בְּנוּ בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר. וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ, אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן. וּתְזַכְּנוּ לַעֲשׂוֹת
 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד. וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, לְסוּר
 מִרַע וּלְעֲשׂוֹת טוֹב תָּמִיד, לְמַעַן יִתְגַּלֶּה הַהִתְפָּאוֹת
 וְהַשְׁעָשׂוּעִים שְׁלָךְ בְּנוּ, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַ נְצָחִים.

וּבְכֵן תַּעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם, שֶׁנִּזְכָּה לְשַׁבֵּר אֶת תַּאוֹת
 אֲכִילָה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ תַּאוֹה גִּשְׁמִית לֵאכֹל וּלְשַׁבֵּעַ
 בְּשִׁבִיל תַּאוֹת וְהִנָּאת הַגּוֹף, רַק כָּל אֲכִילָתֵנוּ וּשְׂתִיתֵנוּ יִהְיֶה
 כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לֵאכֹל
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ לְבַד. וְתִהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ. וְתִשְׁמְרֵנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים. וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל־מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, הֵן
 מֵאֲסוּרֵי דְאוֹרֵיתָא הֵן מֵאֲסוּרֵי דְרַבְּנָן, וְתִשְׁמַר אוֹתֵנוּ תָּמִיד,
 שֶׁלֹּא יֵאָרַע לָנוּ שׁוּם מְכֻשׁוֹל לְעוֹלָם, חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יָבוֹא
 לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוּם מַאֲכָל אֲסוּר לָנוּ. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ רַבּוֹנוּ

דְּעַלְמָא כְּלָא, שְׂאִי־אֶפְשָׁר לְבִשֵׁר וְדָם לְהִזְהַר וְלִהְשִׁמֵּר בְּעַצְמוֹ
 מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת וּמִתַּעְרוּבוֹתֵיהֶם, אֲשֶׁר פְּרִטִיָּהֶם
 וְדִקְדוּקֵיהֶם רַבִּים מְאֹד, וְעַצְמוֹ מְסַפֵּר. וְאַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל הַפְּגָם
 הָעֲצוּם הַפּוֹגֵם בְּנַפְשׁ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, חֵם
 וְשָׁלוֹם.

דְּלִן עֵינֵי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשָׂקָה לִי עַרְבְּנֵי עָרוֹב עִבְדְּךָ לְטוֹב,
 אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי יָדִים הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי, חֲנִנוּ מֵאֲתָךְ,
 דְּעָה, בִּינָה וְהִשְׁכַּל. וְעֲזֹרְנִי, שְׂאֲזֹכָה לְשׁוֹב מִמַּחְשְׁבוֹתֵי הָרַעוֹת.
 וְאֲזֹכָה לְעֹזב דְּרַכֵּי הָרַעָה וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַפְּגוּמוֹת, הַמְּבַלְבְּלִים
 אוֹתִי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מִלְּשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. חוּם וְחַמַּל נָא, יְהִמוּ
 מֵעֵיד וְחִסְדֶּיךָ עָלַי, וְתַן לִי תִקְוָה טוֹבָה, שְׂאֲזֹכָה מֵעַתָּה לְרַחֵק
 וּלְגַרֵּשׁ מֵעָלַי כָּל־מִינֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וְכָל־מִינֵי בְּלַבּוֹל הַדַּעַת
 שְׁבַעוֹלָם, עַד שְׂאֲזֹכָה לְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת דִּקְדָּשָׁה, וְעַל־יְדִיָּזָה
 תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעֹזב מֵעַתָּה אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הָרַעִים.
 וְאֲזֹכָה מֵעַתָּה לְהִיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאַמֶּת. וְתַעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן אֶת
 מַעֲשֵׂי. וְתַחַת מַעֲשֵׂי הַמְּכַעְרִים אֲזֹכָה מֵעַתָּה לְעֲשׂוֹת תַּחַתָּם
 מַעֲשִׂים נְאִים, מַעֲשִׂים הַגּוֹנִים, מַעֲשִׂים טוֹבִים שְׂיִהְיוּ לְנַחַת
 וּלְרַצוֹן לְפָנֶי כִּפְסָא כְּבוֹדְךָ. אֲכִי"ר.

תפילה טו

להשגת התכלית

רְבוּן עֲלֵמִין, טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כִּפִּי מִה שְׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתְּךָ הַקְּדוּמָה, וְתַכְלִית פּוֹנְתְךָ הַטּוֹבָה הִיְתָה לְטוֹבַתְנוּ, כִּדְבַר שְׁנוֹפָה עַל יְדֵי זֶה לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הַטּוֹב. וּבְכֵן, יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנוֹפָה לְמֵלֵא רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְנוֹפָה לְעַסֵּק בְּעִבּוֹדְתְךָ תְּמִיד בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנוֹפָה לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי בְּאַמֶּת, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד, לְמַעַן נִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הָאַמֶּתִי. וּבְכֹל עֲשִׂיתֵנוּ וְעַסְקֵנוּ שְׁנַעֲשֶׂה וְנַעֲסֵק בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּכֹל־מָה יְהִיוּ פּוֹנְתֵנוּ רַק בְּשִׁבִיל תַּכְלִית הַטּוֹב הָאַחֲרוֹן, וְלֹא נַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבַר, וְלֹא נַעֲסֵק בְּשׁוּם עַסֵּק וְלֹא נְדַבֵּר שׁוּם דְּבַר, שְׂאִין בְּהֵם הַשְּׁגַת הַתַּכְלִית הָאַחֲרוֹן, וְנוֹפָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "בְּכֹל דְּרִכְיָךְ דַּעְהוּ וְהוּא יִישֶׁר אֹרְחוֹתֶיךָ", וְכֹל מַעֲשֵׂינוּ יְהִיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַצַּל אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְּאַוֶּה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל פְּרִנְסוֹת וּמְנַהִיגוֹת, שְׁמַרְנֵי וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטְנֵי, שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוּם תְּאַוֶּה וְחֻמְדָּה וְשׁוּם מַחְשָׁבָה כְּלָל שֶׁל פְּרִנְסוֹת וּמְנַהִיגוֹת וְרֵאשׁוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת, וְלֹא אֶרְדֹּף אַחַר הַכְּבוֹד לְעוֹלָם. וּנְפִנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַהֲבַת חֻכְמֵי־אֱמֶתִיִּים, וְאִזְכֶּה לְכַבֵּד אוֹתָם בְּכֹל מִינֵי כְבוֹד וּפְאָר, וְלִמְסוֹר נַפְשִׁי עֲבוֹרִים. אֲכִי"ר.

תפילה טז

תפילה על השינה

רְבוּן כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, תְּצִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִהֲרַהוּרִים רָעִים וּמַחְלֹמוֹת רָעִים, וְתֵהָא מִטַּתִּי שְׁלֹמָה לְפָנֶיךָ. וְתוֹפְנִי לְמַעַט בְּשֵׁנָה וְתִרְדָּמָה. וְאֶפְלוּ מַעַט הַשֵּׁנָה שְׁאֵנִי מִכֶּרַח לִישָׁן בְּשֶׁבִיל קִיּוּם הַגּוּף, אֲזֻכָּה שְׂיֵהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וּשְׁנַתִּי תִעָרֵב לִי. וְאֲזֻכָּה לִישָׁן תָּמִיד מִתּוֹךְ מַחְשָׁבוֹת וְהֲרַהוּרֵי תוֹרָה וּמִתּוֹךְ שְׂמֵחָה. וְאֲזֻכָּה לְקִרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ וּבְכַוְנַת הַלֵּב בְּאַמַּת כְּרָאוּי, בְּאֶפֶן שְׁאֲזֻכָּה לְהַרוּג כָּל הַמַּחְבָּלִים וּמְזִיקֵן עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה.

וְאֲזֻכָּה שְׂתַכַּלֵּל נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי בְּתוֹךְ כְּלָלִיּוֹת נִפְשׁוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכָם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי עִמָּהֶם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנַתִּי וְתֵהִיָּה נַפְשִׁי פְּקוּדָה וּמְסוּרָה בְּיָדְךָ לְבַד, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת". וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תִּגְרַשׁ מִנַּפְשִׁי כָּל מִינֵי מַחְבָּלִים וּסְטָרִין אוֹחֲרָנִין הַחֲפָצִים לְהִתְאַחֵז בָּהֶם, חֵם וְשָׁלוֹם. וְתַחַמֵּל עַל נַפְשִׁי, וְתֵהִיָּה בְּעִזָּרָה שְׂתוּכַל לַעֲלוֹת בְּשָׁלוֹם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת הַשִּׁנָּה, וְלָשׁוּב בְּשָׁלוֹם לְתוֹךְ גּוּפִי בְּעַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשֵּׁנָה, בְּאֶפֶן שְׁאֲזֻכָּה לְשֵׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה וְעֶרְכָּה, שֵׁנָה שֶׁל חַיִּים. וְתוֹפְנִי לְחִלּוּמוֹת טוֹבִים, חִלּוּמוֹת צוּדְקִים וְאַמְתִּיִּים, חִלּוּמוֹת קְדוּשִׁים הַבָּאִים עַל יְדֵי מְלֶאכִים קְדוּשִׁים אֱמֶתִּים. וְתִצְלֵנִי

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מַחְלֹמוֹת שֶׁל שֶׁקֶר, מַחְלֹמוֹת הַבָּאִים עַל-יְדֵי
 יְשׁוּעָה, חֵם וְשָׁלוֹם, מַחְלֹמוֹת מְעַרְבָּבִים, מַחְלֹמוֹת שֶׁל שְׂוֹא
 וְהַבֵּל.

וּבְכֵן, תִּרְחַם עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַמְנִי
 בְּחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים מִמְּקָרָה לַיְלָה, חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁלֹּא
 יֵאָרַע לִי שׁוּם מְקָרָה, לֹא בַיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה, רַק אֲזוּפָה לַישָׁן
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, "בְּטוֹב אֶלֶין אֶקִּיץ בְּרַחֲמִים".

אָבִינוּ אֵב הַרְחָמֵנוּ, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים וְחַסְדִּים גְּדוֹלִים
 וְעֲצוּמִים תָּמִיד, צוּפָה מִרְחוֹק לְהִטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ,
 חוֹם וְחַמַּל נָא עָלֵינוּ, הַמּוֹן מֵעֵד וּרְחֻמֶיךָ יַעֲזֹרְרוּ עָלֵינוּ, חַמַּל
 עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ וְטַפֵּינוּ, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מִמְּקָרָה לַיְלָה, כִּי אַתָּה יַדְעֵת אֵת עֲצָם הַפָּגָם הַגְּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא הַנּוֹגֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְמַעַלָּה, עַל יְדֵי מְקָרָה לַיְלָה,
 חֵם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ,
 וְנִטְלַ כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ, וְנִתְפָּזְרְנוּ בֵּין
 הַגּוֹיִים, וְנִדְחָנוּ בְּאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ. חַמַּל עַל שְׂאֵרֵית עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַמַּל עַל עַנְיֵי הַצָּאֵן, צֹאן נִדָּח וְאִין מִקְבִּץ. מְלַךְ
 רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדְּרֹשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן
 רְחֻמֶיךָ בְּגִלְלַת אַבּוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוּנְךָ, וְאָמַר לְצִרוֹתֵינוּ דִּי. וּפְנּוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלַמְנוּ מִמְּקָרָה לַיְלָה,
 וְשִׁמְרֵנוּ צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה

לְהִיּוֹת נִשְׁמָרִים מִכָּל דְּבַר רָע, שְׁלֵא נִהְרַהֵר בַּיּוֹם, וְלֹא נָבֹא
 לְיַדִּי טְמֵאָה בְּלִילָהּ, חֵם וְשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה שְׁתֵּהִיָּה מִחֻשְׁבְּתֵנוּ
 קְדוֹשָׁה וּמְהוֹרָה תָּמִיד: אכ"ר.

[בסוף הספר מובא סדר "תיקון הכללי" שהוא תיקון נפלא למקרי לילה ח"ו]

תפילה יז

לחידושי תורה

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וּתְעוֹרֵר אֶת
 לְבַבֵּנוּ וְאֶת לְבַב זְרַעֲנוּ, וּלְבַב כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 שִׁיְהִיו לָנוּ כְּסוּפִין וְנִגְעָנוּעִים גְּדוֹלִים וְהִשְׁתַּוְּקוּקוֹת אֵלֶיךָ. וְנִזְכָּה
 לְדַבֵּר תָּמִיד דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים בְּחַמִּימוֹת וּבְהַתְלַהְבוֹת, וְכָל
 דְּבָרֵינוּ יִהְיוּ כְּגַחְלֵי אֵשׁ. וְתוֹפְנוּ לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה תָּמִיד חֲדוּשִׁים
 דְּאוֹרֵיתָא, חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים, חֲדוּשִׁים שִׁיְהִיו לָךְ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן
 לְפָנֶיךָ כְּבוֹדְךָ, חֲדוּשִׁים שְׁתֵּתֶפְאֵר בָּהֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוּ דְּעֻלְמָא כְּלָא, אֲדוֹן כָּל, אֲתָהּ
 יַדְעָתָ אֶת גְּדֻלַּת יְקָר תִּפְאָרְתָּ קְדֻשַׁת נִשְׁמַתֵּנוּ
 בְּשִׁרְשָׁנוּ, אֲשֶׁר לְפִי עֵצִים קְדֻשַׁת נִשְׁמַתֵּנוּ בְּשִׁרְשָׁהּ הִיָּה רֵאוּי
 לָנוּ לְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁים דְּאוֹרֵיתָא אֲמִתִּיִּים, כִּי לְכַךְ נּוֹצְרָנוּ.
 תּוֹכְנוּ שְׁנִלְךָ בְּדַרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָהּ, אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ דַּרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה לְאָכַל פֶּת
 בְּמִלַּח וּמִים בְּמִשׁוֹרָה נִשְׁתָּה, עַד שְׁאֵזְכָּה לְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁין
 דְּאוֹרֵיתָא אֲמִתִּיִּים.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְזַכְנוּ לָבוֹא לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנוּכָה לְדַבְּרוֹת חַמּוּם וּלְחִדּוּשִׁים דְּאוֹרֵיטָא אֲמַתִּיִּים. וְנִזְכָּה שְׂיִהְיוּ נִבְרָאִים מִלְּאֲכִים קְדוּשִׁים מִכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל חִדּוּשֵׁי תּוֹרַתְנוּ בְּקִרְשָׁה וּבְטְהָרָה. וְתַעֲזְרֵנִי שְׁאֲזוּכָה לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה חִדּוּשִׁים אֲמַתִּיִּים בְּקִרְשָׁה וּבְטְהָרָה, שְׂיִהְיֶה לִי רִשּׁוּת מִן הַשָּׁמַיִם לְגַלוֹת אוֹתָם לְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וַיִּגְלַל זְכוּת עַל יָדֶי, וְאֲזוּכָה לְהִיטִיב מִטּוֹבְךָ אֲשֶׁר תַּחֲנֵנִי לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְגַלוֹת לְעַם סִגְלָה, בְּאִפֶּן שְׂיַחֲזְרוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל יָדֵי דְבוּרֵי, וְלֹא אֶפְשֵׁל בְּאִמְרֵי פִי, וְלֹא אִמַּר דְּבַר שְׁלֵא בְּרַצוֹנְךָ. אכ"ר.

תפילה יח

לעלות מדרגא לדרגא

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּסֵה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ. וְהִיָּה בְּעֶזְרִי, שְׂיִהְיֶה לִי בּוֹשָׁה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם־הַיְּהוּה מִלְּפָנֶיךָ, שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר נֶגֶד רַצוֹנְךָ, חֵם וְשָׁלוֹם, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, שׁוּם נִדְנוּד עֲבָרָה, חֲלִילָה. וְלֹא אִבּוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם לְעוֹלָם־הַבָּא. וְזַכְנוּ שְׂיִהְיֶה מוֹרָא שָׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשָׁר וְדָם.

רַחֵם עָלֵינוּ וְעִזְרֵנוּ שְׁנוּכָה לְקַדֵּשׁ וּלְמַהֵר עֲצֻמְנוּ, וְנִזְכָּה לְסוּר מֵרַע בְּאַיִת, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד. וְנִזְכָּה לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה תְּמִיד בְּאַיִת וּבְאַמוּנָה וּבְעִנּוּה

ובמסירות נפש, ובדבקות. שְׁנוּזָה לֵילָךְ וְלַעֲלוֹת בְּמַהֲירוֹת
גְּדוֹל בְּכָל פֶּעַם מִדְרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה עַד שְׁנוּזָה
לְהַשִּׁיג וּלְהַכִּיֵּן בְּכָל פֶּעַם נִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה הַגְּבוּהִים יוֹתֵר. "כִּי
אִם בַּתּוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיַלְהָא."

וְתִתֵּן לִי בַח לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי אַמוּנוֹת
בוֹזְבִיזוֹת מִן הָעוֹלָם. וְכַלָּם יִשׁוּבוּ לְאַמוּנַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה. וְאִזְכָּרָה עַל יְדֵי הָאַמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לְקַבֵּל מוֹסֵר
וְתוֹכַחָה מִמוֹכִיחֵי אֲמַת, וַיִּכְנְסוּ דְבָרֵיהֶם בְּלִבָּנוּ בְּאַמַּת, וְנוֹזָה
לְשׁוֹב עַל יְדֵי זֶה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ בְּאַמַּת. וְתִקְבֹּץ נְדָחֵי
יִשְׂרָאֵל, וְתִבְטֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל מִינֵי גְרוּשׁ וּמַחֲלַקֵּת מִן
הָעוֹלָם, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת אֵת לְבַבְנוּ, כִּי צָרְכֵינוּ מְרַבִּים
לְהֵאמֹר עַד אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יְמֵינוּ לְפָרְטֵם. אֲבָל
אַתָּה יַדְעֵת אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ
וְחַמֵּל עָלֵינוּ וּמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, הֵן מַה
שֶׁהִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, הֵן מַה שֶׁקְּצָרָה יְדֵינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ לְהַזְכִּיר לְפָנֶיךָ.
וְעֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שְׁנוּזָה כְּלָנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת
וּבְלֵב שְׁלֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְלֹא נִסּוֹר מִרְצוֹנְךָ
יָמִין וּשְׂמָאל כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם. וְנוֹזָה לֵילָךְ וְלַעֲלוֹת מְהֵרָה
מִדְרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, וְלֹא נִבּוֹשׁ
בְּעוֹלָם־הַזֶּה וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם־הַבָּא "יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה

יִכְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם". יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּבְּנֶה עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ. אכ"ר.

תפילה יט

פרנסה ובטחון

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמוּ, "יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת", הִיָּה בְּעִזְרוֹנוּ שְׁנֹזְפָה בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְאֲמַת וְאֲמוּנָה. חוּסָה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַצֵּל אוֹתִי מִכָּל־מִינֵי כְפִירוֹת וּמִכָּל־מִינֵי פָּנִים אֲמוּנָה, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם הַרְהוּר, וְשׁוֹם קִשְׂיָא, וְשׁוֹם עַקְמוּמִיּוֹת שְׁבַלֵּב עָלֶיךָ יִתְבַּרְךָ, וְעַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ, וְעַל צְדִיקוֹת הָאֲמַתִּיִּים, וְעַל פְּשָׁרֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים, וְעַל כָּל סְפָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים, וְעַל כָּל הַדְּבָרִים שְׁבַקְדָּשָׁה. בְּאֲמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֲמַת בְּלִי שׁוֹם בְּלָבוֹל וּנְטִיָּה. וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוֹם הַרְהוּר עָלֶיךָ כָּלֵל. וְאֲזַכָּה לַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאֲמַת וּבְאֲמוּנָה שְׁלָמָה, עַד שְׁאֲזַכָּה שְׁיִתְגַּלֶּה לִּי הַשְּׁנֵת אֱלֹהוֹתְךָ וַיִּדְעֵת רוּמְמוֹתְךָ יִתְבַּרְךָ וְאֲזַכָּה "לְחִזּוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ". וַיִּקְּם בִּי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהֵי", שְׁאֲזַכָּה לְחִזּוֹת אֱלֹהוֹתְךָ וְלֵהֲשִׁיג גְּדֻלַּתְךָ יִתְבַּרְךָ, וְלֵהֲכִיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם־הַיּוֹם וּבְעוֹלָם־הַבָּא בְּאֲמַת וּבְאֲמוּנָה שְׁלָמָה בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב.

חֹסֶם וַחֲמַל עָלַי וְעַל זְרַעִי, וְעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהִצַּל
 וּמַלְט אֹתָנוּ מִתְּאֵוָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן אֲשֶׁר
 נִתְפַּשְׂטָה עָכָשׁוּ מְאֹד בְּעוֹלָם. וְתַגֵּן עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת צְדִיקֵי אֲמֹת,
 וְתִצִּילֵנִי מִתְּאֵוָה זוֹ. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת מֵאֲתָךְ,
 שְׂלֵא יִבְלֶה הַמָּמוֹן חֵם וְשָׁלוֹם אֶת יְמֵי חַיֵּינוּ. חֹסֶם וַחֲמַל עָלֵינוּ
 וְשִׁמְעֵ קוֹל צַעֲקוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים. וְעִשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן שְׂכִינַת עֲנֶךָ
 אֲשֶׁר נִדְּדָה בְּגוֹיִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וְשִׁמְעֵ קוֹל צַעֲקַת הַשְּׂכִינָה
 וּכְנַסַּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צוּעֶקֶת מֵאֵה וְאַרְבָּעִים קָלִין, 'קָלְנִי
 מֵרֵאשִׁי קָלְנִי מִזְרוּעֵי, עַל אֱלוֹ הַנוֹפְלִים לְעִבּוּדָה זָרָה זֹאת שֶׁל
 תְּאוֹת מָמוֹן, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר שָׂם תְּחוּבִים כָּל הָעִבּוּדוֹת
 זָרוֹת.

שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה. שׁוֹמֵעַ אֲנַחָה. שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה. שְׁמַע קוֹלְנוּ
 בְּרַחֲמִים, מַעֲמְקֵי עַמְקִים, אֲשֶׁר אָנוּ מִתְּאֲנָחִים
 וְצוּעֵקִים אֵלֶיךָ שֶׁתִּעֲזָרְנוּ וְתִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת מִתְּאוֹת
 מָמוֹן. "יְהוָה שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תְהַיִּינָה אֲזִנְיֶךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל
 תַּחֲנוּנָי, שֶׁתִּעֲלֶה וְתִקֵּים אוֹתִי לְהִיוֹת חֹזֵק וְאִמּוּן לְעַמּוּד עַל
 מַעֲמַד הָאִמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאֲמַת וּבְאִמוּנָה
 שְׁלֵמָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשִׁבֵּר תְּאוֹת מָמוֹן לְגַמְרִי, וְלֹא אֲטַרִיד אֶת
 דַּעְתִּי כָּלֵל בְּפִרְנָסְתִּי, וְלֹא אֶסְמְךָ עַל שׁוֹם סִבָּה וְעַל שׁוֹם
 עֶסֶק, רַק אֲשִׁים בְּטַחוּנִי עֲלֶיךָ, וְאֶסְמְךָ וְאֶתְחַזֵּק בְּבִטָּחוֹן.
 וְאֵתָה תִּרְחַם עָלַי, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי בְּטוֹבְךָ הַגָּדוֹל שֶׁפַע טוֹבָה
 וּבִרְכָה מִמְּקוֹר וְשִׁרְשׁ הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבְּקִדְשָׁה. וְתִזְמִין לִי

פְּרַנְסְתִי קֹדֶם שְׂאֲצַטְרֹךְ לָהּ בְּסִפָּה קִלָּה בְּלִי שׁוּם יְגִיעָה
 וְעֲצָבוֹת כָּלָל, וְאִזְכָּה לְשַׁפֵּעַ עֲשִׂירוֹת דִּקְדוּשָׁה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ
 בְּחֻלְקֵי תְּמִיד. וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לְיַדִּי מִתְּנַת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא
 לְיַדִּי הַלְּוָאֲתָם, וְתִצְיַלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא אֶהְיֶה בְּעַל חוֹב כָּלָל
 לְעוֹלָם, וְלֹא אֲצַטְרֹךְ לְלוֹוֹת מֵאַחֲרַיִם כָּלָל וְלֹא אֲרַדֶּף אַחַר
 מוֹתְרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, לְלוֹת מֵאַחֲרַיִם בְּשָׁבִיל לְהִנְהִיג מִשָּׂא
 וּמִתָּן גָּדוֹל, רַק תִּרְחַם עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִזְמִין לִי
 פְּרַנְסְתִי בְּסִפָּה קִלָּה בְּלִי שׁוּם הַלְּוָאֶה מֵאַחֲרַיִם. וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה
 וְהִצְלָחָה וְהִרְוַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדַי. וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת מִמַּעַט בְּעֶסֶק,
 רַק לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה וְעִבּוּדַת יְהוָה בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיַּי, אֲנִי וְזֵרְעִי
 וְזֵרַע זֵרְעִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְעִזְרָנוּ שְׁנִזְכָּה לְפִזּוֹר מִמוֹן בְּשָׁבִיל עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה,
 וְלֹא יִהְיֶה הַמָּמוֹן חָשׁוּב אֲצִלְנוּ נֶגֶד שׁוּם מִצְוָה.
 וְנִזְכָּה לְהוֹצִיא מִמוֹן הַרְבֵּה בְּשָׁבִיל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וּבְשָׁבִיל
 כָּל דְּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְלֹא נִרְגִישׁ בְּלִבֵּנוּ כָּלָל
 הַפֶּסֶד הַמָּמוֹן בְּשָׁבִיל מִצְוָה וְדָבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה, וְנִקְנֶה אוֹתָם
 בְּדָמִים יְקָרִים וְנִפְזֵר עֲלֵיהֶם מִמוֹן הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ
 גְּדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּרְצוֹנֶךָ תְּמִיד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן,
 וְנִזְכָּה לְאַמֶּת וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּלְשִׂמְחָה, וְנִזְכָּה לְמִדַּת הַבְּפֻחְזוֹן
 בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת כְּרְצוֹנֶךָ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "בְּטַחוּ בַּיהוָה
 עַדִּי עַד כִּי בִּיהַי יִהְיֶה צוֹר עוֹלָמִים"

רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ שְׁנוֹפָה לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנוֹפָה אֲנִי וְזָרְעִי וְכָל עַמּוֹךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְקִדְשֵׁת הַבְּרִית וְלִשְׁבַר תְּאוֹת מְמוֹן לְגַמְרֵי וְלִהְרַחֵק וּלְבַטֵּל מִמֶּנּוּ כָל־מִינֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וְתִזְכְּנוּ כְּלָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְתִבְטֵל כָּל־מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם. וְיָקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֲנָשִׁי דָמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶכְטַח בָּךְ". וְנוֹפָה כְּלָנוּ לְהִיּוֹת בְּכָל־ל צְדִיקִים אֲמִתִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְעַמּוֹךְ כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂי יָדֵי לְהַתְּפָאֵר" וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל זָרְעֵנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל שֶׁפַּע טוֹבָה וּבִרְכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשִׂשׁוֹן וְשִׂמְחָה, גִּילָה רְנָה דִּיצָה וְחִדּוּהַ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם "אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׂמְחָה שֶׁמָּחוּ בִּיהוָה וְגִילוֹ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב" אֲמֵן נֶצַח סְלָה וְעַד.

תפילה ב

תפילה נוראה לזכות לשמחה

אֲשִׁירֵנוּ, מָה טוֹב חִלְקֵנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמָה יָפָה יְרוּשָׁתֵנוּ. אֲשִׁירֵנוּ שְׁזָכִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדֶיךָ הַיְקָרִים לְקַבֵּל תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְלָקִים מִצּוֹתֶיךָ הַיְקָרוֹת "הַנְּחַמְדִים מְזִהָב וּמְפֹזָרֵב". וּבְכֵן בָּאתִי לְשַׁחַר פְּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּחַנְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסִדֶיךָ

הַגְּדוֹלִים, וְתוֹפְנוּ, שְׁנַעֲשֶׂה כָּל הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה
וְעִצּוּמָה מְאֹד, כַּאֲשֶׁר רָאוּי לְשִׂמְחָה וְלָשׂוֹשׁ וְלִגְלוֹל בְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל עֵת שְׂאֲנוּ זֹכִים לְקַיֵּם וְלַעֲשׂוֹת אִיזָה מִצְוָה, אֲשֶׁר
כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא אֲחֵדוּתְךָ, וְאֲנוּ זֹכִים לְהִתְדַבֵּק בְּךָ
וּלְהַכְלִיל בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל יְדֵי עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה. מִה
רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עֲשִׂית עִמּוֹ, אֲשֶׁר זְכִיתִנִי לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל
וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי. וְאַתָּה מְקִים מַעֲפָר דָּל, מֵאַשְׁפּוֹת תְּרִים אֲבִיוֹן
כְּמוֹנִי. וְאַתָּה מְזַכֶּה אוֹתִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת
יְקָרוֹת וְחֻבִּיבוֹת. עֲזַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שִׁימְשֵׁךְ עָלֵינוּ שִׂמְחָה
גְּדוֹלָה מִמִּי שֶׁהִשְׂמַחָה בְּמַעֲוֹנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּאַמַּת
בְּעֵת שְׂאֲנוּ זֹכִים לַעֲשׂוֹת מִצְוָה, עַד שְׁנִזְכֶּה תְּמִיד לַעֲשׂוֹת
מִצְוֹת רַבּוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְחֵדְוָה רַבָּה
וְעִצּוּמָה מְאֹד. וְתַגֵּן עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבַחֲסֶדְךָ
הָעִצּוּמִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מֵעַצְבוֹת וּמִרָה שְׁחוֹרָה, שְׁלֹא
יַעֲלֶה וְלֹא יָבֹא וְלֹא יִגְיַע לְלִבִּי שׁוֹם עַצְבוֹת וּמִרָה שְׁחוֹרָה כְּלָל.
וְהִסֵּר מִמֶּנִּי יְגוֹן וְאַנְחָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.

וְתִהְיֶה בְּעִזְרִי, וְתוֹשִׁיעֵנִי. וְתוֹפְנִי לְפָרֵשׁ שׁוֹחֲתִי לְפָנֶיךָ
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
לְפָנֶיךָ. וְאַזְכֶּה לְהִתְוֹדוֹת בְּכָל יוֹם עַל כָּל חַטָּאתִי וְעוֹנוֹתִי
וּפְשָׁעִי, שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, וְלָשׁוֹב עֲלֵיהֶם
בְּאַמַּת, בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וּלְבַקֵּשׁ וְלְהִתְחַנֵּן
מִלְּפָנֶיךָ מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה, בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְבָּה בְּאַמַּת

כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְלִקְבֵּל עָלַי, קַבְּלָה חֲזָקָה וּנְכוּנָה בְּאֵמַת שְׁלֵא
 אֶחְטֵא עוֹד וְלֹא אֲשׁוּב לְאוֹלָתִי. "אִם אֲוֹן פְּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף".
 וְאַתָּה תַּעֲזֹרֵר חֲסֵדֶיךָ וְתַמְלֵא עָלַי רַחֲמִים וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי
 עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וְתַסִּיר הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת
 וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה מִמֶּנִּי. וְתַעֲזֹרֵנִי לְבוֹא אַחֵר כִּד לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 וְעִצּוּמָה בְּאֵמַת, בְּאִפְן שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה תָּמִיד.
 וּבְכַרְט בְּשַׁעַת עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, וּבְשַׁעַת עֲשִׂית כָּל
 מִצְוָה וּמִצְוָה, אֻזְכָּה, שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוּם עֲצָבוֹת וְדָאָה
 מִשׁוּם חַטָּא וְעוֹן, מִכָּל שָׁכֵן שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוּם דָּאָה
 וְעֲצָבוֹת מִעַסְקֵי פְרִנְסָה וְעִנְיָנֵי עוֹלָם הִזָּה חֵם וְשְׁלוֹם, רַק
 אֶסְלַק אֹז מִדַּעְתִּי וְאֶשְׁכַּח אֹז לְגַמְרֵי כָּל מָה שְׁעָבַר עָלַי, וְאֻזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שִׂמְחָה שְׁלֵמָה בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מִצְוָה "שׁוֹשׁ
 אִשִּׁישׁ בִּיהוָה, תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי" עַד שְׂאֻזְכָּה לַעֲשׂוֹת כָּל
 מִצְוָה וּמִצְוָה וְכָל דְּבַר שֶׁהוּא רִצּוֹנְךָ, בְּשִׂמְחָה שְׁלֵמָה וְחֶדְוָה
 רַבָּה בְּאֵמַת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאֻזְכָּה עַל-יַדֵּי עֲשִׂית הַמִּצְוֹת
 בְּשִׂמְחָה לְבָרֵר וְלַהֲעֵלוֹת כָּל גִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ בֵּין
 הַקְּלָפוֹת עַל יַדֵּי, עַל-יַדֵּי עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְרַבִּים שֶׁחַטַּאתִי
 לְפָנֶיךָ בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגוּל אַחֵר, לְבָרֵר כָּלֶם עַל יַדֵּי
 שִׂמְחַת הַמִּצְוָה. וְנֻזְכָּה לְהוֹצִיא כָּל הַחַיּוֹת מִן הַקְּלָפוֹת, עַד
 שְׂוִיתִבְּמָלוּ כָּלֶם לְגַמְרֵי, וַיְהִי כְּאִין וּכְאֶפֶס. וְנֻזְכָּה לְהַעֲלוֹת כָּל
 גִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה לְשָׁרְשָׁם, לְהַשְׁלִים עַל יָדֶם קוֹמַת הַשְּׂכִינָה.
 וְתַרְחֵם עָלֵינוּ, וְתַהֲיֶה בְּעִזְרוֹנוּ, שְׂנֻזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה
 מֵהַגְּלוּת עַל יַדֵּי עֲשִׂית הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְיִתְגַּלֶּה

מַלְכוּתְךָ עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד.

על כֵּן, הִגַּנִּי מִפִּיל תַּחֲנִנְתִּי לְפָנֶיךָ, אֲדוֹן הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת,
שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי
הַמְרַבִּים. וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כַגְּדֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי
וְתַעֲלֵנִי מִמְּצוּלוֹת יָם, וְתָשׁוּב וְתִתְקַן אֶת שְׂכָלִי. וְתַרְחֵם עָלַי,
וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה, מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וּמִכָּל מִינֵי
הַרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי רְדִיפַת הַפַּחַשְׁבָּה אַחַר תַּאֲוֹת
וְעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה חֵם וְשָׁלוֹם. וְתַטְהַרְנִי וְתִקַּדְשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ
הָעֲלִיוֹנָה. וְתִסִּיר מִמֶּנִּי יָגוֹן וְאַנְחָה. וְתִבְטַל הָעֲצָבוֹת מִמֶּנִּי
בְּבִטּוֹל גְּמוּר וְתוֹכְנֵנִי לְשִׂמְחָה שְׁלֵמָה, שְׂאֻזְבָּה לְעִשׂוֹת מְצוּוֹתֶיךָ
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְחֵדוּה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה. אֲכִי"ר.

תפילה בא

להנצל מדמיונות בלימוד ולקדש השכל

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּרְחֵם
עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֻזְבָּה לְשִׁבְר
וּלְבִטּוֹל אֶת פֶּחַ הַמְדַמָּה שֶׁפֶּלֶב, וְלֹא אֵלֶךְ עוֹד אַחַר שְׂרִירוֹת
לְבִי הָרָע, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, רַק אֻזְבָּה לְהַתְנַבֵּר
בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל, לְשִׁבְר וּלְהַכְנִיעַ וּלְבִטּוֹל כָּל הַתַּאֲוֹת הַמְדַמִּיּוֹת,
וְכָל הַבְּלָבוּלִים וְכָל הַמְּנִיעוֹת, הַבָּאִים מִפֶּחַ הַמְדַמָּה שֶׁהוּא
כַח הַבְּהֻמִּיּוֹת. וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד מַעֲשֵׂה בְהֻמָּה, וְיִתְבַטְּלוּ מִמֶּנִּי

כָּל תַּאֲוֹת הַבְּהִמּוּת, וְלֹא אֶהְיֶה עוֹד "כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הֶבִין וְעִיר פָּרָא אָדָם יוֹלֵד", וְאֶזְכֶּה לְצִאֵת וְלַעֲלוֹת מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבְּחִינַת אָדָם, וְתַעֲלֵנִי מִהֶרָה מִן הַמְדָמָה אֶל הַשִּׁכְלֵל. חוּם וְחֲנּוּנֵי וְרַחֵם עָלַי, שְׂאֹזֶכָה מִהֶרָה, לְשִׁבֵר אֶת כַּח הַמְדָמָה, וְיָקוּם וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַלֶּה תְּכוֹנַת שְׁכָלִי לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְיִפְתַּח לִי אֹזֶר הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת דְּקַדְשָׁה. וְאֶזְכֶּה לְהִתְבּוֹנֵן בְּשְׁכָלִי, עַד שְׂאֹזֶכָה לְהוֹצִיא מְתִיקוֹת שְׁכָלִי מִכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְאֶזְכֶּה לְהֶבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת הַשְּׁנֵית אֱלֹהוּתָךְ עַד שְׂאֹזֶכָה לְקִנּוּת בְּשְׁכָלִי חֲדוּשִׁים וּבְנִינִים שְׁלָמִים בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

אֲנִי יְהוָה, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְחֲנּוּנֵי כַּחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וּמַחֵל לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמוֹם. וְעֲזְרֵנִי מֵעַתָּה, לְשִׁבֵר וּלְכַבֵּל אֶת הַכַּח הַמְדָמָה שֶׁבְּלִבִּי, שֶׁהוּא שְׂרִירוֹת לִבִּי. וְאֶזְכֶּה מֵעַתָּה, לְשִׁבֵר וּלְכַבֵּל כָּל הַתַּאֲוֹת הַבְּהִמּוּת. וְאֶזְכֶּה לַעֲלוֹת אֶל הַשִּׁכְלֵל דְּקַדְשָׁה חַיֵּשׁ קַל מִהֶרָה. וְתַעֲזְרֵנִי לְהֶבִין וְלִהְיוֹת שְׁכָלִי בַתּוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת, וְלִהְיוֹת מְתִיקוֹת שְׁכָלִי מִכַּח אֶל הַפֶּעַל עַד שְׂאֹזֶכָה לְהִשְׁיֹג שִׁכְלִי הַנִּקְנָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה. וְאֶזְכֶּה לְהִשְׁיֹג חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵייתָא אֲמִתִּיִּים וְהַשְּׁנוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקַדְשָׁה בְּכָל עֵת וָעֵת. אכ"ר.

תפילה בב

לחידושים אמיתיים, להבנה מהירה ולשלום כללי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֹא
 רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים, שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד, הַגּוֹמֵל
 לְחַיִּים טוֹבוֹת, גָּמֹל עַל עֲבָדֶיךָ וְאַחֶיהָ. וּפְנֵי בַחֲסָדֶיךָ הַרְבִּים,
 וּבְרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֵזְפָה מֵעַתָּה
 לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית קֹדֶשׁ בְּאֵמֶת פְּרָצוֹנֶךָ הַטּוֹב. וְתַצִּילֵנִי
 מֵעַתָּה, מִכָּל מִיַּי פָּגַם הַבְּרִית וּמִכָּל מִיַּי הַרְהוּרִים רָעִים.
 וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי, וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וְעֵצָה וּגְבוּרָה,
 שְׂאֵזְפָה לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים,
 לְהַמְלִיט מֵהֶם וּלְהַנְצִיל מֵהֶם לְגַמְרֵי בַכַּחַד הַגָּדוֹל, לְגַרְשָׁם
 וּלְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי. וְאֵזְפָה בְּרַחֲמֶיךָ, לְגַרְשׁ
 כָּל הַרוּחַ שְׁטוֹת מִקִּרְבֵי שְׁלֵא יְהִיָּה שׁוֹם אַחִיזָה לְהַרוּחַ שְׁטוֹת
 אֲצִלִּי, רַק אֲשַׁבְּרוּ וְאֲגַרְשׁוּ וְאֲבַטְּלוּ מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם.

וְתַעֲזָרְנִי לְקֹדֶשׁ עֲצָמִי בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּכָל מִיַּי קִדְשׁוֹת.
 וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי עַד הַנָּה
 בְּפָנִים הַבְּרִית, הֵן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, הֵן
 מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּרֵאֵית הָעֵינַן וּבְשִׁמְיעַת הָאָזְנַן וּבְשִׂאֵר חוּשִׁים,
 בְּשׁוּגָג אוֹ בְּמִזִּיד, בְּאִנּוֹם אוֹ בְּרָצוֹן, מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עַל
 כָּל־מַחְלֵי וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, וְתִמְלֵא כָּל
 הַשְּׂמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּמֵעַתָּה תִּהְיֶה בְּעֲזָרִי

וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצְלִיחֵנִי וְתַעְזְרֵנִי בְּכָל עֵת, בְּאִפְּן שְׂאוּזָה לְקִדְשַׁת
הַבְּרִית בְּאַמֶּת.

וְתוֹזְבֵנִי מֵעַתָּה, לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְתִשְׁפִיעַ וְתֵאֵיר
עָלַי בְּאוֹר פְּנִיד, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי הָאֶרֶת פָּנִים,
שְׂאוּזָה לְהַדְרֵת פָּנִים. וְתִפְתַּח אֶת דַּעְתִּי, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שִׁפְע
הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת מֵאַתָּךְ. וְתֵאֵיר עֵינַי בְּמֵאוֹר תּוֹרָתְךָ,
עַד שְׂאוּזָה לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בְּכָל עֵת חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים, וְאוּזָה
לְדַרֵּשׁ אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
בָּהֵן, וְלַגְלוֹת וּלְכָאֵר עַל יְדֵי זֶה דְרוּשִׁים וּבֵאוּרִים וְחֲדוּשִׁים
אֲמִתִּיִּים בַּתּוֹרָה. וְתִמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הָאֲמִתִּיִּים
שִׁפְע הַדַּעַת וְהַשְׁכֵּל דְקִדְשָׁה מִתְלִיסָר תְּקוּנֵי דִיקְנָא קִדְשָׁא.

וְתוֹזְבֵנִי שִׁיחֶיהָ שְׁלוֹם בַּתּוֹרָתֵינוּ בְּלֹא קִשְׁיוֹת. וְנוּזָה לְהַבִּין
הַיֵּטֵב בְּמַהִירוֹת גָּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שָׁם.
וְנוּזָה לְהַבִּין כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ עַל בּוֹרֵינִי, בְּלֵי שׁוּם קִשְׁיוֹת כָּלֵל.
וְתַעְזְרֵנִי וְתוֹזְבֵנִי לְחַדֵּשׁ תְּמִיד בְּאוּרִים וְחֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים
בַּתּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה כְּרִצּוֹנְךָ
הַטוֹב.

וְנוּזָה לְכָל בְּחִינּוֹת שְׁלוֹם בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, עַד שֶׁנוּזָה
לְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת, וְיִשׁוּבוּ
כָּלֵם אֵלֶיךָ וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאֵימָה וּבִירָאָה וּבְאַהֲבָה. חוּם וְחַמֵּל
עֲלֵינוּ, וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. בְּרַכְּנוּ בְּשְׁלוֹם אֵל רֵם

וְנִשְׂאָ, "יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם" וְקִיַּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן, הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רְנָה, וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ כַף שָׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לָמוּ מִכְשׁוֹל" עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

תפילה בג

לגלות חידושי תורה

אָנָּה יְהוָה מָלֵא רַחֲמִים, כְּבֵר גְּזֵרַת עֲלֵינוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שְׁאֲסוּר לְהֶאֱדָם שְׂיִהְיֶה עֵץ יָבֵשׁ חֵם וְשָׁלוֹם, וְחֹבֶה עַל כָּל יוֹדְעֵי הַתּוֹרָה לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עֹז, לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר בְּאַמָּת, עַד שְׂזִזְכָּה לְהִיּוֹת "עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי" בְּאוֹרֵיתָא, לְפַלְּפֵל בְּחֲכָמָה וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים דְּאוֹרֵיתָא אִמְתִּיַּים. עַל־כֵּן מְצָא עַבְדְּךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לִפְנֶיךָ עַל־זוֹה, שְׂתַחַמַּל וְתַחֹס עָלַי, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וּבְחֲסָדֶיךָ הַנּוֹרָאִים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לִפְנֶיךָ, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, שְׂאִזְכָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמִי בְּאַמָּת, עַד שְׂתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וּלְכַבְּנִי וְתֵאִיר עֵינַי בְּמֵאוֹר תּוֹרַתְךָ וְתַפְתַּח לִי שְׂבִילִי הַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ לִי תְמִיד בְּכָל־עַת חֲדוּשֵׁי וּבְאוֹרֵי תּוֹרָה מְשֻׁרְשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִקְדְּשֶׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִכָּל מִינֵי חֲדוּשִׁים וּבְאוֹרִים הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּלָפוֹת

חס ושלום, רק אזכה תמיד שיהיו נמשכין לי חדושי תורה
 אמתיים דרך הקדשה. ותזכני ברחמיך ובחסדיך הרבים,
 לבנות תמיד בנינים דקדשה בתורתך הקדושה, על יסוד
 אמיץ וחזק, יסוד מוסד על הקדמות נכונות וישרות שגלו
 צדיקים אמתיים. ואזכה להגות ולחשב ולהשתעשע
 בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדק, עד שיפתח לי
 אור הדעת, ואזכה להשיג דבריהם באמת, וליירד לעמק
 דעתם, ולהבין ולהשפיל דבר מתוך דבר עד שאזכה לבאר
 דבריהם באמת, ולחדש בהם חדושים אמתיים. ולבנות על
 יסודם החזק בנינים אמתיים ושלמים בתורתך ובעבודתך
 באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה על
 ידי החדושי תורה שתשפיע לי לתקן כל הפגמים וכל
 החטאים והעונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
 לפניך מנעורי עד היום הזה. ותעזרני ותשמרני ברחמיך
 הרבים, שלא אחטא עוד. ותצילני מעתה מפלמיני חטאים
 ועונות ופשעים ומפלמיני פגמים שבעולם. ותזמין לי תמיד
 בכל יום ויום חדושים דאורייתא אמתיים, דרך הקדשה,
 שיהיו תקון גדול לנפשי. ותקדשני בקדשתך העליונה, באפן
 שיהיה לי רשות לגלות החדושים שתשפיע עלי, לגלותם
 לעמך ישראל. ותתן לי כח לעזרר ולהמשיך את עמך ישראל
 לעבודתך באמת, על ידי חדושי תורה שתזמין לי, ולהשיכם
 בתשובה שלמה לפניך. ואזכה לאמרם בקדשה ובטהרה
 גדולה, ברצונך הטוב. ולא אומר דבר שלא ברצונך. אכי"ר.

תפילה בד

לפרנסה

רַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְתֵן לִי פְרֻנְסָתִי מִן הַשָּׁמַיִם קִדְּם
 שְׁאֲצַטְרֶךָּ לָּהּ. וְתֵתֵן לִי וּלְבֵיתִי "לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד
 לְלַבֵּשׁ לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה וּלְמִכְסָּה עֵתִיק". וְתִזְמִין לִי פְרֻנְסָתִי בְּלִי
 שׁוּם טְרָחָא וְיִגִיעָה כְּלָל, בְּכָבוֹד וְלֹא בְכַזְוִי, בְּהִתֵּר וְלֹא
 בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְצֹעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הֶרְחַכְּהָ וְהַמְלֵאָהּ. וְאֵל
 תְּצַרִיכֵנִי, לֹא לִידֵי מִתְנַת פֶּשַׁר וְדָם, וְלֹא לִידֵי הִלּוּאָתָם. וּכְשֵׁם
 שְׁנַתַּת מִזוֹן וּפְרֻנְסָה לְעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,
 וְהוֹרַדְתָּ לָּהֶם אֶת הַמָּן מִן הַשָּׁמַיִם, וְשִׁמְלַתָם לֹא בִלְתָּהּ
 מְעַלְיָהֶם, כִּן תְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִפְתַּח לָנוּ אֶת אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב מִן
 הַשָּׁמַיִם, וְתִזְמִין לָנוּ פְרֻנְסוֹתֵינוּ בְּנִקְל בְּלִי שׁוּם מַרָּח, בְּרוּח
 גְּדוֹל. וְתִצִּיל אוֹתָנוּ תְּמִיד, מִכָּל־מִינֵי דְאַגוֹת פְּרֻנְסָה, וְתִשְׁפִּיעַ
 לָנוּ שִׁכּוֹל וְדַעַת מֵאֲתָךָ לְבִטּוֹחַ בְּךָ תְּמִיד, וְאַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ מִן
 הַשָּׁמַיִם, אוֹתִי וְאֶת בֵּיתִי וְאֶת זֶרְעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי. וְתִשְׁפִּיעַ
 לִי כָּל מַחְסוֹרֵי קִדְּם שְׁאֲצַטְרֶךָּ לָּהֶם, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָתְךָ וְעַבְדוֹתֶיךָ תְּמִיד בְּאַמַּת כָּל לֵב וְנַפֶּשׁ, וְלֹא יִבֹּא עָלַי
 שׁוּם בְּלָבוּל בְּעוֹלָם מִטְרַדְתַּת הַפְּרֻנְסָה כְּלָל, כִּי אֲנִי מִשְׁלִיךְ
 יְהִי עָלֶיךָ לְבַד, וְאַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב "הַשֶּׁלֶךְ עַל
 יְהוָה יְהִיבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ".

וְעִזְרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנֹכַח לַעֲשׂוֹת מִשְׂאֵ-וּמַתָּן
 בְּאִמּוֹנָה. וְתִצִּילֵנוּ תְּמִיד מִכָּל-מִינֵי גְזֵלוֹת, וְלֹא
 נִגְזַל וְלֹא נַעֲשׂוּק אֶת חֲבֵרְנוּ לְעוֹלָם, אִפְלוּ שׁוּה פְּרוּטָה. וְלֹא
 נִנְעַע בְּמִמוֹן וְחִפְצֵי חֲבֵרְנוּ כָּלֵל. וְלֹא נַחֲמוּד שׁוּם-דְּבַר אֲשֶׁר
 לְרַעְנוּ. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁבֻכְל־עַת שְׁנַעֲסוּק בְּמִשְׂאֵ-וּמַתָּן,
 יְהִיֶּה כָּל כְּוִנְתָּנוּ רַק לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדְתֶךָ בְּאִמָּת. וְנֹכַח בְּכָל
 דְּבוּר וְדְבוּר וּבְכָל הַלּוּךְ וְהַלּוּךְ, שְׁנִדְבַר וְנִלְךְ בְּשַׁעַת הַמִּשְׂאֵ-
 וּמַתָּן, לִכְוֵן שְׁנֹכַח לַתֵּן צְדָקָה עַל-יְדֵי הַרְנַח שְׁנִירוּיָח. וְתַעֲזָרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּכָל־עַת לְעַנְיִים הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים
 בְּאִמָּת. וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה, לְהַחֲזִיק יְדֵי לִוְמֵדֵי
 תּוֹרָה וְעוֹבְדֵי יְהוָה בְּאִמָּת. וְנֹכַח לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּבְכָל טוֹב וּבְכִסְרֵי פָּנִים יְפוֹת, וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה
 וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה, עַד שְׁנֹכַח עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה לְרוּמָם אֶת
 הַמַּחֲיִן וְהַדַּעַת דְּקִרְשָׁה, וְלַתְקַן עַל-יְדֵי-יָזָה כָּל הַחֲטָאִים
 וְהַפְּגָמִים שְׁפָגְמָנוּ בְּמִשְׂאֵ וּמַתָּן, וּבְתָאוֹת וְחִמְדַּת הַמִּמוֹן
 מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְשְׁנֹכַח עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה לַתְקַן
 הַכָּלְלִי. אֲכִי"ר.

תפילה בה

לעזות וקדושה

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים. רַחֵם עָלַי, הוֹשִׁיעֵנִי וּכְנֵי לְעִזּוֹת
 דְּקִרְשָׁה, כְּדֵי שְׁאֹכַח לְקַבֵּל וְלְהַמְשִׁיךְ עַל-יְדֵי-יָזָה
 חֲדוּשֵׁי-תּוֹרָה אֲמִתִּיִּים, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ

הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵי-אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כִּי אִם
עַל-יְדֵי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְכַרְכָּה:
'הָיוּ עֹז כְּנֹמֵר'. וְגַם הוֹדְעַת לָנוּ גְדֹל עֵצֶם הַפָּגֶם שֶׁל עֲזוֹת
דְּסִטְרָא אַחְרָא, כִּי הָעֵזִי פָּנִים אֵין לָהֶם שׁוֹם חֶלֶק בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה. עַל כֵּן בָּאתִי לְחַלּוֹת פְּנִיד, יְהוּה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתַּחַנְנֵי מֵאַתָּה, דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי תָמִיד
בְּכָל-עֵת, שְׁאֲזַכֶּה לִידַע תָּמִיד, אִיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הָעֲזוֹת, בְּאִפְן
שְׁאֲנַצֵּל תָּמִיד מִכָּל-מִינֵי עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְתַצִּילֵנִי מֵעֵזִי
פָּנִים וּמֵעֲזוֹת פָּנִים. וְתַחֲזֹקֵנִי וְתִאֲמָצְנִי בְּעִבּוֹדְתָךְ, וְתִמְשִׁיךְ
עָלַי כַּח וּגְבוּרָה מֵאַתָּה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה מֵאַתָּה,
וְאֲזַכֶּה עַל-יְדֵי הָעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוֹדְתָךְ וּלְתוֹרַתְךָ
וּלְיִרְאַתְךָ. וְאֲזַכֶּה תָּמִיד לְחַדֵּשׁ חַדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, חַדוּשִׁים הַנִּכְבָּלִים וְנִכְנָסִים בְּאֵמַת בְּתוֹרַת מֹשֶׁה,
חַדוּשִׁים שְׂיִהְיוּ לְךָ לְנַחַת וּלְרְצוֹן לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ. וְתִשְׁפִּיעַ
עָלַי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה נְגִדָה, שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ מְאֹד
בְּתַפְלָה, בְּכָל עֹז וְתַעֲצוּמוֹת. וְאַחֲזִק וְאֲאִמֵּץ אֶת לִבִּי לְקוֹזֹת
אֱלֹהִים וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ. וְאֵעִיז פָּנַי נְגִדָה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְפַּלֵּל
וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד, עַל כָּל מָה שֶׁחָסֵר לִי בְּעִבּוֹדְתָךְ, וְלֹא
יֵאוּשׁ וְלֹא אֶפְלֵם נְגִדָה לְעוֹלָם, לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ גְּדוּלוֹת
וְנוֹרָאוֹת, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי פְּלָאוֹת. אֲכִי"ר.

תפילה כו

להיות צדיק ולמדן

"תַּסְדִּי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אֲוֹדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ בְּפִי" וְהֲרִינִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּיַחְוֹדְךָ וְאַחֲדוּתְךָ וּבְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּתוֹרָה שֶׁבְכָתָב וּבְתוֹרָה שֶׁפָּעַל פֶּה, וּבְכָל סִפְרֵי צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים. וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַחַנְּנֵנִי בְּחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מִכָּל מִינֵי אֲסוּרִים דְּאוֹרֵיתָא וְדַרְבְּנָן, וְתוֹפְנֵנִי לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְתַעֲזָרְנִי לְלַמֵּד בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְתַהֲיֶה עִמִּי תָּמִיד, וְתַחַנְּנֵנִי מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁבֵּל, לְבַרֵּר כָּל דֵּינֵי אֲסוּר וְהַתֵּר, וְאַזְכֶּה לִידַע בְּבִרוּר כָּל הַדֵּינִים לְאַמְתָּתָן, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדִיזוּה לְבַרֵּר הַטּוֹב מִן הָרַע, הַפֶּשֶׁר מִן הַפְּסוּל, הַטְּהוֹר מִן הַטָּמֵא, הַמְּתֵר מִן הָאֲסוּר. וְתוֹפְנֵנִי לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת צַדִּיק וְלִמְדָן בְּאֵמֶת. וְתוֹפְנֵנִי לְשִׁמִּירַת וְתַקוּן הַבְּרִית בְּכָל הַבְּחִינּוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת:

וּבְכֵן תַּחַנְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָּמִיד, וְתוֹפְנֵנִי שְׂאֵהֶיָה נִכְסָף וּמִשְׁתַּקֵּק תָּמִיד אֵלֶיךָ, וּמִתְנַעֵגֵעַ לְעִבּוּדְתְךָ בְּאֵמֶת, לִירְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ. וְכָל הַיּוֹם כְּלוּ תַהֲיֶה תְּשׁוּקָתִי וְתַקְוָתִי וְכִסּוּפִי וְגַעְגּוּעֵי רַק אֵלֶיךָ

וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת. וְעֵינַי יִהְיוּ כְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְהַשִּׁיג עֲבוֹדָתְךָ
כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: כְּלֹתָה לְתַשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי, לְדַבְרְךָ יַחְלֹתַי. כָּלוּ עֵינַי
לְאִמְרֹתֶיךָ, לְאֹמֹר, מִתִּי תִנְחַמְנִי. נִכְסְפָה וְגַם כְּלֹתָה נַפְשִׁי
לְחִצְרוֹת יְהוָה, לְפִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ אֵל אֵל חַי. כְּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי,
צוּר לְבָבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. צִמְאָה לְךָ נַפְשִׁי, כְּמָה לְךָ
בְּשָׂרִי, בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵינַי בְּלֵי מַיִם. צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל
חַי מִתִּי אֲבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים.

תפילה כז

לזכות לשלום ואהבה

"חֲסֵדֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ
בְּפִי" וּתְזַכְּנִי לְעֵסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד, וְעַל
יְדֵי זֶה תִּקְרַבְנִי בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר אֶל הַשְּׁלוֹם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב:
"דְּרַכְיָה דְרַכֵּי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם". וְתַעֲזָרְנִי לְקַיֵּם אֶת
כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְאִזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל הַתְּרִי"ג מִצְּוֹת
דְּאוֹרֵייתָא וְכָל הַמִּצְּוֹת דְּרַבְּנָן, עִם כָּל עֲנֻפֵיהֶם הַיּוֹצְאִים
מֵהֶם, וְעִם כָּל פְּרֻטֵיהֶם וְדְקְדוּקֵיהֶם וְאֶפְלוּ הַמִּצְּוֹת שְׂאֵי
אֶפְשָׁר לְכָל אָדָם לְקַיֵּם עִכְשָׁו, תְּזַכְּנִי לְלַמֵּד וּלְהַגִּית בָּהֶם,
וּלְקַיֵּם בְּרוּחָנִיּוֹת עַל יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה, וְשִׁנְהִיָּה אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ נַחֲשָׁבִים כְּאִישׁ אֶחָד.

וְזַכְּנִי לְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת, וּלְהַפְּיֵר אֶהְבֶּתְךָ הַגְּדוּלָּה שְׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר בָּהֶם מְלַבֵּשׁ אֶהְבֶּתְךָ הַגְּדוּלָּה, אֲשֶׁר אַתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֶהְבָּה אִמְתִּיּוֹת, אֶהְבָּה וְחִמְלָה שְׂאִין לָהּ קֶץ וְתַכְלִית, אֲשֶׁר מֵאֶהְבֶּתְךָ הַגְּדוּלָּה וּמִחִמְלַתְךָ הָאִמְתִּיּוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, צְמִצְמַת אֱלֹהוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל וְהַלְבִּשְׁתָּ אֶהְבֶּתְךָ בְּהַתּוֹרָה וּמִצְוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ בְּאֶהְבָּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, כְּדֵי שְׁנֹזְפָה עַל יְדֵי זֶה לְהַפְּיֵר אוֹתְךָ וּלְהַשִּׁיג אוֹתְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וְאֶהְבָּה. חוּם וְחֻנֵּי וְזַכְּנִי לְקַיֵּם כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּאֶהְבָּה גְּדוּלָּה.

וְאִזְכְּרָה לְשֹׁמֵר אֶת מוֹחֵי וּמַחְשַׁבְתֵּי וְחֻכְמָתִי וְשִׁכְלִי מִכָּל מִיַּי מַחְשְׁבוֹת רְעוֹת וְשִׁכְלֵיזוֹת חִיצוֹנִיִּים, וְלֹא אֲנִיחַ לְכַנֵּם בְּדַעְתִּי שׁוּם מַחְשְׁבָה וְחֻכְמָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, הֵן חֻקֵּי הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, וְשָׂאֵר עֲנִינֵי חֻקֵּיזוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנֵיזוֹת הָעוֹלָם עַל הַמּוֹחַ לְבַלְבֵּל מְעַבְדְּתְךָ, לְחַקֵּר בְּעֲנִינֵי הַנְּהַגוֹתֶיךָ וּדְרָכֶיךָ חֵם וְשְׁלוֹם, אוֹ לְהַרְהִיר חֵם וְשְׁלוֹם אַחַר צְדִיקִים אִמְתִּיִּים וּכְשָׂרֵי הַדּוֹר הָאִמְתִּיִּים, וְכֵן שָׂאֵר כָּל עֲנִינֵי חֻכְמוֹת חִיצוֹנֵיזוֹת וְלִיצְנוֹת הַנְּהַגִּים בְּעוֹלָם, וְכֵן מִשָּׂאֵר כָּל מִיַּי חֻכְמוֹת וְשִׁכְלֵיזוֹת חִיצוֹנֵיזוֹת שְׂאִינָם צְרִיכִים לְעַבְדְּתְךָ, וּמִכָּל מִיַּי הַרְהוּרִים וּבְלַבּוּלִים וְעַרְבּוּב הַדַּעַת, מִכָּלֵם תְּצַלֵּנִי, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָּמִיד וְתִגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמֹר אֶת מוֹחֵי וְחֻכְמָתִי וּמַחְשַׁבְתִּי,

שְׁלֹא הִנִּיחַ לְכַנֵּם חֵם וְשָׁלוֹם בְּדַעְתִּי וּמוֹחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי שׁוֹם
מַחְשָׁבָה מֵאֵלֹהֵי הַמַּחְשָׁבוֹת, וְלֹא שׁוֹם מַחְשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה
כָּלֵל. וְאַזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת מֹחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי תָמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה.
אכ"ר.

תפילה כח

למנוחה וחידוש המוחין

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוֹסֵה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ. וְהִיָּה בְּעֶזְרִי, לְחַדֵּשׁ
אֶת מֹחֵי וְשִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי תָמִיד. וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי
אִיךְ לְהִתְנַהֵּג בְּעֵנִין הַשְּׁנָה בְּאִפְנֵי שְׁאוּכַל לְחַדֵּשׁ אֶת מֹחֵי. כִּי
אֲנַחְנוּ מִכְרָחִים לְשָׁמֹר אֶת הַשְּׁנָה מְאֹד כְּדֵי לְחַדֵּשׁ אֶת מַחְנוֹ
וְשִׁכְלֵנוּ, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְבַּלְבַּל דַּעְתָּנוּ חֵם וְשָׁלוֹם. וְאַתָּה יְדַעְתָּ
עֵצָם הַהֶפְסֵד שֶׁל רַבּוֹי שְׁנָה חֵם וְשָׁלוֹם שְׁמִפְסִידֵי הַזְּמַן הַיְקָר
מִכָּל הוֹן, אֲשֶׁר הַשְּׁעָה שְׁנֵאֲבָד מֵהַזְּמַן בְּשְׁנָה אוֹ בְּהִבְלֵי עוֹלָם
הַזֶּה חֵם וְשָׁלוֹם, אֵין לָהּ תְּמוּרָה בְּעוֹלָם, וְאֵין שׁוֹם אֲבִדָּה
בְּעוֹלָם כְּמוֹ אֲבִדַת הַזְּמַן, וְאֵנִי בְּעַר וְלֹא אֲדַע כָּלֵל אִיךְ
לְהִתְנַהֵּג בְּזֶה, בְּעֵנִין הַנְּהַגוֹת הַשְּׁנָה כָּלֵל. עַל כֵּן אֲנִי מוֹסֵר
עֵצְמִי עָלֶיךָ לְבַד, "בִּיָּדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל
אֱמֶת", שֶׁתִּשְׁמֹר צִאתִי וּבֹאִי, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתִדְרִיכֵנִי
בְּאַמְתָּךְ, לִישׁוֹן כְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ בְּעַת הַהִכְרַח לְבַד כְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב, וְתַעְזֹרְנִי שְׁאֲזַכֶּה לְמַעַט בְּשְׁנָה, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשָׁה
גְדוֹלָה, שְׁאֲזַכֶּה עַל יְדֵי מַעַט שְׁנָה לְתֵת נִיּוּחָא לְהַמְחִין שְׁלִי

וַיִּתְחַדְּשׁוּ הַמַּחֲזִין וְהַנְּשָׂמָה שְׁלִי, וַיִּתְחַזְּקוּ מֵעִיפוֹתָם, עַל יְדֵי
מַעַט שָׁנָה בְּתַכְלִית הַמַּעוֹט.

וְתוֹבְנִי לִישׁוֹן בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה גְדוֹלָה, וְתַרְחַם עָלַי
וְתַעֲזֹרֵנִי, וְתַפְתַּח לְנִשְׁמָתִי שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד
וְתִצְוֶה לְמַלְאָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׁיַנְיִחוּ אֶת נִשְׁמָתִי שְׁתַּכְנִס
לְשְׁעָרֵי הַקְּדוֹשָׁה בְּשַׁעַת שְׁנָתִי, וְתַעֲלֶה וְתַכְנִס נִשְׁמָתִי וְשִׁכְלִי
לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּשַׁעַת שְׁנָתִי. וְאִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ אֶת
שִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּשַׁעַת שְׁנָה. וַיְקִים בְּנֹו מִקְרָא
שְׁכַתוֹב: "חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אֱמוּנָתְךָ" וְאִזְכֶּה לְקַבֵּל תְּמִיד
שִׁכְלִי חֲדָשׁ וְנִשְׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפְּנִים עַל יְדֵי הַשָּׁנָה בְּקִדְשָׁה
וּבִמְהֵרָה.

וְתוֹבְנִי לְקִרּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה
וְנוֹרָאָה וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשָּׁמַיִם בְּאֵמֶת.
וְאִזְכֶּה לְהִתְנַדְּוֹת עַל כָּל חַטָּאתֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי קִדְמֵי הַשָּׁנָה,
וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם,
וְאִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי בְּאֵמֶת שְׁלֵא אֲשׁוּב עוֹד לְאוֹלָתִי, וְאִזְכֶּה
לְקַבֵּל עָלַי קִדְמֵי הַשָּׁנָה אֲרַבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין בְּאֵמֶת וּבְלֵב
שְׁלֵם. וְאַתָּה תַּרְחַם עָלַי וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל
מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי נִגְדָּךְ. וְתַטְהַר אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְתִצְוֶה
בְּרַחֲמֶיךָ לְפַתַּח לְנִשְׁמָתִי שְׁעָרֵי הַרַחֲמִים, שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה
הַקְּדוֹשָׁה. שְׁאִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ אֶת נִשְׁמָתִי וְשִׁכְלִי, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי

וּלְקַבֵּל בְּכָל פַּעַם שְׂכַל חֲדָשׁ וּנְשָׂמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר פְּנוּיָךְ דְּרָךְ
הַאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה. אכ"ר.

תפילה בט

כבוד התורה

"אֱלֹהֵיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא, פִּרְשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ, נַפְשִׁי כְּאַרְצֵן
עֵינֶיךָ, לֶךְ סֶלָה. כִּי רִדְף אוֹיֵב נַפְשִׁי, דִּבְּא לְאַרְצֵן
חַיְתִּי. הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחְשָׁבִים כְּמִתִּי עוֹלָם, וּנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד.
וְאַתָּה יְהוָה, עַד מָתִי, שׁוּבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן
חֲסִדְךָ. כְּסוּס עָגוּר בֶּן אֲצַפְצָף, אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה, דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם,
יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי, עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי יוֹדִים.
פְּדֵנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם, וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֵיךָ." אָנָּה יְהוָה מַלְטָה נַפְשִׁי
מִכָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמִדוּתָיו הָרָעִים, וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, וְתֵן לָהּ כֹּחַ וּגְבוּרָה מֵאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתּוּכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל הַגּוֹף, וְתַתְּגִלָּה הָאָרֶת
נַפְשִׁי וְצוּרְתִי הַקְדוּשָׁה, וַיִּמְשֹׁךְ עָלַי צֶלֶם אֱלֹהִים, צֶלֶם דְמוֹת
תְּבֻנֹתוֹ. וְתִזְכְּנִי לְאוֹר הַשְּׂכָל, לְחֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת. וְאַזְכֶּה
לְהַכְנִיעַ וּלְכַפֹּל מִפְּנֵי כָּל מִינֵי סְכָלוֹת וּכְסִילוֹת שֶׁל הַגּוֹף
וְהַחֲמוּר. וְתוֹצִיאֵנִי מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל,
מִכְּסִילוֹת וְחֶשְׁכַת חֲמוּרֵי הַגּוֹף הָעֵכוּר וְהַמְגֻשָּׁם, לְהָאָרֶת
הַחֻכְמָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הַקְדוּשָׁה. וְתֵן חֲלָקִי בַתּוֹרָתְךָ, וְאַזְכֶּה
לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בַּתּוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּרְתְךָ יוֹמָם וּלְיָלָה. וְתֵן בְּלִבִּי

בִּינָה לְהִבִּין וְלֹהֵשׁפִיל, לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשָׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת
וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ
וְדַבַּק לְבַי בְּמִצְוֹתֶיךָ.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל פְּלִטָּתֵנוּ, אֲשֶׁר
נִשְׁאַרְנוּ כִּתְרוֹן בְּרֹאשׁ הַהָר הַהוּר בְּאִין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ, וְאִין
מִי שִׁיעֲמֹד בְּעַדְנוּ הֵצִל וְהוֹשִׁיעָה וּמִלֵּט אוֹתֵנוּ וְאֶת זְרַעֲנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, מִכָּל מִינֵי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ
שׁוֹם חֵלֶק וְעֶסֶק בָּהֶם, וְתִהְיֶה יָדְנוּ וְשִׁכְלָנוּ וְלִבְנוּ מִסְּלֶקֶת
מֵהֶם כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֻלְקָנוּ, וְלֹא בְּאֵלֶּה גּוֹרְלָנוּ. כִּי אֲנַחְנוּ מוֹרַע
אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים. וְאֲנַחְנוּ זָכִינוּ
לְעַמֵּד עַל הַר סִינַי וְלִקְבֹּל תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
נְבִיאְךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ עֲזָרְנוּ שִׁיְהִיֶּה חֻלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
תְּמִיד "תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְהוָה נְאֻמָּנָה
מְחַפְּימַת פְּתִי." וְתִרְחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא
וְתַרְוִם וְתַגְּלֶה וְתִאִיר חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּעוֹלָם. וְנִשׁוּב
כְּלָנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת וּבְאֻמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה
גְּדוּלָה. וְנִזְכֶּה לְהַשְׁתַּוְּקֶךָ תְּמִיד לְאֻמוּנַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּאֵמֶת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְנִזְכֶּה לְהַבִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְלִכְבֹּד אֶת שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל בְּכָל עֵת, כִּי בְשִׁבִיל זֶה בְּרָאתָ כָּל
הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לִיהַ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "כָּל
הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יִצְרַתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו" עוֹז וְרַחֵם
וְהוֹשִׁיעָה, וְעִשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלִמְעַן כְּבוֹד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה

שֶׁתִּתְגַּבֵּר חֲכַמַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנוֹת,
וַיִּתְפַּטְּלוּ כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַע עוֹלָם בְּנֶגֶד אוֹת אֶחָד מִתּוֹרָתְךָ
הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל
פֶּה וַיִּשׁוּבוּ כֻלָּם לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלִירֵאתְךָ בְּאַמַת בְּכָל לַב
וּנְפֶשׁ.

וְעִזְרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאֲזֹכָה לְשֹׁכַח כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת
זְרוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנוֹת, וְכָל מִינֵי הִרְהוּרִים רָעִים
וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבַלְב. וּמַעַתָּה אֲזַכֶּה לְזִכְרֵךְ אוֹתְךָ בְּכָל עֵת, וְלִדְבַק
מִחֲשַׁבְתִּי אֵלֶיךָ תָּמִיד, וְלִתּוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, בִּירְאָה וְאַהֲבָה,
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאַמַת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וְאֲזַכֶּה
שְׂוִיתְדִבְךָ לְבִי וּמִחֲשַׁבְתִּי אֵלֶיךָ וְלִתּוֹרָתְךָ וְלִמְצוֹתֶיךָ, בְּדַבְּקוֹת
גְּדוֹל וּבְהַתְקַשְׁרוֹת אֲמִיץ וְחֹזֵק, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְזִכְרֵךְ הַיָּטִב אֶת כָּל
דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ וְעֲבוֹדָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְלֹא אֲשַׁכַּח שׁוֹם
דְּבַר מִדְּבָרֵי תּוֹרָה וְעֲבוֹדָה לְעוֹלָם רַק אֲזַכֶּה לְזַכְּרֵם תָּמִיד
בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאַתִּי.

אֲבִינִי אֵב הַרְחָמוֹן, חִמַּל עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
שֶׁהִשְׁפַּעְתָּ בְּנוֹ, כִּי אַתָּה יוֹדַע אֶת עֵצִים יְפֵי קִדְשֵׁךְ
הַתּוֹרָה הַיְקָרָה הַנֶּעְלָמָת בְּנוֹ. עִזְרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנֹזְכָה
מַעַתָּה לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ עֲצָמָנוּ בְּאַמַת, בְּאֶפֶן שְׁנֹזְכָה לְהוֹצִיא
וּלְגַלּוֹת הַתּוֹרָה הַנֶּעְלָמָת בְּנוֹ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה. וְהַצִּילָנוּ
מִחֲרָפוֹת וּבִזְיוֹנוֹת וְלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִפְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד.

וּזְכֵנוּ לְכָבוֹד דְקִדְשָׁהּ, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת הַכְּבוֹד בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָהּ,
 לְשִׁמְךָ וְלְכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל לְבַד, וְלֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד
 בְּשִׁבְלֵנוּ כְּלָל, רַק לְשִׁמְךָ וְלְעִבּוֹדְתְךָ לְבַד בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת,
 כְּלִי שׁוֹם פְּנִיָה. וְתַעֲזָרְנוּ עַל יְדֵי הַכְּבוֹד דְקִדְשָׁהּ שֶׁתַּחֲנֵנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ, לְהוֹצִיא וּלְגַלּוֹת חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַרְבֵּה הַנֶּעְלָמִים
 בְּנַפְשֵׁנוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד, וְלֹא
 נֹאמֵר דְּבַר שְׁלֹא כְּרָצוֹנְךָ וְתַהֲיֶה עִם פִּינוּ בְּעַת הַטִּיפְנוּ וְעַם
 יְדִינוּ בְּעַת מַעֲבָדְנוּ:

תפילה ל

סגולה להתמדה

"**דְּדַבְּקָה** נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ, בִּי תִמְכֶּה יְמִינְךָ, דְּבַקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ
 יְהוָה אֵל תְּבַיְשָׁנִי". אָבִי אָב הַרְחֵמוּן, עֲזָרְנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂאֻכָה לְדַבֵּק עֲצָמִי
 אֵלֶיךָ תָּמִיד, בְּכָל עֵת, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וּבִדְעָה נְכוֹנָה
 וּמְיֻשְׁבֶת, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה. וְאֻכָּה לְפַשְׁשׁ עֲצָמִי בְּכָל
 עֵת, אִם אֲנִי דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֻכָּה לְקַיֵּם
 מִצְוֹת "וּבו תִּדְבֹק" בְּאַמֶּת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתַּעֲזָרְנִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִדְּבוּרִים רָעִים, וְלֹא
 אֶפְגַּם אֶת דְּבוּר פִּי לְעוֹלָם, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר רָע עַל
 שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא אֶחְקֹר אַחַר חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם, רַק

תַּעֲזֹרְנִי וְתַטֵּה אֶת לִבִּי שְׂאֻזָּכָה לְחַקֵּר תְּמִיד אַחַר כָּל זְכוֹת
 וְטוֹב שְׂאֻפְשֵׁר לְמִצָּא בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ בְּהַגְרוּעַ
 שְׂבַגְרוּעִים, וְאֻזָּכָה לְהַתְיַנֵּעַ וְלַטְרַח אַחַר זֶה, לְחַתֵּר לְמִצָּא
 אִיזוּה זְכוֹת אֲפֹלוּ בְּהַפְחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים. וְתַהִיָּה עִמִּי תְּמִיד,
 וְתַעֲזֹרְנִי שִׁיעֲלָה בְיָדֵי שְׂאֻזָּכָה לְמִצָּא בְּהֵם תְּמִיד צַד זְכוֹת
 וְטוֹב, וְאֻזָּכָה לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד. וְתַצִּילֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵעוֹן הַגְּדוֹל וְהַחֲמוּר מְאֹד, שֶׁהוּא עוֹן לְשׁוֹךְ
 הָרַע וּרְכִילוֹת הַחֲמוּר בְּיוֹתֵר, הַשְּׂקוּל כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הָעֲבֻרוֹת
 הַגְּדוֹלִים שְׂבַתּוֹרָה, שֶׁהֵם עֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִירוֹת וְשִׁפְכוֹת
 דָּמִים.

מָרָא דְּעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְהִיָּה עִם פִּי תְּמִיד
 בְּעַת דְּבוּרֵי, וּזְכֵנִי שְׂאֻשְׁמֵר פְּתַחֵי פִי, שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּי
 שׁוּם דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע וְאַבְק לְשׁוֹן הָרַע עַל שׁוּם יִשְׂרָאֵל
 שְׂבַעוּלָם, וְלֹא דְבוּר שְׂאִינוּ הַגּוֹן. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים
 רָעִים, מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמִרְכִילוֹת וּמִדְּבָרִים בְּטִלִּים וּמִלִּיצְנוֹת
 וּמַחְנִיפוֹת וּמִשְׂקָרִים, וּמִלְּגֻלוֹת סוּד שְׂאִין צְרִיכִים לְגִלוֹת,
 וּמִנְבוּל פֶּה, וּמִלְּגֻלוֹת וְלוֹמֵר דְּבָרֵי תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׂמִים בְּמָקוֹם
 וּבְזִמָּן שְׂאִין רְאוּי לְאִמְרָם וְלְגִלוֹתָם, וּמִכָּל מִינֵי דְבוּרִים שְׂאִינָם
 מְזִכִּים, וּמִכָּל מִינֵי הַכָּל פֶּה הַפּוֹגְמִין אֶת הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא
 רוּחַ פִּי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵנוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְעַסֵּק
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא אוֹכֵד שׁוֹם
 לַיְלָה מְלִילוֹתַי בְּלִי לְמוֹד וְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעַבּוּדָה, כָּל יְמֵי חַיֵּי.
 וְתַעֲזָרְנִי לְגִיד שְׁנָה מַעֲיִנִי לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
 וְלַעֲסֵק בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה
 וּבְכָל יוֹם וְיוֹם. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרֵי תָּמִיד, שְׁלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם
 בְּטוֹל בְּעוֹלָם לְבַטְלָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִן הַתּוֹרָה וּמִן הָעַבּוּדָה,
 וְאַפְלוּ בַּעַת כְּשֶׁצָּר לְאָדָם חֵם וְשְׁלוֹם, אֶפְלוּ כְּשִׁינְשׁוּבִים
 בְּעֲנִיּוֹת וּבִדְחָקוֹת חֲלִילָה, נִזְכָּה גַם בֵּן בְּרַחֲמֵיךָ לְעַסֵּק בְּתוֹרָה
 וְעַבּוּדָה תָּמִיד, וְלֹא נִהְיֶה בְּטָלִים מְדַבְּרֵי תּוֹרָה לְעוֹלָם. וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֵיךָ, תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִרְאֶה בְּעֲנִיּוֹנוֹ וּדְחָקֵנוּ וְעַמְלָנוּ,
 וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבִחֲסָדֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים, וְתִזְכְּנוּ מַעֲתָה שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוֹם דְּבוּר פְּגוּם
 כְּלָל, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיוּ דְבוּרִים קְדוּשִׁים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה
 וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוּשׁ, וּבִירְאֵת שְׁמַיִם וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, בְּאַמֶּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב "יִמְלֵא פִי
 תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאָרְתְּךָ תְהִלַּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל
 בְּשֵׁר שֵׁם קְדָשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד
 תְהִלָּתוֹ בְּפִי פִי יִסְפֵּר צְדָקְתְּךָ, כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעַתְךָ אוֹדָה יְהוָה
 מְאֹד בְּפִי, וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלָלְנוּ, כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ
 מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ".

בעזרה"ת

תיקון הכללי

הוא תיקון מושלם למקרי לילה, חם ושלוש.

הוציאו מהעלם אל הגילוי

רבנו הקדוש נחמן מברסלב זיע"א

כמה מילים על תיקון הכללי

אמר רבי נחמן מברסלב זצוק"ל וזיע"א, בספר שיחות הר"ן קמ"א, על עניין תיקון הכללי, וזה דבריו: "לעניין פגם הברית, רח"ל, מי שיאמר באותו היום אלו העשרה מזמורי תהילים, בודאי יתקן בזה מאוד מאוד. וכמה וכמה צדיקים גדולים שרצו לעמוד על עניין זה, ונתייגעו למצוא לזה תיקון גמור, ולא גמרו. ולי עזר ה' יתברך שזכיתי לעמוד על זה בשלמות. והוא תיקון נפלא ונורא מאוד מאוד."

ותיקון זה מובא גם בליקוטי מוהר"ן ר"ה ובתנינא צ"ב: "ואלו העשרה מזמורי תהילים הם תיקון גדול מאוד מאוד לעניין הנ"ל, ומי שזוכה לאומרם באותו היום אין צריך לפחד עוד כלל מפגם הנורא של המקרה, ח"ו, כי בודאי נתתקן עי"ז."

ואמר "ואני חזק בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר"
[שיחות הר"ן קמ"א]

המחסום הגדול לתשובה, הוא פגם הברית! [כמובא בספה"ק וכידוע]. והיה מקום להתעסק רק עם בעיה זו, דהיינו לעשות את כל התיקונים המובאים בספרי המקובלים שכוללים תעניות וסיגופים. אלא, כי מאחר ואנו רוצים להתחזק בהתמדה בלימוד התורה ולהרבות בתפילות על יראה ואהבה, ולהפיץ אור ה' בעולם וכו', ואם נעסיק עצמנו בעניין תיקון פגם הברית, "יוזנחו" שאר העבודות שאנו כה חפצים. זאת ועוד, שאנו יודעים שאי אפשר לתקן פגם זה לפי איך שכתוב בספרים הק' - תעניות, סיגופים, וכל מיני תפילות וכו', הן מחמת שלא נצליח לעמוד בהם, והן מחמת הסיבה שרוצים יותר להתחזק בהפצה, בלימוד ותפילות.

נְעִימוֹת תיקון הכללי פְּתוּרָה קנה

איזה פלא עשה לנו בורא עולם, שהוריד לדור חלש זה את התיקון הקצר והנפלא "תיקון הכללי", שכולל בתוכו רק י' מזומרים, שהם תיקון מושלם לפנם הברית, ואז, אפשר להתחיל לעבוד על שאר הפרטים שבעבודת ה', מבלי לדאוג כלל על פנם נורא זה, מחמת שכבר תוקן על ידי אמירת המזמורים.

להלן, מספר המלצות על מעלת אמירת "תיקון הכללי", דברים חוצבי חומות ברזל, מתוך הספרים הקדושים - שכתבו קדושי עליון מהדורות האחרונים:

א) הרה"ק רבי חיים פלאג'י זצ"ל כותב בספרו "רפואה וחיים" סוף פרק י"ב: "לתיקון פגם הקרי, לומר המזמורים שליקט רבי נחמן מברסלב: טז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"ן. והוא תיקון גדול מאוד"

ב) הרה"ק רבי אליעזר פאפו זצ"ל [נכד ה"פלא יועץ"] כותב בספרו "דמשק אליעזר" באריכות על עניין זה, וכתב עוד: "האומר אלו העשרה מזמורים שגילה רבי נחמן מברסלב אין לו לפחד על העוון כי בודאי הגמור נתקן עונו"

ג) הרה"ק רבי חיים סינוואני זצ"ל, רבו של הרה"ק רבי מרדכי שרעבי זצ"ל, בספרו "עמרת תפארת" [פרשת שמות עמ' צ"ט]: "הנזהר לומר תיקון הכללי של מוהר"ן מברסלב מתקן תיקון עצום" וממשיך לעורר אותנו התעוררות גדולה: "ופוק חזי מאן חתים עליה לתיקון זה [צא וראה מי חתום על תיקון זה] הוא מוהר"ן, והוא נתערב בזה התיקון, והוא תיקון נפלא... אם יאמרם - אשרי לו, כי הוא תיקון גדול ונורא מאוד". עיין שם.

ד) הרה"ק חכם מנחם מנשה זצ"ל [המכונה מפי הרה"ק מרדכי שרעבי זצ"ל בשם "ראש הל"ו צדיקים"] כותב בספרו המפורסם והאהוב "אהבת חיים" [בסוף פרשת שמות]: "כל החם על נפשו ונפש דורותיו התלויים בו וחפץ בקדושתם, יאמר בכל יום את העשרה מזמורי תהילים אלו שגילה רבי נחמן מברסלב".

ה) בספר "ימי שמואל" [פרק ה'] לרה"ק רבי שמואל הורוביץ זצ"ל כותב שהרה"ק רבי שמואל הלר זצ"ל, אב־בית־דין של צפת, ומרא דארעא ישראל, היה רגיל לומר: שיש קבלה בידו מרבותיו, שהאומר העשרה מזמורי תהילים הללו, שגילה רבי נחמן מברסלב, נחשב בשמים כאילו סיים כל ספר התהילים. [כמובן, שאין זה תחליף לאמירת תהילים, שכל אדם צריך להיות רגיל באמירת ספר תהילים. עיין ליקוטי מוהר"ן ע"ג תנינא]

ו) הרה"ק רבי אהרון ראטה זצ"ל, מחבר ספר "שומר אמונים" כותב בספרו "טהרת הקודש": "תיקונים לקרי - ואשרי הזוכה לעשותם - העשרה מזמורים שציווה הצדיק בעל "ליקוטי מוהר"ן לומר, שאמר שגילו לו מן השמים שזהו תיקון לאותו חטא".

ז) הרה"ק רבי ברוך פנחס מסקאליא זצ"ל [נכד הבעל שם טוב] כתב בספרו "פרפראות לחכמה", וז"ל: "יאמר נא ישראל את העשרה מזמורי תהילים שגילה רבי נחמן מברסלב: טז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"ן. ובטח יוושעון בכל משאלות ליבם לטובה וינצלו מכל צרה בלי ספק בתוך כלל ישראל"

ח) הרה"ק בעל "ייטב לב" זצ"ל ובנו הרה"ק בעל "קדושת יום טוב" זצ"ל אמרו [בספרם "נר דוד"]: "האומר י' פרקים אלו, של הצדיק הק' רבי נחמן מברסלב אין צריך לפחד".

ט) בספר "מושיעין של ישראל" [י"ב] שנדפס ע"י תלמידי הרה"ק רבי יואל טייטלבוים זצ"ל האדמו"ר מסממר: "הרה"ק היה מצוה שידפיסו את י' המזמורים שגילה מוהר"ן, ויהיה נותן מעצמו את הוצאות כל הדפוס להדפסת התיקון הכללי". [וראה בספר "שבחו של צדיק" שהרה"ק היה אומר "מי שאומר העשרה מזמורים אלו ממתיק מעליו כל הדינים הקשים"]

י) הרה"ק האדמו"ר מצאנז' קלויזנבורג זצ"ל אמר בסעודה שלישית: "יהודי שזוכה לומר את אלו המזמורים כראוי, בכוחם לשבור המחיצות של ברזל"

[דפוס תלמידיו "סעודה שלישית" שמות תש"ם]

יא) הגאון רבי יצחק וייס זצ"ל בעל "מנחת יצחק" גאב"ד ירושלים, בהסכמתו לספר "התיקון השלם" של הרב ויינשטוק: "י' מזמורי התהילים שתיקן הרב הקדוש מוהר"ן זצוק"ל וזיע"א כידוע ומפורסם... כי בודאי בימינו יש תועלת לזכות את ישראל"

יב) דברי הגאונים מהבד"צ העדה החרדית בירושלים, מתוך הסכמתם לספר "התיקון השלם" הנ"ל: "העשרה מזמורי תהילים שגילה ותיקן צדיק יסוד עולם, הרב הקדוש, כבוד קדושת מוהר"ן מברסלב זצוק"ל וזיע"א לתיקון הברית, ...וטוב עשה

[מחבר הספר "התיקון השלם"] בעמיו לזכות בהם את הרבים, ולמותר לעורר על גודל העניין להדפיסם ולהפיצם לעם סגולה, וזכות הרה"ק צדיק יסוד עולם, כבוד קדושת מוהר"ן מברסלב יגן עלינו ושיערה רוח מהרה ממרום על כל בית ישראל ברחמים"

תִּיקוֹן הַכֹּלֵל

טוב לומר לפני העשרה מזמורי תהלים:

הַרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּאִמִּירַת עֶשְׂרֵה מְזֻמּוֹרִים אֱלוֹ לֹכַל הַצְּדִיקִים שְׂבֻדוֹנָה, וְלֹכַל הַצְּדִיקִים הָאִמְתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֵפֶר, קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבְנֵי הַקְּדוּשָׁה צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם רַבְנֵי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְאָה. נ נח נחמן מאומן. וְכֹתֵם תִּגְנוּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּמִזְמוֹת נְרִיעָה לֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמְלֶכֶת גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

הַרִינִי מִזְמָן אֵת פִּי לַהֲדוֹת וּלְהַלֵּל אֵת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשׁ אֱבֹרֵךְ הוּא וְשְׂכִינְתָהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ עַל יְדֵי הַהוּא מְמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז א **מִכְתָּם לְדָוִד, שְׁמְרֵנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ:**
ב **אִמְרַתְּ לַיהוָה, אֲדַנִּי אַתָּה, מוֹכְתִי כָּל עֲלִיָּךְ:**
ג **לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וְאֲדִירֶיךָ, כָּל חֲפָצֵי כֶּסֶם:**
ד **יִרְבּוּ עֲצָבוֹתֶם, אַחַר מִתְּהַרְוֶה, כָּל אֲסִיף נִסְפִּיהֶם מִדָּם,**
ו **וְכָל אִשָּׁא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי:**
ה **יְהוָה מִנְתַּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי:**
ו **חֲכָלִים נִפְלוּ לִי בַּנְּעָמִים, אַף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי:**
ז **אֲבָרְכֶךָ אֵת יְהוָה, אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אַף לִילוֹת יִסְרוּנִי**
ח **כְּלִיזְתִּי:**
ט **שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד, כִּי מִיְמִינִי כָּל אֲמוֹנִי:**
י **לִכֵּן שָׂמַח לִבִּי, וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אַף בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן לְבַמְּטָח:**

· כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת
שַׁחַת:

· אַ תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ, נְעֻמוֹת
בִּימִינְךָ נִצַּח:

· לִבְנֵי לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע, כְּסוּי חַטָּאָה:
· אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה:
· כִּי הִחַרְשֵׁתִי, כָּלוּ עֲצָמֵי, כְּשִׂאֲנֵתִי כָּל הַיּוֹם:
· כִּי יוֹמָם וּלְיַלְתָּה תִכְבֵּד עָלַי יְדָךְ, נִהַפְּךָ לְשֹׂדֵי, כְּחַרְבֵנִי
קִיץ סְלָה:

· חַטָּאתִי אֹדִיעֵךְ, וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרַתִּי, אֹדָה
עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׁנֵאתָ עוֹן חַטָּאתִי סְלָה:
· עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהִי, לְעֵת מִצַּא, רַק
לְשִׁטָּף מַיִם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ:

· אַתָּה סֵתֵר לִי, מִצַּר תִּצְרֵנִי, רַגְנֵי פִלְט תִּסּוּכְבְּנֵי סְלָה:
· אֲשִׁכִּילֶךָ, וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תִלְהֶ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינֵי:
· אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם, כְּפָרֶד, אִינ חֲבִין, כְּמַתְג וּרְסוֹן עֲדִיו
לְבָלוֹם, כָּל קָרֵב אֱלֹהִי:

· רַבִּים מְכַאוֹבִים לְרַשָּׁע, וְחַבּוּטָח בִּיהוָה חֶסֶד
יִסּוּכְבְּנוּ:

· שְׂמַחוּ בִיהוָה, וְגִילוּ צְדִיקִים, וְחַרְבֵנּוּ כָּל יִשְׂרָי לֵב:

מא

א לְמַנְצַחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד:
 ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה, יִמְלִטְהוּ יְהוָה:
 ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֶּהוּ, וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
 ד בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו:
 ה יְהוָה יִסְעָדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֶת בַּחֲלוּי:
 ו אֲנִי אִמְרֹתִי, יְהוָה חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ:
 ז אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתֵּי יָמוֹת וְאֶבֶד שְׁמוֹ:
 ח וְאִם פֶּאֶ לְרֵאוֹת, שְׂוֹא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אָזֶן לוֹ, יֵצֵא
 ט לַחוּץ יִדְבַר:
 י יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שִׁנְאֵי עָלִי, יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִי:
 יא דְבַר בְּלִיעַל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב בּוֹ, יוֹסִיף לָקוֹם:
 יב גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי, אֲשֶׁר בְּטַחַתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְדִּיל
 יג עָלִי עֵקֶב:
 יד וְאַתָּה יְהוָה, חֲנֻנִי וְחַקִּימֻנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם:
 טו בּוֹאֵת יִדְעֹתִי כִּי חֲפִצָּתָ כִּי, כִּי לֹא יִרְעֶה אִיבִי עָלַי:
 טז וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּתָּ כִּי, וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
 יז כְּרוּךְ יְהוָה, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן
 יח וְאָמֵן:

מב

א לְמַנְצַחַ מִשְׁפִּיל, לְבָנֵי קִרְחָ:
 ב כְּאֵיל תִּעְרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, כִּן נַפְשִׁי תִעְרֹג אֵלֶיךָ
 ג אֱלֹהִים:

צָמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים, לֵאלֹהֵי חַי, מִתִּי אָבֹא וְאֶרְאֶה
פְּנֵי אֱלֹהִים:

הֲיִתָּה לִי דַמְעָתִי לְחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, פֶּאֶמֶר אֵלַי כֹּל
הַיּוֹם, אֵיךְ אֵלֶיךָ:

אֱלֹהֵי אֲזִכָּרָה, וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף,
אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹגֵג:
מִה תִּשְׁתַּחֲוֶי נַפְשִׁי וְתַחֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי
עוֹד אֹדְנֵנו יְשׁוּעוֹת פְּנֵינוּ:

אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשִׁי תִּשְׁתַּחֲוֶה, עַל בֶּן אֲזִכָּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחֶרְמוֹנִים, מִהַר מְצַעֵר:

תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כֹּל מִשְׁבָּרֶיךָ
וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:

יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ, וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה
לֵאלֹהֵי חַיִּי:

אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי סִלְעֵי, לְמָה שָׁכַחְתָּנִי, לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ
בְּלַחֲץ אוֹיֵב:

בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי, חֶרְפוֹנֵי צוֹרְרֵי, בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל
הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ:

מִה תִּשְׁתַּחֲוֶי נַפְשִׁי, וּמִה תַּחֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֵנו יְשׁוּעוֹת, פְּנֵי וְאֵלֶיךָ:

א לְמִנְצַחַת, אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל,
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:

ב הֲצִילָנִי מֵאִיְבֹ, אֱלֹהִי, מִמֵּתִקּוֹמִי תִשְׁנַנְבִּי:

ג הֲצִילָנִי מִפְּעֻלֵי אוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:

ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ עָלַי עוֹיִם, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא
חַטָּאתִי יְהוּה:

ה בְּלִי עוֹן, יְרוּצוּן וַיְבוֹנְנוּ, עוֹרָה לְקָרְאתִי, וּרְאָה:

ו וְאַתָּה יְהוּה אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה

ז לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל תָּחֵן כָּל בְּגֵדֵי אוֹן סֵלָה:

ח יִשׁוּבוּ לְעָרְב, יַחֲמוּ כַּבֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:

ט הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי
שָׁמַע:

י וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק, לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם:

יא עוֹן, אֱלִיד אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנַנְבִּי:

יב אֱלֹהֵי חֶסֶדִי, יִקְדַּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאוּנִי בְּשִׁרְרֵי:

יג אֵל תִּתְחַרְגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי, הִנֵּעַמּוּ בְּחִילָה,
וְהוֹרִידוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי:

יד חַטָּאת פִּימוֹ, דְּבַר שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְבְּדוּ בְּנֶאֱוָנָם, וּמֵאֲלָה
וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

טו כִּלָּה בְּחֶמְהָ, כִּלָּה, וַאֲיַנְמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשְׁל
טז בְּנִיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:

טו וַיִּשׁוּבוּ לְעָרְב, יִהְיוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:
 טז הַמָּה יִנְיֵעוֹן לְאֹכֵל, אִם לֹא יִשְׁפָּעוּ, וַיִּלְיֵנוּ:
 יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹדָה, וְאֶרְנֶן לְבִקְר חֲסֻדָּה, כִּי הִיִּת מְשֻׁנָּב
 לִי וּמְנוּס, בְּיוֹם צַר לִי:
 יח עֲזֵי, אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה, כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁנְבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז

א לְמַנְצִיחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזֻמּוֹר:
 ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים, וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים, וְהֶאֱזִין
 אֵלָי:
 ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרָשְׁתִּי, יְדֵי לִילָה נִגְרָה, וְלֹא תִפּוֹג,
 מֵאַנָּה הַנְּחַם נַפְשִׁי:
 ד אֲזַמְּרָה אֱלֹהִים, וְאַחֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתַתְּעִיפָה רוּחִי
 סְלָה:
 ה אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינֵי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
 ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְּדָם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַמְּרָה נְנִינְתִי בְּלִילָה, עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֹשׂ
 רוּחִי:
 ח הֲלָעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד:
 ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסֻדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר:
 י הַשְׁכַּח חַנוּת אֵל, אִם קָפִץ בְּאֵף רַחֲמוֹ סְלָה:
 יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן:
 יב אֲזַמְּרָה מַעֲלָלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַמְּרָה מִקְּדָם פְּלֹאֲדָ:

וְהִנֵּיתִי כָּבֵל פְּעֻלָּה, וּבְעֵלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ג
 אֱלֹהִים, בְּקִדְשׁ דְּרָבָךָ, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: ד
 אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲוֹךְ: ט
 גְּאֻלַּת בְּזוֹרֵעַ עֲמֹךְ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: טו
 רְאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ מַיִם יַחִילוּ, אַף יִרְגְּזוּ
 תְהוֹמוֹת: יז

זְרַמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אַף חֲצֹצְרֵיךָ
 יִתְהַלְכוּ: יח
 קוֹל רַעְמֹךְ בְּגִלְגַּל, הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רִגְזָה וַתִּרְעַשׂ
 הָאָרֶץ: יט
 בַּיָּם דְּרָבָךָ, וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא
 נִדְּעוּ: כ
 נְחִיתָ בְּצֹאן, עֲמֹךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: כז

ע א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה, אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מְעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
 לָנוּ בְּדַר וּדְר: א
 ב ב בְּמַרְסֵם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲזִיל אֶרֶץ וַתִּבֵּל, וּמַעוֹלָם עַד
 עוֹלָם אַתָּה אֵל: ב
 ג ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבַא, וַתֹּאמֶר, שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:
 ד ד כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ בְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר,
 וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה: ג
 ה ה זְרַמְתֶּם שְׁנָה יְהִיו, בְּבִקְרַךְ בְּחֻצֵיר יַחֲלֶף: ד

א בַּפֶּקֶד יִצְיִן, וְחָלַת, לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיִבֶשׁ:
 ב כִּי כָּלִינוּ בְּאֶפֶד, וּבַחֲמַתְךָ נִבְחַלְנוּ:
 ג שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עַל־מְנוּ לְמֵאֹר פְּנוּךְ:
 ד כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה:
 ה יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ, בְּהֵם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת
 וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם, עָמַל וְאָוֶן, כִּי גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 ו מִי יוֹדֵעַ, עַוֹ אֶפֶד, וּכְיִרְאֲתֶךָ, עִבְרַתְךָ:
 ז לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֵּן הוֹדֵעַ, וְנִבְיֵא, לְבָב חֲכָמָה:
 ח שׁוֹבָה יְהוָה, עַד מָתַי, וְהִנָּחֵם עַל עִבְדֶיךָ:
 ט שִׁפְעֵנוּ בַּפֶּקֶד, חֲסִדֶךָ, וְגִרְנָנָה, וְנִשְׁמַחַת, בְּכָל יָמֵינוּ:
 י שִׁמְחֵנוּ, בַּיּוֹמֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
 יא יִרְאָה אֵל עִבְדֶיךָ פִּיעֲלֶךָ, וְחִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם:
 יב וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, כּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

א קה הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
 ב שִׁירוּ לוֹ, וְזָמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו:
 ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ, יִשְׁמַח יְבִיב מִבְּקָשֵׁי יְהוָה:
 ד דְּרָשׁוּ יְהוָה, וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד:
 ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיו:
 ו זְרַע אֲבָרָהֶם, עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב, בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:

- ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוֵה, לְאַלֶּף דּוֹר:
 ט אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אֲבֹרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב, לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לְאמֹר, לֵךְ, אֲתָן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חָבַל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהִיוֹתֶם מֵתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט, וַגֵּרִים בָּהּ:
 יג וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלַכָּה אֶל עַם אֲחֵר:
 יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי, וּלְנַבְיְאֵי אֵל תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִיטָה לֶחֶם שָׁבַר:
 יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֹבֵד נִמְכָּר יוֹסֵף:
 יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רִגְלוֹ, בְּרוֹל בָּאֵה נִפְשׁוֹ:
 יט עַד עֵת, בֹּא דְבָרוּ, אִמְרַת יְהוָה, צִרְפַּתְהוּ:
 כ שָׁלַח מֶלֶךְ, וַיִּתִּירֵהוּ, מִשָּׁל עַמִּים, וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוּ אֶדְרוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו:
 כב לְאַסֵּר שָׂרָיו, בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו, יַחֲכֶם:
 כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם:
 כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפָּךְ לָבֶס לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדָיו:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
 כז שָׁמוּ בָם, דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
 כח שָׁלַח חֲשָׁד, וַיַּחֲשֶׁד, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:

- כג הַפֶּדָּה אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיִּמַּת אֶת דִּנְתָם:
- ל שְׂרֵץ אֲרָצָם אֶפְרָדֵדִים, בַּחֲדָרֵי מְלֻכֵיהֶם:
- לא אָמַר, וַיִּבֹא עָרֹב, בְּנִים, בְּכָל גְּבוּלָם:
- לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם פָּרָד, אִישׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם:
- לג וַיִּהְיֶה, גַּפְנֵם וּתְאֵנֹתֶם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם:
- לד אָמַר, וַיִּבֹא אֲרֶבֶת, וַיִּלַּק, וַאֲיִן מִסְפָּר:
- לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
- לו וַיִּדַּע כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנֶם:
- לז וַיּוֹצִיֵאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשֶׁבֶטָיו בּוֹשֵׁל:
- לח שָׂמַח מְצֻרִים בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פְּחָדִם עֲלֵיהֶם:
- לט פָּרַשׁ עֲנֹן, לְמִסְדָּה, וְאִישׁ, לְהֶאֱיֹר לַיְלָה:
- מ וַשָּׂאֵל, וַיִּבֹא שָׁלוֹ, וְלֶחֶם שָׁמַיִם, יִשְׁפִּיעַם:
- מא פָּתַח צוּר, וַיִּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהַר:
- מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדֹשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָהֶם עֲבָדָו:
- מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁנְשׁוֹן, בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו:
- מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ:
- מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וּתּוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נְהִירוֹת כָּבֵד שָׁם יִשְׁכְּנוּ, גַּם כְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:

ב על-עֲרָבִים בַּתּוֹכָהּ, תָּלִינוּ בְּנִירוֹתֵינוּ:

נְעִימוֹת תִּיקוֹן הַכֹּלֵל בְּתוֹרָה קֶסֶט

ג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹכֵינוּ דְבָרֵי שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֹחָה,
 שִׁירוּ לָנוּ, מִשִּׁיר צִיּוֹן:

ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדַמַּת נֶכֶר:

ה אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יָמֵינוּ:

ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֻבֵּי, אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי, אִם לֹא אֶעֱלֶה

אֶת יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי:

ז זָכַר יְהוָה לִבְנֵי אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים עָרוּ

עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ:

ח בַּת בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרֶי שִׁישַׁלְּמָ לָהּ, אֶת גְּמוּלָךְ

שְׁנִמְלֹתָ לָנוּ:

ט אֲשֶׁרֶי שִׁיאִיחוּ וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסֶּלַע:

ק א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֶדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ:

ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ:

ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר:

ד הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה:

ו כָּל הַנְּשָׂמָה תִּהְיֶה לַיהוָה, הַלְלוּיָהּ:

כִּי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה ישבות עמו, וְגַל יַעֲקֹב וְשִׂמְחָה יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה, מֵעוֹם בַּעַת צָרָה: וְיַעֲזֹרֵם יְהוָה וְיַפְלִטֵם, וְיַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וְיוֹשָׁעִים כִּי חָסוּ בוֹ:

זאת התפילה מצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הכמות ורב האיכות.

רְבוּנוּ של עולם, עילת העילות וסיבת כל הסיבות, אנת לעלא, לעלא מן כולא, ולית לעלא מנך, דלית תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתחתר חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הוזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגת תורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדושה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד: